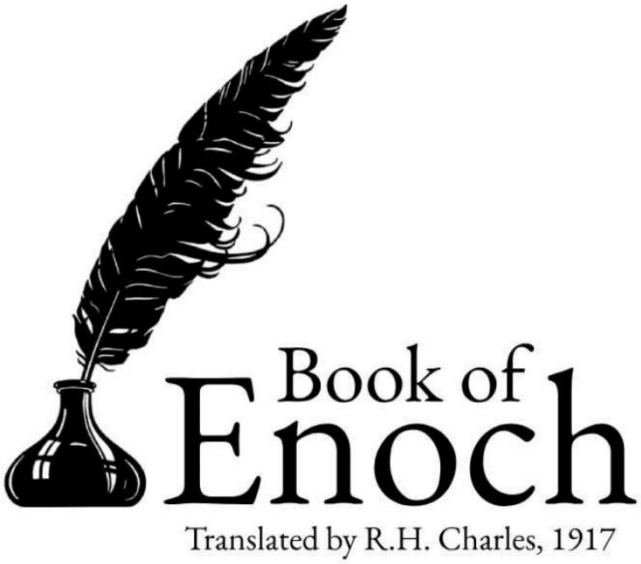

Ēnoha grāmata

1. NODAĻA

1. Ēnoha svētības vārdi, ar kuriem viņš svētīja izredzētos un taisnīgos, kas dzīvos bēdu dienā, kad visi ļaunie un bezdievīgie tiks padzīti.
2. Un viņš sāka savu līdzību un sacīja: "Ēnohs, taisnīgs vīrs, kura acis Dievs atvēra, redzēja Svētā debesīs parādīšanu, ko man rādīja eņģeļi, un no viņiem es visu dzirdēju, un no viņiem es sapratu, kā redzēju, bet ne šai paaudzei, bet gan nākamajai paaudzei.
3. Runājot par izredzētajiem, es teicu un sāku savu līdzību par viņiem: Svētais Varenais izies no Savas mājvietas,
4. Un mūžīgais Dievs staigās pār zemi, pat uz Sinaja kalna, un parādīsies no Savas nometnes, un parādīsies Sava spēka spēkā no debesu debesīm.
5. Un visus pārņems bailes, Un Sargātāji drebēs, Un lielas bailes un drebēšana viņus pārņems līdz zemes malai.
6. Un augstie kalni sakustēsies, un augstie pakalni tiks nolīdzināti, un izkusīs kā vasks liesmu priekšā,
7. Un zeme tiks pilnībā saplosīta gabalos, un viss, kas ir uz zemes, ies bojā, un pār visiem cilvēkiem notiks tiesa.
8. Bet ar taisnīgajiem Viņš slēgs mieru. Un aizsargās izredzētos, Un žēlastība būs pār tiem. Un viņi visi piederēs Dievam, Un viņiem veiksies, Un viņi visi tiks svētīti. Un Viņš viņiem visiem palīdzēs, Un gaisma parādīsies tiem, Un Viņš slēgs ar tiem mieru.
9. Un redzi! Viņš nāk ar desmit tūkstošiem Savu svēto, Lai izpildītu tiesu pār visiem un iznīcinātu visus bezdievīgos, Un sodītu ikvienu miesu par visiem viņu bezdievīgajiem darbiem, ko viņi bezdievīgi darījuši, Un par visiem rupjiem vārdiem, ko bezdievīgi grēcinieki ir runājuši pret Viņu.

2. NODAĻA

1. Ievērojiet visu, kas notiek debesīs, kā tie nemaina savas orbītas, un gaismas ķermeņus, kas atrodas debesīs, kā tie visi ceļas un nostājas kārtībā, katrs savā laikā, un nepārkāpj tiem noteikto kārtību.
2. Uzlūkojiet zemi un pievērsiet uzmanību lietām, kas uz tās notiek no sākuma līdz pēdējam, cik nemainīgas tās ir, cik nekas no lietām uz zemes nemainās, bet visi Dieva darbi jums ir redzami.
3. Redziet vasaru un ziemu, kā visa zeme ir piepildīta ar ūdeni, un mākoņi, rasa un lietus klāj to.

3. NODAĻA

Novērojiet un redziet, kā ziemā visi koki izskatās tā, it kā būtu nokaltuši un nometuši visas lapas, izņemot četrpadsmit kokus, kas nezaudē savu lapotni, bet saglabā veco lapotni divus līdz trīs gadus, līdz parādās jaunā.

4. NODAĻA

Un atkal ievērojiet vasaras dienas, kā saule atrodas virs zemes, tai pretī. Un jūs meklējat ēnu un patvērumu saules karstuma dēļ, un arī zeme deg pieaugošā karstumā, tāpēc jūs nevarat spert soli pa zemi vai uz klints tās karstuma dēļ.

5. NODAĻA

1. Vērojiet, kā koki apaug ar zaļām lapām un nes augļus: tāpēc pievērsiet uzmanību un ziniet par visiem Viņa darbiem un atzīstiet, kā Tas, kas mūžīgi dzīvo, tos tādus ir radījis.
2. Un visi Viņa darbi turpinās no gada uz gadu mūžīgi, un visi uzdevumi, ko tie veic Viņam, un viņu uzdevumi nemainās, bet saskaņā ar Dieva norādījumiem, tā tas tiek darīts.
3. Un lūk, kā jūra un upes līdzīgā veidā pilda un nemaina savus uzdevumus no Viņa pavēlēm.
4. Bet jūs neesat bijuši nelokāmi un neesat pildījuši Tā Kunga pavēles, bet jūs esat novērsušies un runājuši lepnus un skarbus vārdus ar savu nešķīsto muti pret Viņa diženumu. Ak, jūs cietsirdīgie, jūs neatradīsiet mieru.
5. Tāpēc jūs savas dienas nolādēsiet, un jūsu dzīves gadi ies bojā, un jūsu pazušanas gadi vairosies mūžīgā nolādēšanā, un jūs neatradīsiet žēlastību.
6. Tanīs dienās jūs padarīsiet savus vārdus par mūžīgu lāstu visiem taisnīgajiem, Un caur jums nolādēs visi, kas nolād, Un visi grēcinieki un bezdievji lamās caur jums, Un jums, bezdievjiem, būs lāsts. Un visi... priecāsies, Un būs grēku piedošana, Un visa žēlastība, miers un pacietība: Viņiem būs pestīšana, patīkama gaisma. Un visiem jums grēciniekiem nebūs pestīšanas, Bet pār jums visiem paliks lāsts.
7. Bet izredzētajiem būs gaisma, prieks un miers, un viņi iemantos zemi.
8 Un tad izredzētajiem tiks dota gudrība, un viņi visi dzīvos un nekad vairs negrēkos ne bezdievības, ne lepnības dēļ: Bet tie, kas ir gudri, būs pazemīgi.
9 Un viņi vairs nepārkāps likumus, nedz viņi negrēkos visas savas dzīves dienas, nedz viņi mirs no Dieva dusmām vai bardzības, bet viņi pabeigs savu mūžu dienu skaitu. Un viņu dzīve vairosies mierā, un viņu prieka gadi vairosies mūžīgā priekā un mierā visas viņu mūža dienas.

6. NODAĻA

1. Un notika, kad cilvēku bērni bija vairojušies, ka tanīs dienās viņiem piedzima skaistas un daiļas meitas.
2. Un eņģeļi, debesu bērni, redzēja un iekāroja viņus un sacīja viens otram: “Nāciet, izvēlēsimies sev sievas no cilvēku bērniem un dzemdēsim sev bērnus!”
3. Un Semjāza, viņu vadonis, sacīja viņiem: “Es baidos, ka jūs patiešībā nepiekritīsiet šim darbam, un man vienam pašam būs jāmaksā liela grēka sods.”
4. Un viņi visi viņam atbildēja un sacīja: “Zvērēsim visi un apņemsimies ar savstarpējiem lāstiem neatteikties no šī plāna, bet gan paveikt šo lietu.”
5. Tad viņi visi kopā zvērēja un saistījās ar savstarpējiem lāstiem uz tā.
6. Un viņu bija pavisam divi simti; kas Jareda dienās nokāpa Hermona kalna virsotnē, un viņi to nosauca par Hermona kalnu, jo viņi uz tā bija zvērējuši un saistījuši sevi ar savstarpējiem lāstiem.
7. Un šie ir viņu vadītāju vārdi: Sêmîazâz, viņu vadonis, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asârôl, Batâqîjâl, Asârôl, Armêl, Armêl. Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Šie ir viņu desmitu priekšnieki.

7. NODAĻA

1. Un visi pārējie kopā ar viņiem ņēma sev sievas, un katrs sev izvēlējās vienu, un viņi sāka pie viņām iet un apgānīties ar viņām, un viņi mācīja viņiem burvestības un burvestības, un sakņu griešanu, un iepazīstināja viņus ar augiem.
2. Un viņas palika stāvoklī un dzemdēja lielus milžus, kuru augums bija trīs tūkstoš elļu:
3. Kas aprija visus cilvēku ieguvumus. Un, kad vīri vairs nespēja tos uzturēt,
4. Milži pagriezās pret viņiem un aprija cilvēci.
5. Un viņi sāka grēkot pret putniem un zvēriem, un rāpuļiem, un zivīm, un ēst cits cita miesu un dzert asinis.
6. Tad zeme apsūdzēja nelikumīgos.

8. NODAĻA

1. Un Azāzels mācīja vīriem izgatavot zobenus, nažus, vairogus un krūšu bruņas, un darīja viņiem zināmus zemes metālus un to apstrādes mākslu, rokassprādzes un rotaslietas, un antimona lietošanu, un plakstiņu izdaiļošanu, un visādus dārgakmeņus, un visas krāsvielu tinktūras.
2. Un radās liela bezdievība, un viņi piekopa netiklību, un viņi tika maldināti un kļuva samaitāti visos savos ceļos. Semjāza mācīja burvestības un sakņu spraudeņus, Armaros – burvestību atrisināšanu, Barakīdžals – astroloģiju, Kokābels – zvaigznājus, Ezēkels – mākoņu zināšanas, Arakīls – zemes zīmes, Šamsiēls – saules zīmes un Sariēls – mēness gaitu. Un, kad cilvēki gāja bojā, viņi kliedza, un viņu saucieni pacēlās debesīs...

9. NODAĻA

1. Un tad Mihaēls, Uriēls, Rafaēls un Gabriels paskatījās lejup no debesīm un redzēja daudz asiņu, kas tika izlietas uz zemes, un visu nelikumību, kas tika veikta uz zemes.
2. Un viņi sacīja viens otram: “Zeme, kas radīta bez iedzīvotājiem, sauc viņu vaimanu balsi līdz debesu vārtiem.”
3. Un tagad pie jums, debesu svētajiem, cilvēku dvēseles vēršas pie jums, sacīdamas: "Nesiet mūsu lietu Visaugstākā priekšā!"
4. Un viņi sacīja laikmetu Kungam: “Kungu Kungs, dievu Dievs, ķēniņu Ķēniņš un laikmetu Dievs, Tava godības tronis stāv visām laikmetu paaudzēm, un Tavs vārds ir svēts, godības pilns un svētīts visās laikmetu paaudzēs!”
5. Tu esi radījis visu, un Tev ir vara pār visu; un viss ir atsegts un atklāts Tavā priekšā, un Tu redzi visu, un nekas nevar no Tevis paslēpties.
6. Tu redzi, ko paveicis Azāzels, kurš mācījis visu netaisnību virs zemes un atklājis mūžīgos noslēpumus, kas bija glabāti debesīs, kurus cilvēki centās apgūt:
7. Un Semjāza, kuram Tu esi devis varu valdīt pār saviem līdzgaitniekiem.
8. Un viņas ir gājušas pie cilvēku meitām virs zemes un gulējušas ar sievietēm, un apgānījušas sevi, un atklājušas tām visādus grēkus.
9. Un sievietes ir dzemdējušas milžus, un visa zeme tādējādi ir piepildīta ar asinīm un netaisnību.
10. Un tagad, lūk, mirušo dvēseles vaimanā un lūdzas pie debesu vārtiem, un viņu vaimanas ir pacēlušās augšup: un tās nevar apstāties to netaisnīgo darbu dēļ, kas tiek darīti virs zemes.
11. Un Tu zini visu, pirms tas notiek, un Tu redzi šīs lietas un Tu tās pieļauj, un Tu mums nesaki, ko mums ar tām darīt attiecībā uz šīm lietām.

10. NODAĻA

1. Tad sacīja Visaugstākais, Svētais un Diženais, un sūtīja Uriēlu pie Lameha dēla un sacīja viņam:
2. Ej pie Noasa un saki viņam manā vārdā: “Paslēpies!” un atklāj viņam tuvojošos galu: ka visa zeme tiks iznīcināta, un pār visu zemi nāks plūdi, kas iznīcinās visu, kas uz tās atrodas.
3. Un tagad pamāci viņam, lai viņš varētu izbēgt un viņa pēcnācēji tiktu saglabāti visām pasaules paaudzēm.
4. Un atkal Tas Kungs sacīja Rafaēlam: “Sasien Azāzelam rokas un kājas un iemet viņu tumsā; un izveido spraugu tuksnesī, kas ir Dūdaēlā, un iemet viņu tur.”
5. Un uzlieciet viņam virsū raupjas un robainas klintis un pārklājiet viņu ar tumsu, lai viņš tur paliek mūžīgi, un apsedziet viņa seju, lai viņš neredz gaismu.
6. Un lielās tiesas dienā viņš tiks iemests ugunī. Un dziedinās zemi, ko eņģeļi ir samaitājuši, un pasludinās zemes dziedināšanu, lai viņi varētu dziedināt mēri un lai visi cilvēku bērni neaizietu bojā visu to slepeno lietu dēļ, ko Sargotāji ir atklājuši un mācījuši saviem dēliem.
8. Un visa zeme ir samaitāta to darbu dēļ, ko mācīja Azāzels: piedēvējiet viņam visus grēkus.
9. Un Gabriēlam Tas Kungs sacīja: “Celies pret neliešiem un netikļiem, un pret netiklības bērniem! Iznīcini no

cilvēku vidus netiklības bērnus un Sargtorņu bērnus un liec viņiem iziet; sūti viņus vienu pret otru, lai viņi varētu iznīcināt viens otru kaujā, jo viņiem nebūs ilgu dienu."
10. Un neviens lūgums, ko viņi, viņu tēvi, no tevis izteiks, netiks izpildīts viņu tēviem viņu labā; jo viņi cer dzīvot mūžīgu dzīvi un ka katrs no viņiem nodzīvos piecsimt gadus.
11. Un Tas Kungs sacīja Miķelim: "Ej, sasien Semjāzu un viņa biedrus, kas ir apvienojušies ar sievietēm tā, ka ir apgānījušies ar viņām visā viņu nešķīstībā."
12. Un, kad viņu dēli būs viens otru nogalinājuši un būs redzējuši savu mīļoto iznīcināšanu, sasieniet tos cieši uz septiņdesmit paaudzēm zemes ielejās, līdz viņu tiesas un viņu pabeigšanas dienai, līdz mūžīgā tiesa būs pabeigta.
13. Tanīs dienās viņus aizvedīs ugunīgā bezdibenī, mokās un cietumā, kurā viņi tiks ieslodzīti mūžīgi.
14. Un ikviens, kas tiks notiesāts un iznīcināts, no šī brīža būs saistīts ar viņiem līdz visu paaudžu beigām.
15. Un iznīciniet visus netikļu garus un Vērotāju bērnus, jo tie ir nodarījuši pāri cilvēcei.
16. Iznīcini visu netaisnību no zemes virsas un lai katrs ļaunais darbs beidzas! Lai parādās taisnības un patiesības stāds, un tas būs svētība; taisnības un patiesības darbi tiks stādīti patiesībā un priekā mūžīgi.
17 Un tad visi taisnīgie izglābsies un dzīvos, līdz dzemdēs tūkstošiem bērnu, un visas savas jaunības un vecuma dienas viņi pabeigs mierā.
18 Un tad visa zeme tiks apstrādāta taisnīgumā, un visa tiks apstādīta ar kokiem un būs pilna svētības.
19. Un tur tiks stādīti visi kārdinošie koki un stādīs vīna kokus; un vīna koks, ko tur stādīs, dos daudz vīna, un no visas sēklas, kas tur tiks iesēta, katrs mērs nesīs tūkstoti augļu, un katrs olīvu mērs dos desmit eļļas spaidus.
20. Un šķīsti zemi no visas apspiešanas un no visas netaisnības, un no visa grēka, un no visas bezdievības; un visu nešķīstību, kas tiek darīta virs zemes, iznīcini no tās.
21. Un visi cilvēku bērni kļūs taisnīgi, un visas tautas pielūgs Mani un slavēs Mani, un visas pielūgs Mani. Un zeme tiks attīrīta no visa apgānījuma un no visa grēka, un no visa soda, un no visām mokām, un Es nekad vairs nesūtīšu tos uz to no paaudzes paaudzē un mūžīgi.

11. NODAĻA

1. Un tanīs dienās Es atvēršu svētības krātuves, kas ir debesīs, lai sūtītu tās lejup uz zemi pār cilvēku bērnu darbu un pūlēm.
2. Un patiesība un miers būs saistīti kopā visās pasaules dienās un visās cilvēku paaudzēs.

12. NODAĻA

1. Pirms šīm lietām Ēnohs bija paslēpts, un neviens no cilvēku bērniem nezināja, kur viņš ir paslēpts, kur viņš dzīvo un kas ar viņu ir noticis.
2. Un viņa darbības bija saistītas ar Vērotājiem, un viņa dienas bija kopā ar svētajiem.
3. Un es, Ēnohs, svētīju majestātes Kungu un laikmetu Ķēniņu, un, lūk, Sargātāji mani sauca par rakstvedi Ēnohu un sacīja man:
4. "Ēnoh, tu taisnības rakstvedi, ej un pasludini debesu vērotājiem, kas ir atstājuši augstās debesis, svēto mūžīgo vietu, un ir apgānījušies ar sievietēm, un ir darījuši tā, kā dara zemes bērni, un ir ņēmuši sev sievas: "Jūs esat nodarījuši lielu postu virs zemes.
5. Un jums nebūs miera, nedz grēku piedošanas; un, tā kā viņi priecājas par saviem bērniem,
6. Viņi redzēs savu mīļoto slepkavības un sēros par savu bērnu bojāeju un lūgs Dievu mūžīgi, bet žēlastību un mieru jūs neiegūsiet.

13. NODAĻA

1. Un Ēnohs gāja un sacīja: "Azāzel, tev nebūs miera! Pret tevi ir izsludināts bargs spriedums, lai tevi ieslodzītu.
2. Un tev netiks pieļauta neviena pieļaušana, nedz arī lūgums tiks izpildīts netaisnības dēļ, ko tu esi mācījis, un visu bezdievības, netaisnības un grēka darbu dēļ, ko tu esi parādījis cilvēkiem.
3. Tad es aizgāju un runāju ar viņiem visiem kopā, un viņi visi bija nobijušies, un viņus pārņēma bailes un drebuļi.
4. Un viņi lūdza mani uzrakstīt lūgumu par viņiem, lai viņi varētu atrast piedošanu, un nolasīt viņu lūgumu debesu Kunga klātbūtnē.
5. Jo no tā laika viņi nevarēja ar Viņu runāt, nedz pacelt acis uz debesīm aiz kauna par saviem grēkiem, par kuriem viņi bija nosodīti.
6. Tad es uzrakstīju viņu lūgumu un lūgšanu attiecībā uz viņu gariem un viņu darbiem individuāli, kā arī attiecībā uz viņu lūgumiem pēc piedošanas un ilga mūža.
7. Un es aizgāju un apsēdos pie Dana ūdeņiem, Dana zemē, uz dienvidiem no rietumiem no Hermona; es lasīju viņu lūgšanu, līdz aizmigu.
8. Un lūk, man nāca sapnis, un mani pārņēma vīzijas, un es redzēju sodīšanas vīzijas, un balss nāca, pavēlot man to pastāstīt debesu dēliem un viņus norāt.
9. Un, kad es pamodos, es piegāju pie viņiem, un viņi visi sēdēja sapulcējušies kopā, raudādami Abelsjālā, kas atrodas starp Libānu un Senēsēru, ar apsegtām sejām.
10. Un es atstāstīju viņu priekšā visas vīzijas, ko biju redzējis miegā, un sāku runāt taisnības vārdus un norāt debesu Sargātājus.

14. NODAĻA

1. Taisnības vārdu grāmata un mūžīgo Sargnieku rājiens saskaņā ar Svētā Lielā pavēli tajā vīzijā.
2. Es miegā redzēju, ko tagad teikšu ar miesas mēli un ar savas mutes dvašu: ko Diženais devis cilvēkiem, lai ar to sarunātos un saprastu ar sirdi.
3. Tāpat kā Viņš ir radījis un devis cilvēkam spēku izprast gudrības vārdu, tāpat Viņš ir radījis arī mani un devis man spēku pamācīt Sargātājus, debesu bērnus.
4. Es uzrakstīju tavu lūgumu, un manā vīzijā izskatījās, ka tavs lūgums tev netiks izpildīts visās mūžības dienās, un ka spriedums pār tevi ir galīgi pasludināts: jā, tavs lūgums tev netiks izpildīts.
5. Un no šī brīža tu vairs neuzkāpsi debesīs ne uz mūžību, un zemes saitēs ir izdots spriedums tevi saistīt uz visām pasaules dienām.

6. Un ka jūs jau iepriekš būsiet redzējuši savu mīļoto dēlu bojāeju un jums nebūs prieka pie viņiem, bet viņi kritīs jūsu priekšā no zobena.
7. Un tava lūgšana viņu vārdā netiks apmierināta, nedz arī tava paša labā, pat ja tu raudātu, lūgtos un runātu visus vārdus, kas ietverti rakstos, ko esmu uzrakstījis.
8. Un vīzija man tika parādīta šādi: Lūk, vīzijā mākoņi mani aicināja un migla mani sauca, un zvaigžņu un zibeņu gaita mani paātrināja un steidzināja, un vēji vīzijā lika man lidot un pacēla mani augšup, un nesa mani debesīs.
9. Un es gāju iekšā, līdz pietuvojos sienai, kas bija celta no kristāliem un ko ieskauj ugunīgas mēles: un tā sāka mani biedēt.
10. Un es iegāju ugunīgās mēlēs un tuvojos lielai mājai, kas bija celta no kristāliem; un mājas sienas bija kā mozaīkas grīda, kas veidota no kristāliem, un tās pamats bija no kristāla.
11. Tās griesti bija kā zvaigžņu un zibeņu ceļš, un starp tiem bija ugunīgi ķerubi, un to debesis bija dzidras kā ūdens.
12. Sienas ieskāva liesmojoša uguns, un to portāli dega ugunī.
13. Un es iegāju tanī namā, un tas bija karsts kā uguns un auksts kā ledus; tur nebija nekāda dzīves prieka; bailes mani apņēma, un drebuļi mani pārņēma.
14. Un, drebēdams un trīcēdams, es nokritu uz sava vaiga.
15. Un es redzēju vīziju, un, lūk, tur bija otra māja, lielāka nekā pirmā, un viss portāls stāvēja atvērts manā priekšā, un tas bija celts no uguns liesmām.
16. Un visos aspektos tā tik ļoti izcēlās ar krāšņumu, varenību un apjomu, ka es nevaru jums aprakstīt tās krāšņumu un apjomu.
17. Un tā grīda bija no uguns, un virs tās bija zibens un zvaigžņu ceļš, un arī tā griesti bija no liesmojošas uguns.
18. Un es paskatījos un redzēju tur augstu troni; tā izskats bija kā kristāls, un tā riteņi kā spoža saule, un tur bija redzami ķerubi.
19. Un no troņa apakšas nāca liesmojoša uguns straumes, tā ka es nevarēju uz tām skatīties.
20. Un Lielā Godība sēdēja uz tā, un Viņa drēbes mirdzēja spožāk nekā saule un bija baltākas nekā jebkurš sniegs.
21. Neviens no eņģeļiem nevarēja ieiet un nevarēja skatīt Viņa seju Viņa diženuma un godības dēļ, un neviena miesa nevarēja Viņu skatīt.
22. Ap Viņu bija liesmojoša uguns, un Viņa priekšā stāvēja liela uguns, un neviens apkārt nevarēja Viņam tuvoties; desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši stāvēja Viņa priekšā, tomēr Viņam nevajadzēja padomdevēja.
23. Un tie svētie, kas bija Viņam tuvu, naktī neaizieja no Viņa un neatkāpās no Viņa.
24. Un līdz tam laikam es biju nometies uz sava vaiga, trīcēdams; un Tas Kungs mani sauca ar Savu muti un sacīja man: “Nāc šurp, Ēnoh, un klausies manus vārdus!”
25. Un viens no svētajiem atnāca pie manis un pamodināja mani, un Viņš lika man celties un tuvoties durvīm; un es noliecos ar savu vaigu uz leju.

15. NODAĻA

1. Un Viņš atbildēja un sacīja man, un es dzirdēju Viņa balsi: “Nebīsties, Ēnoh, tu taisnīgais vīrs un taisnības rakstvedi! Nāc šurp un klausies manu balsi.”
2. Un ej un saki debesu Sargiem, kas tevi sūtījuši aizlūgt par viņiem: "Jums jāaizlūdz" par cilvēkiem, nevis cilvēkiem par jums:
3. Kāpēc jūs esat atstājuši augstās, svētās un mūžīgās debesis un gulējuši ar sievietēm, un apgānījuši sevi ar cilvēku meitām, un ņēmuši sev sievas, un rīkojušies kā zemes bērni, un dzemdinājuši milžus kā savus dēlus?
4. Un, lai gan jūs bijāt svēti, garīgi, dzīvojot mūžīgo dzīvi, jūs esat apgānījuši sevi ar sieviešu asinīm un esat dzemdējuši bērnus ar miesas asinīm, un kā cilvēku bērni esat iekārojuši miesu un asinis, tāpat kā tie, kas mirst un iet bojā.
5. Tāpēc Es viņiem esmu devis arī sievas, lai viņi viņus apaugļotu un ar viņām radītu bērnus, lai viņiem tā virs zemes nekā netrūktu.
6. Bet agrāk tu biji garīgs, dzīvodams mūžīgu dzīvi un nemirstīgs visām pasaules paaudzēm.
7. Un tāpēc Es jums neesmu iecēlis sievas, jo debesu garīgajiem ir mājvieta debesīs.
8. Un tagad milži, kas radīti no gariem un miesas, tiks saukti par ļaunajiem gariem uz zemes, un uz zemes būs viņu mājvieta.
9. Ļaunie gari ir izgājuši no viņu ķermeņiem; jo tie ir dzimuši no cilvēkiem, un no svētajiem Sargātājiem ir to sākums un pirmatnējā izcelsme; tie būs ļaunie gari virs zemes, un par ļaunajiem gariem tie tiks saukti.
10. Debesu gariem būs mājvieta debesīs, bet zemes gariem, kas dzimuši uz zemes, būs mājvieta uz zemes.
11. Un milžu gari nomoka, apspiež, iznīcina, uzbrūk, karo un dara postu uz zemes un rada nemierus: tie neēd, bet tomēr cieš badu un slāpes un rada apvainojumus. Un šie gari celsies pret cilvēku bērniem un pret sievietēm, jo tie ir cēlušies no viņiem.

16. NODAĻA

1. No milžu kaušanas, iznīcināšanas un nāves dienām, no kuru miesas dvēselēm gari, izgājuši, iznīcinās, neizraisot tiesu – tā tie iznīcinās līdz piepildījuma dienai, lielajai tiesai, kurā laikmets tiks pabeigts, pār Sargiem un bezdievīgajiem, jā, tiks pilnībā pabeigts.
2. Un tagad par Sargiem, kas tevi sūtījuši aizlūgt par viņiem, kas kādreiz bija debesīs, saki viņiem:
3. "Tu biji debesīs, bet visi noslēpumi tev vēl nebija atklāti, un tu zināji nevērtīgus, un tos savas sirds cietsirdībā tu esi darījusi zināmus sievietēm, un caur šiem noslēpumiem sievietes un vīrieši dara daudz ļauna virs zemes."
4. Tāpēc saki tiem: "Jums nav miera."

17. NODAĻA

1. Un viņi mani aizveda uz vietu, kur tie, kas tur bija, bija kā liesmojoša uguns, un, kad viņi vēlējās, viņi parādījās kā cilvēki.
2. Un viņi mani aizveda uz tumsas vietu, uz kalnu, kura virsotne sniedzās līdz debesīm.

3. Un es redzēju spīdekļu vietas un zvaigžņu un pērkona dārgumu krātuves, un vistālākajos dziļumos, kur bija ugunīgs loks un bultas un to maku bultas, ugunīgs zobens un visi zibeņi.
4. Un tie mani aizveda pie dzīvajiem ūdeņiem un pie rietumu uguns, kas uzņem katru saules rietu.
5. Un es nonācu pie uguns upes, kurā uguns plūst kā ūdens un izplūst lielajā jūrā rietumu virzienā.
6. Es redzēju lielās upes un nonācu pie lielās upes un pie lielās tumsas un nogāju uz vietu, kur nestaigā neviena miesa.
7. Es redzēju ziemas tumsas kalnus un vietu, no kurienes izplūst visi dziļūdens ūdeņi.
8. Es redzēju visu zemes upju ietekas un dziļūdens ieteku.

18. NODAĻA

1. Es redzēju visu vēju dārgumus: es redzēju, kā Viņš ar tiem bija apgādājis visu radību un zemes stingros pamatus.
2. Un es redzēju zemes stūrakmeni: es redzēju četrus vējus, kas nes zemi un debesu velvi.
3. Un es redzēju, kā vēji izpleš debesu velves un ieņem savu vietu starp debesīm un zemi: šie ir debesu balsti.
4. Es redzēju debesu vējus, kas griežas un nostāda saules un visu zvaigžņu kontūru norietā.
5. Es redzēju vējus pār zemi, kas nesa mākoņus: es redzēju eņģeļu ceļus. Es redzēju zemes malā debesu velvi augšā.
6. Un es devos tālāk un ieraudzīju vietu, kas deg dienu un nakti, kur ir septiņi krāšņu akmeņu kalni, trīs austrumu virzienā un trīs dienvidu virzienā.
7. Un tie, kas bija austrumu virzienā, bija no krāsaina akmens, viens no pērlēm, viens no hiacinta, un tie, kas bija dienvidu virzienā, no sarkana akmens.
8. Bet vidējais sniedzās pret debesīm kā Dieva tronis, no alabastra, un troņa virsotne bija no safīra.
9. Un es redzēju liesmojošu uguni. Un aiz šiem kalniem ir apgabals, lielās zemes gals: tur debesis tika pabeigtas.
10. Un es redzēju dziļu bezdibeni ar debesu uguns stabiem, un starp tiem es redzēju krītam uguns stabus, kas bija neizmērojami līdzīgi gan augstumā, gan dziļumā.
11. Un aiz šī bezdibeņa es redzēju vietu, kur nebija debesu velves augšā un nebija stingri pamatotas zemes apakšā: tur nebija ūdens un nebija putnu, bet tā bija tuksneša un briesmīga vieta.
12. Es tur redzēju septiņas zvaigznes kā lielus, degošus kalnus, un, kad es par tām jautāju,
13. Eņģelis sacīja: "Šī vieta ir debesu un zemes gals: šī ir kļuvusi par cietumu zvaigznēm un debesu pulkiem."
14. Un zvaigznes, kas ripo pār uguni, ir tās, kas ir pārkāpušas Tā Kunga pavēli savas uzlēciena sākumā, jo tās nav rādījušās savos noliktajos laikos.
15. Un Viņš bija uz tiem dusmīgs un sasēja tos līdz brīdim, kad viņu vaina būs pabeigta, proti, uz desmit tūkstoš gadiem."

19. NODAĻA

1. Un Uriēls man teica: "Šeit stāvēs eņģeļi, kas savienojušies ar sievietēm, un viņu gari, pieņemot dažādas formas, apgāna cilvēci un maldina viņus upurēt dēmoniem kā dieviem, šeit viņi stāvēs līdz lielās tiesas dienai, kurā viņi tiks tiesāti, līdz viņiem tiks darīts gals."
2. Un arī eņģeļu sievietes, kas nomaldījās, kļūs par sirēnām.
3. Un tikai es, Ēnohs, redzēju vīziju, visu lietu galus: un neviens cilvēks neredzēs tā, kā esmu redzējis Es.

20. NODAĻA

1. Un šie ir to svēto eņģeļu vārdi, kas vēro.
2. Uriēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas valda pār pasauli un pār Tartaru.
3. Rafaēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kurš valda pār cilvēku gariem.
4. Raguels, viens no svētajiem eņģeļiem, kas atriebjas spīdekļu pasaulei.
5. Miķelis, viens no svētajiem eņģeļiem, proti, tas, kurš ir iecelts pār labāko cilvēces daļu un pār haosu.
6. Sarakāls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas ir iecelts pār gariem, kuri grēko garā.
7. Gabriēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas atrodas pār Paradīzi, čūskām un ķerubiem.
8. Remiēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kuru Dievs iecēla pār tiem, kas ceļas.

21. NODAĻA

1. Un es devos uz vietu, kur valdīja haoss.
2. Un es tur ieraudzīju kaut ko šausmīgu: es neredzēju ne debesis augšā, ne stingri nodibinātu zemi, bet gan haotisku un šausmīgu vietu.
3. Un tur es redzēju septiņas debesu zvaigznes, sasietas kopā tanī, kā lielus kalnus, degošas ugunī.
4. Tad es teicu: "Par kādu grēku viņi ir sasieti, un kāda iemesla dēļ viņi šeit ir iemesti?"
5. Tad sacīja Uriēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani un bija viņu vadonis, un sacīja: "Ēnoh, kāpēc tu jautā un kāpēc tu tik ļoti alksti pēc patiesības?"
6. Šīs ir no debesu zvaigžņu skaita, kas ir pārkāpušas Tā Kunga pavēli un ir šeit saistītas, līdz būs pagājuši desmit tūkstoši gadu, laiks, ko ietver viņu grēki.
7. Un no turienes es devos uz citu vietu, kas bija vēl briesmīgāka nekā pirmā, un es redzēju šausmīgu lietu: tur lielu uguni, kas dega un liesmoja, un vieta bija pāršķelta līdz pat bezdibenim, pilna ar lielām, lejup krītošām uguns stabiem: ne tās apjomu, ne lielumu es nevarēju redzēt, ne arī minēt.
8. Tad es teicu: "Cik briesmīga ir šī vieta un cik briesmīga tai skatīties!"
9. Tad man atbildēja Uriēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani, un sacīja man: "Ēnoh, kāpēc tev ir tādas bailes un izbīles?" Un es atbildēju: "Šīs briesmīgās vietas dēļ un sāpju dēļ."
10. Un viņš man sacīja: "Šī vieta ir eņģeļu cietums, un šeit viņi tiks ieslodzīti uz mūžīgiem laikiem."

22. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz citu vietu, un viņš man rietumos parādīja citu lielu un augstu kalnu no cietas klints.
2. Un tajā bija četras iedobes, dziļas, platas un ļoti gludas. Cik gludas ir šīs iedobes, dziļas un tumšas, lai tās izskatītos!

3. Tad atbildēja Rafaēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani, un sacīja man:
4. "Šīs tukšās vietas ir radītas tieši šim nolūkam, lai tur sapulcētos mirušo dvēseļu gari, jā, lai šeit sapulcētos visu cilvēku bērnu dvēseles. Un šīs vietas ir radītas, lai tās uzņemtu līdz viņu tiesas dienai un līdz viņu noteiktajam laikam, līdz noteiktajam laikam, līdz pār viņiem nāks lielā tiesa."
5. Es redzēju mirušo cilvēku bērnu garus, un viņu balss atskanēja debesīs un sauca.
6. Tad es jautāju Rafaēlam, eņģelim, kas bija ar mani, un teicu viņam: "Šis gars — kam pieder tas, kura balss iziet un lūdz?"
7. Un viņš man atbildēja, sacīdams: "Šis ir gars, kas izgāja no Ābela, kuru nogalināja viņa brālis Kains, un viņš tiesājas pret viņu, līdz viņa sēkla tiek iznīcināta no zemes virsas un viņa sēkla tiek iznīcināta no cilvēku sēklām."
8. Tad es jautāju par to un par visām tukšajām vietām: "Kāpēc viena atdalīta no otras?"
9. Un viņš man atbildēja un sacīja man: "Šie trīs ir radīti, lai mirušo gari varētu tikt atdalīti. Un tāds nodalījums ir izveidots taisnīgo gariem, kuros ir kā dzirkstošs ūdens avots."
10. Un tāds ir bijis paredzēts grēciniekiem, kad viņi mirst un tiek apglabāti zemē, un spriedums pār viņiem nav izpildīts viņu dzīves laikā.
11. Šeit viņu gari tiks atdalīti šajās lielajās sāpēs līdz lielajai tiesas, soda un moku dienai tiem, kas nolād mūžīgi, un atmaksai viņu gariem. Tur Viņš tos saistīs uz mūžīgiem laikiem.
12. Un šāds dalījums ir veikts to gariem, kas iesniedz savu prasību, kas atklāj informāciju par savu iznīcināšanu, kad tie tika nogalināti grēcinieku dienās.
13. Tā tas ir radīts to cilvēku gariem, kas nebija taisnīgi, bet grēcinieki, kas bija pilnībā pārkāpuši likumus, un pārkāpēju gariem. Tie būs biedri, bet viņu gari netiks nogalināti tiesas dienā, nedz arī no turienes piecelti.
14. Tad es slavēju godības Kungu un teicu: "Slavēts lai ir mans Kungs, taisnības Kungs, kas valda mūžīgi!"

23. NODAĻA

1. No turienes es devos uz citu vietu uz rietumiem no zemes malas.
2. Un es redzēju degošu uguni, kas plūda bez apstājas un neapstājās savā gaitā ne dienā, ne naktī, bet plūda nepārtraukti.
3. Un es jautāju, sacīdams: "Kas tas ir, kas nestāv mierā?"
4. Tad Raguels, viens no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani, man atbildēja un sacīja: "Šī uguns plūsma, ko tu redzēji, ir uguns rietumos, kas vajā visus debesu spīdekļus."

24. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz citu vietu uz zemes, un viņš man parādīja ugunīgu kalnu grēdu, kas dega dienu un nakti.
2. Un es devos aiz tā un redzēju septiņus varenus kalnus, kas visi atšķīrās viens no otra, un to akmeņi bija vareni un skaisti, vareni kopumā, ar krāšņu izskatu un skaistu ārieni: trīs austrumu virzienā, viens virs otra, un trīs dienvidu virzienā, viens virs otra, un dziļas, nelīdzenas gravas, no kurām neviena nesavienojās ne ar vienu citu.
3. Un septītais kalns bija to vidū, un tas bija augstumā pārspēj tos, līdzīgs troņa sēdeklim; un ap troni bija smaržīgi koki.
4. Un starp tiem bija koks, kādu es nekad vēl nebiju saostis, neviena cita starp tiem nebija, un nebija arī citu tam līdzīgu: tam bija smarža, kas pārspēja visu smaržu, un tā lapas, ziedi un koksne nenovīst mūžīgi, un tā augļi ir skaisti, un tā augļi atgādina palmas dateles.
5. Tad es teicu: "Cik skaists ir šis koks un smaržīgs, un tā lapas ir skaistas, un tā ziedi ir ļoti brīnišķīgi pēc izskata!"
6. Tad atbildēja Maikls, viens no svētajiem un godātajiem eņģeļiem, kas bija ar mani un bija viņu vadītājs.

25. NODAĻA

1. Un viņš man sacīja: "Ēnoh, kāpēc tu man jautā par koka smaržu un kāpēc tu vēlies uzzināt patiesību?"
2. Tad es viņam atbildēju, sakot: "Es vēlos zināt par visu, bet it īpaši par šo koku."
3. Un viņš atbildēja, sacīdams: "Šis augstais kalns, ko tu redzēji, kura virsotne ir kā Dieva tronis, ir Viņa tronis, kur sēdēs Svētais Varenais, Godības Kungs, Mūžīgais Ķēniņš, kad Viņš nāks lejā, lai apmeklētu zemi ar labestību."
4. Un, kas attiecas uz šo smaržīgo koku, nevienam mirstīgajam nav atļauts to aizskart līdz lielajai tiesai, kad Viņš atriebsies visiem un visu novedīs līdz tā mūžīgai pabeigšanai. Tad tas tiks dots taisnīgajiem un svētajiem.
5. Tā augļi būs izredzēto barībai: tie tiks pārstādīti svētajā vietā, Tā Kunga, Mūžīgā Ķēniņa, templī.
6 Tad viņi priecāsies ar prieku un līksmosies, un viņi ieies svētajā vietā; un tās smarža būs viņu kaulos, un viņi dzīvos ilgu mūžu virs zemes, tāpat kā dzīvoja tavi tēvi; un viņu dienās nekādas bēdas, mēris, mokas vai nelaime tos neskars.
7. Tad es slavēju Godības Dievu, Mūžīgo Ķēniņu, kas šādas lietas ir sagatavojis taisnīgajiem un ir tās radījis un apsolījis viņiem dot.

26. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz zemes vidu un ieraudzīju svētītu vietu, kur auga koki ar ziedošiem un nošķeltiem zariem.
2. Un tur es redzēju svētu kalnu, un zem kalna austrumos bija strauts, un tas plūda uz dienvidiem.
3. Un es austrumos redzēju citu kalnu, augstāku par šo, un starp tiem dziļu un šauru gravu; tajā zem kalna arī plūda strauts.
4. Un uz rietumiem no tā bija vēl viens kalns, zemāks par iepriekšējo un neliela augstuma, un starp tiem dziļa un sausa grava; un vēl viena dziļa un sausa grava bija triju kalnu galos.
5. Un visas gravas bija dziļas un šauras, veidotas no cieta klints, un koki uz tām nebija stādīti.
6. Un es brīnījos par klintīm, un es brīnījos par gravu, jā, es brīnījos ļoti.

27. NODAĻA

1. Tad es teicu: “Kam paredzēta šī svētītā zeme, kas pilnībā pilna ar kokiem, un šī nolādētā ieleja starp tām?”
2. Tad Uriēls, viens no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani, atbildēja un sacīja: “Šī nolādētā ieleja ir domāta tiem, kas ir nolādēti uz mūžīgiem laikiem. Šeit tiks sapulcināti visi nolādētie, kas ar savām lūpām runā pret To Kungu nepiedienīgus vārdus un runā Viņa godības vārdā skarbas lietas. Šeit viņi tiks sapulcināti, un šeit būs viņu tiesas vieta.”
3. Pēdējās dienās pār tiem mūžīgi notiks taisnīgas tiesas skats taisnīgo priekšā: šeit žēlsirdīgie slavēs godības Kungu, Mūžīgo Ķēniņu.
4. Tiesas dienās pār pirmajiem viņi slavēs Viņu par žēlastību, saskaņā ar kuru Viņš tiem ir piešķīris viņu likteni.
5. Tad es slavēju Godības Kungu, atklāju Viņa godību un godībā Viņu slavēju.

28. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz austrumiem, tuksneša kalnu grēdas vidū, un es redzēju tuksnesi, un tā bija vientuļa, pilna ar kokiem un augiem.
2. Un no augšas šļācās ūdens.
3. Kā bagātīga ūdenstece, kas plūda ziemeļrietumu virzienā, tā lika mākoņiem un rasai celties no visām pusēm.

29. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz citu vietu tuksnesī un tuvojos šīs kalnu grēdas austrumiem.
2. Un tur es redzēju aromātiskus kokus, kas izelpoja vīraka un mirres smaržu, un koki bija līdzīgi mandeļkokam.

30. NODAĻA

1. Un tālāk es devos tālu uz austrumiem un ieraudzīju citu vietu, ieleju, kas bija pilna ar ūdeni.
2. Un tur bija koks, smaržīgu koku, piemēram, mastikas, krāsā.
3. Un šo ieleju nogāzēs es redzēju smaržīgu kanēli. Un tālāk es devos uz austrumiem.

31. NODAĻA

1. Un es redzēju citus kalnus, un starp tiem bija koku birzis, un no tām plūda nektārs, ko sauc par sararu un galbanu.
2. Un aiz šiem kalniem es redzēju citu kalnu austrumos no zemes malas, uz kura auga alvejas koki, un visi koki bija pilni ar sēklām, līdzīgi mandeļkokiem.
3. Un, kad to sadedzināja, tas smaržoja saldāk par jebkuru smaržīgu smaržu.

32. NODAĻA

1. Un pēc šīm smaržīgajām smaržām, kad es skatījos uz ziemeļiem pāri kalniem, es redzēju septiņus kalnus, pilnus izraudzītu nardu, smaržīgu koku, kanēļa un piparu.
2. Un no turienes es devos pāri visu šo kalnu virsotnēm, tālu uz zemes austrumiem, un pagāju pāri Eritrejas jūrai un aizgāju tālu no tās, un pagāju pāri eņģelim Zotīlam.
3. Un es nonācu Taisnības dārzā un redzēju aiz šiem kokiem daudzus lielus kokus, kas tur auga un kuriem bija patīkams aromāts, lielus, ļoti skaistus un krāšņus, un gudrības koku, no kura viņi ēd un zina lielu gudrību.
4. Šis koks ir augstumā kā egle, un tā lapas ir kā ceratonijas koka lapas, un tā augļi ir kā vīnogulāja ķekari, ļoti skaisti, un koka smarža sniedzas tālumā.
5. Tad es teicu: “Cik skaists ir koks, un cik pievilcīgs ir tā izskats!”
6. Tad svētais eņģelis Rafaēls, kas bija ar mani, man atbildēja un sacīja: “Šis ir gudrības koks, no kura ēda tavs vecais tēvs un tava vecā māte, kas bija pirms tevis, un viņi mācījās gudrību, un viņu acis atvērās, un viņi saprata, ka ir kaili, un viņi tika izdzīti no dārza.”

33. NODAĻA

1. Un no turienes es devos līdz zemes malai un redzēju tur lielus zvērus, un katrs atšķīrās no otra; un es redzēju arī putnus, kas atšķīrās pēc izskata, skaistuma un balss, viens atšķīrās no otra.
2. Un uz austrumiem no šiem zvēriem es redzēju zemes galus, uz kuriem balstās debesis, un debesu vārti atvērās.
3. Un es redzēju, kā debesu zvaigznes iznāk, un es saskaitīju vārtus, pa kuriem tās iziet, un pierakstīju visas to atveres, katrai atsevišķai zvaigznei atsevišķi, pēc to skaita un nosaukuma, to gājiena un to pozīcijas, to laikiem un to mēnešiem, kā man rādīja svētais eņģelis Uriēls, kas bija ar mani.
4. Viņš man visu parādīja un pierakstīja: arī to vārdus, likumus un to biedrības Viņš man pierakstīja.

34. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz ziemeļiem līdz zemes malām, un tur es redzēju lielu un krāšņu ierīci visas zemes malās.
2. Un te es redzēju trīs debesu vārtus atveramies debesīs: caur katru no tiem pūš ziemeļu vēji: kad tie pūš, ir aukstums, krusa, sals, sniegs, rasa un lietus.
3. Un no vieniem vārtiem tie pūš uz labu, bet, kad tie pūš caur pārējiem diviem vārtiem, tad tas ir ar varu un bēdām virs zemes, un tie pūš ar varu.

35. NODAĻA

1. Un no turienes es devos rietumu virzienā uz zemes malu un tur redzēju trīs atvērtus debesu vārtus, tādus pašus, kādus biju redzējis austrumos, tikpat daudz vārtu un tikpat daudz izeju.

36. NODAĻA

1. Un no turienes es devos uz dienvidiem līdz zemes malai un tur redzēju trīs atvērtus debesu vārtus: un no turienes nāca rasa, lietus un vējš.
2. Un no turienes es devos uz austrumiem uz debesu malām un šeit redzēju trīs atvērtus debesu austrumu portālus un mazus portālus virs tiem.

3. Caur katru no šiem mazajiem portāliem iziet debesu zvaigznes un virzās uz rietumiem pa tām norādīto ceļu.
4. Un ikreiz, kad es redzēju, es vienmēr slavēju Godības Kungu, un es turpināju slavēt Godības Kungu, kas ir darījis lielus un krāšņus brīnumus, lai parādītu Sava darba diženumu eņģeļiem, gariem un cilvēkiem, lai viņi varētu slavēt Viņa darbu un visu Viņa radību: lai viņi varētu redzēt Viņa varenības darbu un slavēt Viņa roku diženo darbu un slavēt Viņu mūžīgi.

37. NODAĻA

1. Otra vīzija, ko viņš redzēja, gudrības vīzija, ko redzēja Ēnohs, Jareda dēls, kas bija Mahalaleēla dēls, tas Kainana dēls, tas Ēnosa dēls, tas Seta dēls, tas Ādama dēls.
2. Un šis ir gudrības vārdu sākums, ko es pacēlu savu balsi, lai runātu un teiktu tiem, kas dzīvo virs zemes: “Klausieties, jūs, senatnes vīri, un redziet, jūs, kas nāksiet pēc tam, Svētā vārdus, ko es runāšu Garu Kunga priekšā.”
3. Labāk būtu tos sludināt tikai senajiem ļaudīm, bet pat no tiem, kas nāks pēc mums, mēs neliedzam gudrības sākumu.
4. Līdz pat šai dienai Garu Kungs nekad nav devis tādu gudrību, kādu esmu saņēmis pēc savas atziņas, pēc Garu Kunga labpatikas, kas man ir devis mūžīgās dzīvības likteni.
5. Man tika stāstītas trīs līdzības, un es pacēlu savu balsi un atstāstīju tās tiem, kas dzīvo virs zemes.

38. NODAĻA

1. Pirmā līdzība. Kad parādīsies taisnīgo draudze, un grēcinieki tiks tiesāti par saviem grēkiem un padzīti no zemes virsas:
2. Un, kad Taisnīgais parādīsies taisnīgo acu priekšā, kura izredzētie darbi balstās uz Garu Kungu, un gaisma parādīsies taisnīgajiem un izredzētajiem, kas dzīvo virs zemes, kur tad būs grēcinieku mājvieta, un kur būs to atdusas vieta, kas ir nolieguši Garu Kungu? Viņiem būtu bijis labāk, ja viņi nebūtu dzimuši.
3. Kad taisnīgo noslēpumi tiks atklāti un grēcinieki tiks tiesāti, un bezdievīgie tiks padzīti no taisnīgo un izredzēto klātbūtnes,
4. Kopš tā laika tie, kas iemīt zemi, vairs nebūs vareni un paaugstināti: Un viņi nevarēs skatīt svēto vaigu, Jo Garu Kungs ir licis Savai gaismai parādīties svēto, taisnīgo un izredzēto vaigā.
5. Tad ķēniņi un varenie ies bojā un tiks nodoti taisnīgo un svēto rokās.
6. Un turpmāk neviens vairs nemeklēs sev žēlastību no Garu Kunga, jo viņa dzīvei pienāks gals.

39. NODAĻA

1. Un notiks tanīs dienās, ka izredzētie un svētie bērni nonāks no augstajām debesīm, un viņu pēcnācēji kļūs par vienu ar cilvēku bērniem.
2. Un tajos laikos Ēnohs saņēma dedzības un dusmu grāmatas, un nemiera un izraidīšanas grāmatas. Un tām netiks izrādīta žēlastība, saka Garu Kungs.
3. Un tanīs dienās viesulis mani aiznesa no zemes un nometa debesu malā.
4. Un tur es redzēju citu vīziju, svēto mājvietas un taisnīgo atdusas vietas.
5. Šeit manas acis redzēja viņu mājokļus kopā ar Viņa taisnīgajiem eņģeļiem un viņu atdusas vietas kopā ar svētajiem. Un viņi lūdza, aizlūdza un lūdza par cilvēku bērniem, un taisnība plūda viņu priekšā kā ūdens, un žēlastība kā rasa pār zemi. Tā tas ir viņu vidū mūžīgi mūžos.
6.a. Un tanī vietā manas acis ieraudzīja taisnības un ticības Izredzēto,
7.a Un es redzēju viņa mājvietu zem Garu Kunga spārniem.
6.b. Un taisnība uzvarēs Viņa dienās, un taisnīgie un izredzētie būs bez skaita Viņa priekšā mūžīgi mūžos.
7.b. Un visi taisnīgie un izredzētie Viņa priekšā būs stipri kā ugunīgas gaismas, un viņu mute būs pilna svētības, un viņu lūpas slavēs Garu Kunga vārdu, un taisnība Viņa priekšā nekad nepietrūks, un patiesība Viņa priekšā nekad nepietrūks.
8. Tur es vēlējos dzīvot, un mans gars ilgojās pēc šīs mājvietas: un tur līdz šim ir bijusi mana daļa, jo tā man ir noteikts Garu Kunga priekšā.
9. Tanīs dienās es slavēju un cildināju Garu Kunga vārdu ar svētībām un slavas dziesmām, jo Viņš mani ir paredzējis svētībai un godībai pēc Garu Kunga labā prāta.
10. Ilgu laiku manas acis vēroja to vietu, un es Viņu svētīju un slavēju, sacīdams: “Svētīts ir Viņš, un lai Viņš ir svētīts no paša sākuma un mūžīgi!”
11. Un Viņa priekšā nav mitēšanās. Viņš jau pirms pasaules radīšanas zina, kas ir mūžīgi un kas būs no paaudzes paaudzē.
12. Tie, kas neguļ, Tevi slavē: tie stāv Tavas godības priekšā un svētī, slavē un cildina, sacīdami: "Svēts, svēts, svēts ir Garu Kungs! Viņš piepilda zemi ar gariem."
13. Un te manas acis redzēja visus tos, kas neguļ: viņi stāv Viņa priekšā un svētī, un saka: “Svētīts lai ir Tu, un svētīts lai ir Tā Kunga vārds mūžīgi mūžos!”
14. Un mana seja bija mainījusies, jo es vairs nevarēju skatīties.

40. NODAĻA

1. Un pēc tam es redzēju tūkstošu tūkstošus un desmit tūkstoš reiz desmit tūkstošus, es redzēju neskaitāmu un neizmērojamu pulku, kas stāvēja Garu Kunga priekšā.
2. Un Garu Kunga četrās pusēs es redzēju četras klātbūtnes, atšķirīgas no tām, kas neguļ, un es uzzināju to vārdus: jo eņģelis, kas gāja man līdzi, man darīja zināmus to vārdus un parādīja man visas apslēptās lietas.
3. Un es dzirdēju šo četru klātbūtni balsis, kad tās slavēja godības Kungu.
4. Pirmā balss mūžīgi mūžos slavē Garu Kungu.
5. Un otro balsi es dzirdēju svētījam Izredzēto un izredzētos, kas karājas pie Garu Kunga.
6. Un trešo balsi es dzirdēju lūdzamies un aizlūdzam par tiem, kas dzīvo uz zemes, un lūdzamies Garu Kunga vārdā.
7. Un es dzirdēju ceturto balsi, kas atvairīja sātanus un aizliedza tiem nākt Garu Kunga priekšā, lai apsūdzētu tos, kas dzīvo uz zemes.
8. Pēc tam es jautāju miera eņģelim, kas gāja man līdzi un kas man parādīja visu apslēpto: “Kas ir šīs četras būtnes,

ko esmu redzējis un kuru vārdus esmu dzirdējis un pierakstījis?"
9. Un viņš man sacīja: "Pirmais ir Mihaēls, žēlsirdīgais un pacietīgais; un otrais, kas ir iecelts pār visām cilvēku bērnu slimībām un visām brūcēm, ir Rafaēls; un trešais, kas ir iecelts pār visām varām, ir Gabriēls; un ceturtais, kas ir iecelts pār to grēku nožēlu cerībai, kas iemantos mūžīgo dzīvību, ir vārdā Fanuēls." Un šie ir Garu Kunga četri eņģeļi un četras balsis, ko es dzirdēju tanīs dienās.

41. NODAĻA

1. Un pēc tam es redzēju visus debesu noslēpumus un to, kā valstība tiek sadalīta, un kā cilvēku darbi tiek svērti svaros.
2. Un tur es redzēju izredzēto mājokļus un svēto mājokļus, un manas acis tur redzēja visus grēciniekus, kas noliedz Garu Kunga vārdu, tiekot no turienes padzīti un aizvilkti prom: un viņi nevarēja pastāvēt soda dēļ, kas nāk no Garu Kunga.
3. Un tur manas acis redzēja zibens un pērkona noslēpumus, un vēju noslēpumus, kā tie ir sadalīti, lai pūstu pār zemi, un mākoņu un rasas noslēpumus, un tur es redzēju, no kurienes tie nāk šajā vietā un no kurienes tie piesātina putekļaino zemi.
4. Un tur es redzēju slēgtas telpas, no kurām sadalās vēji, krusas un vēju telpu, miglas un mākoņu telpu, un tās mākonis lidinās virs zemes kopš pasaules sākuma.
5. Un es redzēju saules un mēness telpas, no kurienes tās iziet un kur tās atgriežas, un to krāšņo atgriešanos, un to, kā viena ir pārāka par otru, un to majestātisko orbītu, un to, kā tās neatstāj savu orbītu, un tās neko nepievieno savai orbītai, un tās neko no tās neatņem, un tās tur uzticību viena otrai saskaņā ar zvērestu, ar kuru tās ir saistītas.
6. Un vispirāk saule uzlec un staigā savu ceļu pēc Garu Kunga pavēles, un varens ir Viņa vārds mūžīgi mūžos.
7. Un pēc tam es redzēju Mēness slēpto un redzamo ceļu, un tas pabeidz savu ceļu šajā vietā dienā un naktī – viens ieņem pozīciju pretī otram Garu Kunga priekšā. Un viņi pateicas un slavē un neatpūšas; jo viņiem pieder viņu pateicības atpūta.
8. Jo saule bieži mainās, nesot svētību vai lāstu, un mēness ceļš ir gaisma taisnīgajiem un tumsa grēciniekiem Tā Kunga vārdā, kas radīja šķirtību starp gaismu un tumsu un šķīra cilvēku garus un stiprināja taisnīgo garus Savas taisnības vārdā.
9. Jo neviens eņģelis nevar kavēt, un nekāda vara nevar aizkavēt, jo Viņš ieceļ visiem tiesnesi un tiesā visus Sava priekšā.

42. NODAĻA

1. Gudrība neatrada vietu, kur varētu dzīvot; Tad viņai tika nozīmēta mājvieta debesīs.
2. Gudrība izgāja, lai apmestos starp cilvēku bērniem, un neatrada mājvietu. Gudrība atgriezās savā vietā un apsēdās starp eņģeļiem.
3. Un netaisnība izgāja no viņas kambariem; to, ko viņa nemeklēja, viņa atrada un dzīvoja pie tiem kā lietus tuksnesī un rasa uz izkaltušas zemes.

43. NODAĻA

1. Un es redzēju citus zibeņus un debesu zvaigznes, un es redzēju, kā Viņš tos visus sauca vārdos, un tie Viņam klausījās.
2. Un es redzēju, kā tie tiek svērti taisnīgos svaros atbilstoši to gaismas proporcijām: es redzēju to telpu platumu un to parādīšanās dienu, un kā to riņķojums rada zibeni: un es redzēju to riņķojumu atbilstoši eņģeļu skaitam un kā tie saglabā uzticību viens otram.
3. Un es jautāju eņģelim, kas gāja man līdzi un rādīja man apslēpto: "Kas tas ir?"
4. Un viņš man sacīja: "Garu Kungs tev ir parādījis to līdzību nozīmi: šie ir to svēto vārdi, kas dzīvo uz zemes un mūžīgi mūžos tic Garu Kunga vārdam."

44. NODAĻA

Vēl viena parādība, ko es novēroju saistībā ar zibeniem: kā dažas zvaigznes rodas un kļūst par zibeniem un nespēj šķirties no savas jaunās formas.

45. NODAĻA

1. Un šī ir otrā līdzība par tiem, kas noliedz svēto mājokļa un Garu Kunga vārdu.
2. Un debesīs tie neuzkāps, un uz zemes tie nenāks: tāds būs grēcinieku liktenis, kas nolieguši Garu Kunga vārdu, kas tādējādi tiek pasargāti ciešanu un bēdu dienai.
3. Tanī dienā Mani Izredzētie sēdēs godības tronī un pārbaudīs viņu darbus, un viņu atdusas vietas būs neskaitāmas. Un viņu dvēseles stiprināsies viņos, kad viņi redzēs Manus Izredzētos un tos, kas piesauks Manu godības vārdu:
4. Tad Es likšu Savam Izredzētajam dzīvot viņu vidū. Un Es pārveidošu debesis un padarīšu tās par mūžīgu svētību un gaismu.
5. Un Es pārveidošu zemi un darīšu to par svētību, un Es likšu Saviem izredzētajiem dzīvot uz tās, bet grēcinieki un ļaundari tur kāju nespers.
6. Jo Es esmu devis Saviem taisnīgajiem mieru un tos apmierinājis ar mieru, un esmu licis tiem dzīvot Mana vaiga priekšā. Bet grēciniekiem Mana tiesa ir klāt, lai Es tos iznīcinātu no zemes virsas.

46. NODAĻA

1. Un tur es redzēju Kādu, kam bija dienu galva, Un Viņa galva bija balta kā vilna, Un Viņam līdzi bija vēl viena būtne, kuras sejai bija cilvēka izskats, Un viņa seja bija pilna žēlastības, kā vienam no svētajiem eņģeļiem.
2. Un es jautāju eņģelim, kas gāja man līdzi un rādīja man visas apslēptās lietas par Cilvēka Dēlu, kas Viņš ir, no kurienes Viņš ir, un kāpēc Viņš gāja kopā ar Dienu Pirmo? Un viņš atbildēja un sacīja man: Šis ir Cilvēka Dēls, kam ir taisnība, pie kura mājo taisnība, un kurš atklāj visus apslēptos dārgumus,
3. Jo Garu Kungs viņu ir izredzējis, un viņa liktenis ir pārāks Garu Kunga priekšā taisnīgumā mūžīgi.

4. Un šis Cilvēka Dēls, ko tu redzēji, pacels ķēniņus un varenos no viņu troņiem un stipros no saviem troņiem, un atraisīs stipro iemauktus un salauzīs grēcinieku zobus.
5. Un Viņš gāzīs ķēniņus no troņiem un no viņu valstībām, jo tie Viņu necildina un neslavē, nedz pazemīgi atzīst, no kurienes viņiem valstība piešķirta.
6. Viņš nospiedīs stipro vaigus un piepildīs tos ar kaunu. Tumsa būs viņu mājoklis, tārpi būs viņu guļvieta, un tiem nebūs cerības piecelties no savām gultām, jo tie neslavē Garu Kunga vārdu.
7. Un šie ir tie, kas tiesā debesu zvaigznes, un paceļ savas rokas pret Visaugstāko, un staigā pa zemi un dzīvo uz tās. Un visi viņu darbi atklāj netaisnību, un viņu spēks balstās uz viņu bagātībām, un viņu ticība ir dieviem, ko viņi ir radījuši ar savām rokām, un viņi noliedz Garu Kunga vārdu,
8. Un viņi vajā Viņa draudžu namus un uzticīgos, kas turas pie Garu Kunga vārda.

47. NODAĻA

1. Un tanīs dienās taisnīgo lūgšanas pacelsies augšup, un taisnīgo asinis no zemes pacelsies Garu Kunga priekšā.
2. Tanīs dienās svētie, kas mīt debesīs, apvienosies vienā balsī un lūgs, lūgs un slavēs, Un pateiksies un slavēs Garu Kunga vārdu taisnīgo asiņu vārdā, kas ir izlietas, Un lai taisnīgo lūgšana nebūtu veltīga Garu Kunga priekšā, Lai viņiem tiktu izpildīts spriedums, Un lai viņiem nebūtu jācieš mūžīgi.
3. Tanīs dienās es redzēju Dienu pirmsākumu, kad Viņš apsēdās Savā godības tronī, un Viņa priekšā tika atvērtas dzīvo grāmatas, un viss Viņa pulks debesīs un Viņa padomnieki stāvēja Viņa priekšā,
4. Un svēto sirdis piepildījās ar prieku, jo taisnīgo skaits bija upurēts, un taisnīgo lūgšana bija uzklausīta, un taisnīgo asinis bija pieprasītas Garu Kunga priekšā.

48. NODAĻA

1. Un tanī vietā es redzēju taisnības avotu, kas bija neizsīkstošs: Un ap to bija daudz gudrības avotu; Un visi izslāpušie dzēra no tiem, Un tika piepildīti ar gudrību, Un viņu mājokļi bija pie taisnīgajiem, svētajiem un izredzētajiem.
2. Un tanī stundā Cilvēka Dēls tika nosaukts vārdā Garu Kunga klātbūtnē, un viņa vārds Dienu sākuma priekšā.
3. Jā, pirms saule un zīmes tika radītas, pirms debesu zvaigznes tika radītas, Viņa vārds tika nosaukts Garu Kunga priekšā.
4. Viņš būs taisnajiem par atbalsta zizli, uz kura atbalstīties un nepakrist, un Viņš būs gaisma pagāniem un cerība tiem, kas sirdīs satraukti.
5. Visi, kas dzīvo virs zemes, metīsies zemē un pielūgs Viņu Viņa priekšā, un slavēs, svētīs un svinēs ar dziesmām Garu Kungu.
6. Un šī iemesla dēļ viņš ir ticis izredzēts un apslēpts Viņa priekšā, pirms pasaules radīšanas un mūžīgi.
7. Un Garu Kunga gudrība Viņu ir atklājusi svētajiem un taisnīgajiem; Jo Viņš ir saglabājis taisnīgo likteni, Jo viņi ir ienīduši un nicinājuši šo netaisnības pasauli, Un ir ienīduši visus tās darbus un ceļus Garu Kunga vārdā: Jo Viņa vārdā viņi tiek glābti, Un saskaņā ar Viņa labo gribu tas ir noticis ar viņu dzīvību.
8. Tanīs dienās zemes ķēniņi paliks pazemīgi un stiprie, kas iemanto zemi, savu roku darbu dēļ, jo savās ciešanās un bēdās tie paši vairs nevarēs glābties.
9. Un Es tos nodošu Savu izredzēto rokās. Kā salmi ugunī tie degs svētā vaiga priekšā. Kā svins ūdenī tie grims taisnīgo vaiga priekšā, un no tiem vairs nebūs atrodamas nekādas pēdas.
10. Un viņu bēdu dienā virs zemes būs miers, un viņi kritīs viņu priekšā un vairs necelsies. Un nebūs neviena, kas viņus satvertu ar rokām un pieceltu. Jo viņi ir nolieguši Garu Kungu un Viņa Svaidīto. Lai svētīts Garu Kunga vārds!

49. NODAĻA

1. Jo gudrība tiek izlieta kā ūdens, un godība Viņa priekšā nebeidzas mūžīgi.
2. Jo Viņš ir varens visos taisnības noslēpumos, un netaisnība izzudīs kā ēna un nepastāvēs; jo Izredzētais stāv Garu Kunga priekšā, un Viņa godība ir mūžīgi mūžos, un Viņa spēks visām paaudzēm.
3. Un viņā mājo gudrības gars un gars, kas dod ieskatu, un saprāta un spēka gars, un to gars, kas aizmiguši taisnībā.
4. Un Viņš tiesās slepenās lietas, un neviens nevarēs izteikt melīgu vārdu Viņa priekšā; Jo Viņš ir Izredzētais Garu Kunga priekšā pēc Viņa labā prāta.

50. NODAĻA

1. Un tanīs dienās svētajiem un izredzētajiem notiks pārmaiņas, un dienas gaisma mājos pār viņiem, un svētajiem pievērsīsies gods un slava,
2. Bēdu dienā, kurā ļaunums būs sakrāts pret grēciniekiem. Un taisnīgie uzvarēs Garu Kunga vārdā: Un Viņš liks citiem būt par lieciniekiem tam, lai viņi nožēlotu grēkus un atteiktos no savu roku darbiem.
3. Viņiem nebūs goda Garu Kunga vārdā, tomēr Viņa vārdā viņi tiks glābti, un Garu Kungs apžēlosies par tiem, jo Viņa līdzjūtība ir liela.
4. Viņš ir taisnīgs arī Savā tiesā, un Viņa godības priekšā netaisnība nepastāvēs. Viņa tiesā tie, kas nenožēlo grēkus, ies bojā Viņa priekšā.
5. Un no šī brīža Es vairs neapžēlošos par viņiem, saka Garu Kungs.

51. NODAĻA

1. Un tanīs dienās zeme atdos arī to, kas tai uzticēts, un arī Šeola atdos to, ko tā saņēmusi, un elle atdos to, ko tā tai parādā.
2. Un Viņš no viņu vidus izraudzīs taisnīgos un svētos, jo ir pienākusi diena, kad tie tiks glābti.
3. Un Izredzētais tanīs dienās sēdēs Manā tronī, un viņa mute izlies visus gudrības un padoma noslēpumus: jo Garu Kungs tos viņam ir devis un viņu ir pagodinājis.
4. Un tanīs dienās kalni lēkās kā auni, un pakalni lēkās kā piena paēduši jēri, un visu debesu eņģeļu sejas tiks apgaismotas no prieka.

5. Jo tanīs dienās celsies Izredzētais, un zeme priecāsies, un taisnīgie dzīvos uz tās, un izredzētie staigās pa to.

52. NODAĻA

1. Un pēc tām dienām tajā vietā, kur es biju redzējis visas vīzijas par to, kas ir apslēpts, — jo mani bija aiznesusi viesuļvētra, un tās mani bija aiznesušas uz rietumiem.
2. Tur manas acis redzēja visus debesu noslēpumus, kas būs, dzelzs kalnu un vara kalnu, un sudraba kalnu, un zelta kalnu, un mīksta metāla kalnu, un svina kalnu.
3. Un es jautāju eņģelim, kas gāja man līdzi, sacīdams: "Kas tas ir, ko es slepenībā esmu redzējis?"
4. Un viņš man sacīja: "Visas šīs lietas, ko tu esi redzējis, kalpos Viņa Svaidītā valstībai, lai Viņš būtu varens un varens virs zemes."
5. Un miera eņģelis man atbildēja, sacīdams: "Pagaidi mazliet, un tev tiks atklātas visas slepenās lietas, kas ieskauj Garu Kungu."
6. Un šie kalni, ko tavas acis ir redzējušas, dzelzs kalns un vara kalns un sudraba kalns, un zelta kalns, un mīksta metāla kalns, un svina kalns, visi šie būs Izredzētā klātbūtnē kā vasks: uguns priekšā, un kā ūdens, kas plūst no augšas uz šiem kalniem, un tie kļūs bezspēcīgi Viņa kāju priekšā.
7. Un tanīs dienās notiks, ka neviens neglābsies ne ar zeltu, ne ar sudrabu, un neviens nevarēs izbēgt.
8. Un nebūs dzelzs karam, un neviens neģērbsies krūšu bruņās. Bronzs nederēs, un alva nederēs un nebūs vērtīga, un svins nebūs iekārojams.
9. Un visas šīs lietas tiks noliegtas un iznīcinātas no zemes virsmas, kad Izredzētais parādīsies Garu Kunga vaiga priekšā.

53. NODAĻA

1. Tur manas acis redzēja dziļu ieleju ar atvērtām mutēm, un visi, kas dzīvo uz zemes, jūras un salām, nesīs viņam dāvanas, dāvanas un cieņas apliecinājumus, bet šī dziļā ieleja nepiepildīsies.
2. Un viņu rokas pastrādā nelikumīgus darbus, un grēcinieki aprij visus, kurus viņi nelikumīgi apspiež. Tomēr grēcinieki tiks iznīcināti Garu Kunga vaiga priekšā, un tie tiks padzīti no Viņa zemes virsas, un tie ies bojā mūžīgi mūžos.
3. Jo es redzēju visus soda eņģeļus tur mājojam un gatavojam visus sātana instrumentus.
4. Un es jautāju miera eņģelim, kas gāja man līdzi: "Kam viņi gatavo šos instrumentus?"
5. Un viņš man sacīja: "Viņi tos sagatavo šīs zemes ķēniņiem un varenajiem, lai tie tādējādi tiktu iznīcināti."
6. Un pēc tam Taisnīgais un Izredzētais liks parādīties savas draudzes namam: turpmāk viņiem vairs netiks traucēts Garu Kunga vārdā.
7. Un šie kalni nestāvēs kā zeme Viņa taisnības priekšā, bet pakalni būs kā ūdens avots, un taisnajiem būs miers no grēcinieku apspiešanas.

54. NODAĻA

1. Un es paskatījos un pagriezos pret citu zemes daļu un ieraudzīju tur dziļu ieleju ar degošu uguni.
2. Un viņi atveda ķēniņus un varenos un sāka tos mest šajā dziļajā ielejā.
3. Un tur manas acis redzēja, kā viņi šos padarīja par saviem instrumentiem, neizmērojama svara dzelzs ķēdes.
4. Un es jautāju miera eņģelim, kas gāja man līdzi, sacīdams: "Kam šīs važas tiek gatavotas?"
5. Un viņš man sacīja: "Tie tiek sagatavoti Azāzela karapulkiem, lai tie tos varētu satvert un iemest pilnīgas nosodījuma bezdibenī, un viņi pārklās viņu žokļus ar rupjiem akmeņiem, kā pavēlējis Garu Kungs."
6. Un Miķelis, Gabriēls, Rafaēls un Fanuēls tos satvers tanī lielajā dienā un iemetīs degošā krāsnī, lai Garu Kungs varētu atriebties par viņu netaisnību, pakļaujoties Sātanam un maldinot tos, kas dzīvo uz zemes.
7. Un tanīs dienās nāks sods no Garu Kunga, un Viņš atvērs visas ūdens kameras, kas ir virs debesīm, un avotus, kas ir zem zemes.
8. Un visi ūdeņi apvienosies ar ūdeņiem: tas, kas ir virs debesīm, ir vīrišķais, un ūdens, kas ir zem zemes, ir sievišķais.
9. Un tie iznīcinās visus, kas dzīvo virs zemes, un tos, kas dzīvo zem debesu malām.
10. Un, kad viņi būs atzinuši savu netaisnību, ko viņi ir nodarījuši virs zemes, tad tā dēļ viņi ies bojā.

55. NODAĻA

1. Un pēc tam Dienu Vecākais nožēloja grēkus un sacīja: "Velti Es esmu iznīcinājis visus, kas dzīvo virs zemes."
2. Un Viņš zvērēja pie Sava lielā vārda: "Turpmāk Es tā nedarīšu visiem, kas dzīvo virs zemes, un Es uzlikšu zīmi debesīs; un šī būs labas uzticības garantija starp Mani un viņiem uz mūžīgiem laikiem, kamēr vien debesis būs virs zemes. Un tas ir saskaņā ar Manu pavēli."
3. Kad Es būšu vēlējies viņus satvert ar eņģeļu roku bēdu un sāpju dienā šī iemesla dēļ, Es likšu Savai sodībai un Savām dusmām palikt pār viņiem, saka Dievs, Garu Kungs.
4. Jūs, varenie ķēniņi, kas mīt virs zemes, jums būs jāredz Mans Izredzētais, kā viņš sēž godības tronī un tiesā Azāzelu un visus viņa līdzgaitniekus, un visus viņa pulkus Garu Kunga vārdā.

56. NODAĻA

1. Un es tur redzēju soda eņģeļu pulkus ejam, un tie turēja pletnes un dzelzs un bronzas važas.
2. Un es jautāju miera eņģelim, kas gāja man līdzi, sacīdams: "Kam adresēti šie, kas tur šaustības?"
3. Un viņš man sacīja: "Saviem izredzētajiem un mīļotajiem, lai viņi tiktu iemesti ielejas bezdibeņa bezdibenī."
4. Un tad šī ieleja tiks piepildīta ar viņu izredzētajiem un mīļotajiem, un viņu dzīves dienas beigsies, un viņu maldināšanas dienas turpmāk netiks ieskaitītas.
5. Un tanīs dienās eņģeļi atgriezīsies un metīsies austrumos pret partiešiem un mēdiešiem. Viņi sacels ķēniņus, tā ka pār tiem nāks nemiera gars, un viņi tos pamodinās no viņu

troņiem, lai tie izlauztos kā lauvas no savām midzeņiem un kā izsalkuši vilki starp saviem ganāmpulkiem.
6. Un viņi ies augšup un samīs Viņa izredzēto zemi, un Viņa izredzēto zeme būs viņu priekšā kā kuļamais klons un kā ceļš.
7. Bet manu taisnīgo pilsēta būs šķērslis viņu zirgiem. Un tie sāks cīnīties savā starpā, un viņu labā roka būs stipra pret viņiem pašiem, un neviens nepazīs savu brāli, nedz dēls savu tēvu, nedz savu māti, kamēr nebūs vairs neviena līķu no viņu nokaušanas, un viņu sods nebūs veltīgs.
8. Tanīs dienās Elle atvērs savus žokļus, un tie tiks tajos aprīti, un viņu iznīcināšanai pienāks gals; Elle aprīs grēciniekus izredzēto klātbūtnē.

57. NODAĻA

1. Un pēc tam notika, ka es redzēju citu ratu pulku un vīrus, kas tajos jāja, un nākam ar vējiem no austrumiem un no rietumiem uz dienvidiem.
2. Un bija dzirdams viņu ratu troksnis, un, kad notika šī kņada, svētie no debesīm to ievēroja, un zemes balsti tika izkustināti no savām vietām, un to troksnis bija dzirdams no viena debesu gala līdz otram vienā dienā.
3. Un viņi visi metīsies zemē un pielūgs Garu Kungu. Un šīs ir otrās līdzības beigas.

58. NODAĻA

1. Un es sāku stāstīt trešo līdzību par taisnīgajiem un izredzētajiem.
2. Svētīgi esat jūs, jūs taisnīgie un izredzētie, jo godības pilns būs jūsu liktenis.
3. Un taisnie būs saules gaismā. Un izredzētie mūžīgās dzīvības gaismā. Viņu dzīves dienas būs bezgalīgas, un svēto dienas bez skaita.
4. Un viņi meklēs gaismu un atradīs taisnību pie Garu Kunga: Taisnajiem būs miers Mūžīgā Kunga vārdā.
5. Un pēc tam svētajiem debesīs tiks teikts, lai viņi meklē taisnības noslēpumus, ticības mantojumu. Jo tā ir kļuvusi spoža kā saule virs zemes, un tumsa ir pagājusi.
6. Un būs gaisma, kas nekad nebeidzas, un līdz noteiktu dienu skaitam tā nenāks, jo tumsa vispirms būs iznīcināta, un gaisma nodibināta Garu Kunga priekšā, un taisnības gaisma nodibināta mūžīgi Garu Kunga priekšā.

59. NODAĻA

1. Tanīs dienās manas acis redzēja zibenu un gaismu noslēpumus un spriedumus, ko tie izpilda, un tie zibenina par svētību vai lāstu, kā Garu Kungs vēlas.
2. Un tur es redzēju pērkona noslēpumus un to, kā, kad tas atbalsojas debesīs, tā skaņa ir dzirdama, un Viņš lika man redzēt spriedumus, kas izpildīti virs zemes, vai tie būtu labklājībai un svētībai, vai lāstam saskaņā ar Garu Kunga vārdu.
3. Un pēc tam man tika parādīti visi gaismu un zibenu noslēpumi, un tie apgaismo svētībai un apmierinājumam.

60. NODAĻA

1. Piecsimtajā gadā, septītā mēneša četrpadsmitajā dienā Ēnoha dzīvē. Tajā līdzībā es redzēju, kā spēcīga zemestrīce lika debesu debesīm trīcēt, un Visaugstākā pulki un eņģeļi, tūkstoš tūkstoši un desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši, bija satraukti lielā nemierā.
2. Un Dienu Pirmais sēdēja Savas godības tronī, un eņģeļi un taisnīgie stāvēja ap Viņu.
3. Un mani pārņēma lielas trīsas, un bailes mani pārņēma, un mani gurni salūza, un mani iemaukti izjuka, un es nokritu uz sava vaiga.
4. Un Mihaēls sūtīja citu eņģeli no svētajiem, un tas mani piecēla, un, kad viņš mani bija piecēlis, mans gars atgriezās; jo es nebiju spējis izturēt šī pulka skatienu un debesu troksni un trīcēšanu. Un Mihaēls man sacīja: "Kāpēc tu esi satraukts par šādu vīziju? Līdz šai dienai ilga Viņa žēlastības diena; un Viņš ir bijis žēlsirdīgs un pacietīgs pret tiem, kas dzīvo virs zemes."
5. Un kad pienāks diena, un vara, un sods, un tiesa, ko Garu Kungs ir sagatavojis tiem, kas nepielūdz taisnīgo likumu, un tiem, kas noliedz taisnīgo tiesu, un tiem, kas velti piesauc Viņa vārdu, – tā diena ir sagatavota, izredzētajiem derība, bet grēciniekiem – izmeklēšana.
6. Kad Garu Kunga sods gulēs uz viņiem, tas gulēs, lai Garu Kunga sods nenāktu veltīgi, un tas nonāvēs bērnus kopā ar viņu mātēm un bērnus kopā ar viņu tēviem. Pēc tam spriedums notiks saskaņā ar Viņa žēlastību un pacietību.
7. Un tanī dienā divi briesmoņi šķīrās, sieviešu dzimuma briesmonis vārdā Leviatāns, lai dzīvotu okeāna bezdibenī virs ūdens avotiem.
8. Bet tēviņu sauc Behemots, kurš ar savu krūti apdzīvoja tuksnesi, ko sauca par Dūdīnu, dārza austrumos, kur mājo izredzētie un taisnīgie, kur tika paņemts debesīs mans vectēvs, septītais no Ādama, pirmais cilvēks, ko radīja Garu Kungs.
9. Un es lūdzu otru eņģeli, lai viņš man parāda šo briesmoņu spēku, kā tie vienā dienā tika sadalīti un iemesti – viens jūras bezdibenī, bet otrs – tuksneša sauszemē.
10. Un viņš man sacīja: "Cilvēka dēls, tu te centies izzināt to, kas ir apslēpts."
11. Un otrs eņģelis, kas gāja man līdzi un rādīja man apslēpto, pastāstīja man, kas ir pirmais un pēdējais debesīs augstumā un zem zemes dziļumā, un debesu galos, un uz debesu pamatiem.
12. Un vēju telpas, un kā vēji tiek sadalīti, un kā tie tiek svērti, un kā tiek aprēķināti vēju vārti, katrs pēc vēja spēka un mēness spīdekļa spēka, un pēc spēka, kas ir piemērots: un zvaigžņu iedalījumi pēc to nosaukumiem, un kā visi iedalījumi ir sadalīti.
13. Un pērkoni atbilstoši vietām, kur tie krīt, un visas iedalīšanas, kas tiek veiktas starp zibeņiem, lai tie varētu zibsnīt, un to pulki, kuriem tie var nekavējoties paklausīt.
14. Jo pērkonam ir savas atpūtas vietas, kas tam ir paredzētas, kamēr tas gaida savu dārdu; un pērkons un zibens ir nedalāmi, un, lai gan tie nav viens un nedalāms, tie abi iet kopā caur garu un nešķiras.
15. Jo, kad zibens iespīd, pērkons atskan, un gars ietur pauzi dārda laikā un sadala to vienādi starp tiem; jo viņu dārdu dārgumu krātuve ir kā smiltis, un katrs no tiem,

dārdot, tiek turēts ar iemauktiem un gara spēkā pagriezts atpakaļ, un stumts uz priekšu atbilstoši daudzajām zemes pusēm.
16. Un jūras gars ir vīrišķīgs un spēcīgs, un atbilstoši sava spēka varenībai viņš to atvelk atpakaļ ar grožiem, un tādā pašā veidā tas tiek dzīsts uz priekšu un izklīst starp visiem zemes kalniem.
17. Un salnas gars ir viņa paša eņģelis, un krusas gars ir labais eņģelis.
18. Un sniega gars ir pametis savas kambarus sava spēka dēļ – tur mīt īpašs gars, un tas, kas no tā paceļas, ir kā dūmi, un tā vārds ir sals.
19. Un miglas gars nav apvienots ar tiem viņu kambaros, bet tam ir īpaša telpa; jo tā gaita ir krāšņa gan gaismā, gan tumsā, gan ziemā, gan vasarā, un tā telpā ir eņģelis.
20. Un rasas gars mīt debesu galos un ir savienots ar lietus kambariem, un tā gaita ir ziemā un vasarā; un tā mākoņi un miglas mākoņi ir savienoti, un viens dod otram.
21. Un, kad lietus gars iziet no savas telpas, eņģeļi atnāk un atver telpu un izved to ārā, un, kad tas izplatās pa visu zemi, tas apvienojas ar ūdeni uz zemes. Un ikreiz, kad tas apvienojas ar ūdeni uz zemes...
22. Jo ūdeņi ir domāti tiem, kas dzīvo virs zemes, jo tie ir zemes barība no Visaugstākā, kas ir debesīs. Tāpēc lietum ir savs mērs, un eņģeļi to pārvalda.
23. Un šīs lietas es redzēju Taisnīgo dārza virzienā.
24. Un miera eņģelis, kas bija ar mani, man sacīja: "Šie divi briesmoņi, sagatavoti atbilstoši Dieva diženumam, pabaros…"

61. NODAĻA

1. Un es tajos laikos redzēju, cik garas auklas tika dotas šiem eņģeļiem, un viņi uzņēma spārnus un lidoja, un devās ziemeļu virzienā.
2. Un es jautāju eņģelim, sacīdams viņam: "Kāpēc tie eņģeļi ir paņēmuši šīs auklas un aizgājuši?" Un viņš man atbildēja: "Viņi ir aizgājuši mērīt."
3. Un eņģelis, kas gāja ar mani, sacīja man: "Šie nesīs taisnīgo mērus un taisnīgo virves taisnīgajiem, lai viņi varētu balstīties uz Garu Kunga vārdu mūžīgi mūžos."
4. Izredzētie sāks dzīvot kopā ar izredzētajiem, Un tie ir mēri, kas tiks doti ticībai, Un kas stiprinās taisnību.
5. Un šie pasākumi atklās visus zemes dzīļu noslēpumus, Un tos, kas iznīcināti tuksneša, Un tos, ko aprījuši zvēri, Un tos, ko aprījušas jūras zivis, Lai viņi atgrieztos un paliktu Izredzētā dienā; Jo neviens netiks iznīcināts Garu Kunga priekšā, Un neviens nevar tikt iznīcināts.
6. Un visi, kas dzīvo debesīs, saņēma pavēli un spēku, vienu balsi un vienu gaismu kā uguni.
7. Un To viņi svētīja ar saviem pirmajiem vārdiem, Un cildināja un slavēja ar gudrību, Un viņi bija gudri runā un dzīvības garā.
8. Un Garu Kungs novietoja Izredzēto godības tronī. Un Viņš tiesās visus svētā darbus debesīs, un viņu darbi tiks svērti svaru kausā,
9. Un, kad Viņš pacels Savu vaigu, Lai tiesātu viņu slepenos ceļus saskaņā ar Garu Kunga vārda vārdu un viņu ceļu saskaņā ar Garu Kunga taisnīgās tiesas ceļu, Tad viņi visi vienā balsī runās un svētīs, Un slavēs, cildinās un svētīs Garu Kunga vārdu.
10. Un Viņš piesauks visus debesu pulkus un visus svētos augšā, un Dieva pulkus – ķerubus, serafinus un ofanīnus, un visus spēka eņģeļus, un visus valdību eņģeļus, un Izredzēto, un citas varas virs zemes un virs ūdens.
11. Tanī dienā pacelsies viena balss un svētīs, slavēs un paaugstinās ticības garā, gudrības garā, pacietības garā, žēlsirdības garā, sprieduma un miera garā un labestības garā, un visi vienā balsī teiks: "Svētīgs ir Viņš, un lai Garu Kunga vārds ir svētīts mūžīgi mūžos!"
12. Viņu svētīs visi, kas neguļ augšā debesīs: Viņu svētīs visi svētie, kas ir debesīs, un visi izredzētie, kas dzīvo dzīvības dārzā: un katrs gaismas gars, kas spēj svētīt, slavēt, cildināt un svētīt Tavu svētīto vārdu, un visa miesa bez mēra slavēs un svētīs Tavu vārdu mūžīgi mūžos.
13. Jo liela ir Garu Kunga žēlastība, un Viņš ir pacietīgs, un visus Savus darbus un visu, ko Viņš ir radījis, Viņš ir atklājis taisnīgajiem un izredzētajiem Garu Kunga vārdā.

62. NODAĻA

1. Un tā Tas Kungs pavēlēja ķēniņiem, varenajiem, paaugstinātajiem un tiem, kas dzīvo virs zemes, un sacīja: "Atveriet savas acis un paceliet savus ragus, ja jūs spējat atpazīt Izredzēto!"
2. Un Garu Kungs viņu sēdināja Savā godības tronī, un taisnības gars tika izliets pār viņu, un viņa mutes vārds nonāvē visus grēciniekus, un visi netaisnīgie tiek iznīcināti viņa vaiga priekšā.
3. Un tanī dienā celsies visi ķēniņi un varenie, un dižciltīgie, un tie, kas valda pār zemi, un viņi redzēs un atzīs, kā Viņš sēž Savas godības tronī, un Viņa priekšā tiek tiesāta taisnība, un Viņa priekšā netiek runāts neviens melu vārds.
4. Tad pār tām nāks sāpes kā dzemdētājai, un viņai būs sāpes dzemdībās, kad bērns nonāks mātes miesās, un viņai būs sāpes dzemdībās.
5. Un viena daļa no viņiem skatīsies uz otru, un tie izbīsies, un viņu vaigi būs noraizējušies, un sāpes tos pārņems, kad tie redzēs Cilvēka Dēlu sēžam savas godības tronī.
6. Un ķēniņi un varenie, un visi, kas iemīt zemi, slavēs, slavēs un cildinās To, kas valda pār visu, kas bija apslēpts.
7. Jo Cilvēka Dēls bija apslēpts no paša sākuma, un Visaugstākais Viņu pasargāja Savas varenības priekšā un atklāja Izredzētajiem.
8. Un izredzēto un svēto draudze tiks iesēta, un visi izredzētie stāvēs viņa priekšā tanī dienā.
9. Un visi ķēniņi un varenie un paaugstinātie un tie, kas valda pār zemi, Viņa priekšā metīsies zemē uz sava vaiga un pielūgs un liks savu cerību uz Cilvēka Dēlu, un lūgs Viņu un lūgs žēlastību no Viņa rokām.
10. Tomēr Garu Kungs viņus tā spaidīs, ka viņi steigšus aizies no Viņa klātbūtnes, un viņu sejas būs pilnas kauna, un tumsa viņu sejās kļūs dziļāka.
11. Un Viņš tos nodos eņģeļiem sodīšanai, lai atriebtos par to, ka tie ir apspieduši Viņa bērnus un Viņa izredzētos,
12. Un tie būs par izrādi taisnajiem un Viņa izredzētajiem; tie priecāsies par tiem, jo Garu Tā Kunga dusmas gulstas uz tiem, un Viņa zobens ir piedzēries no viņu asinīm.
13. Un taisnīgie un izredzētie tiks izglābti tanī dienā, un viņi nekad vairs neredzēs grēcinieku un netaisnīgo vaigu.

14. Un Garu Kungs mājos pār tiem, un ar Cilvēka Dēlu tie ēdīs, un apgulsies, un celsies mūžīgi mūžos.
15. Un taisnie un izredzētie būs cēlušies no zemes un vairs nebūs ar noskumušu seju. Un viņi būs tērpti godības drānās,
16. Un šīs būs dzīvības drēbes no Garu Kunga: Un jūsu drēbes nenovecos, un jūsu godība nezudīs Garu Kunga priekšā.

63. NODAĻA

1. Tanīs dienās varenie un ķēniņi, kas iemīt zemi, lūgs Viņu piešķirt tiem nelielu atelpu no Viņa eņģeļiem, kuriem tie tika nodoti, lai viņi varētu mesties zemē un pielūgt Garu Kungu un atzīties Viņa priekšā savos grēkos.
2. Un viņi slavēs un godinās Garu Kungu un sacīs: "Svētīgs ir Garu Kungs un ķēniņu Kungs, un vareno Kungs un bagāto Kungs, un godības Kungs un gudrības Kungs,"
3. Un spožs it visā slepenībā ir Tavs spēks no paaudzes paaudzē, un Tava godība mūžīgi mūžos: dziļi ir visi Tavi noslēpumi un neskaitāmi, un Tava taisnība ir neizmērojama.
4. Mēs tagad esam iemācījušies, ka mums jāgodā un slavē ķēniņu Kungu un To, kas ir Ķēniņš pār visiem ķēniņiem.
5. Un viņi sacīs: "Kaut mums būtu miers, lai pagodinātu un pateiktos, Un atzītu savu ticību Viņa godības priekšā!"
6. Un tagad mēs ilgojamies pēc nelielas atpūtas, bet to neatrodam: Mēs cītīgi dzenamās pēc tās, bet to neiegūstam: Un gaisma ir zudusi mūsu priekšā, un tumsa ir mūsu mājvieta mūžīgi mūžos.
7. Jo mēs neesam ticējuši Viņam, nedz godinājuši Garu Kunga vārdu, nedz godinājuši savu Kungu, bet mūsu cerība bija mūsu valstības scepterī un mūsu godībā.
8. Un mūsu ciešanu un bēdu dienā Viņš mūs neglābj, Un mēs neatrodam atvieglojumu grēku atzīšana, Ka mūsu Kungs ir patiess visos Savos darbos un Savās tiesās un Savā taisnīgumā, Un Viņa spriedumi neuzlūko cilvēka vaigu.
9. Un mēs aizejam Viņa vaiga priekšā savu darbu dēļ, un visi mūsu grēki tiek ieskaitīti taisnībā.
10. Tagad viņi sev sacīs: "Mūsu dvēseles ir pilnas netaisna ieguvuma, bet tas neliedz mums no tā vidus nokāpt Šeola nastā."
11. Un pēc tam viņu sejas piepildīsies ar tumsu, un kauns Cilvēka Dēla priekšā, un viņi tiks padzīti no Viņa vaiga, un zobens paliks Viņa vaiga priekšā viņu vidū.
12. Tā sacīja Garu Kungs: "Šis ir likums un spriedums varenajiem, ķēniņiem, paaugstinātajiem un tiem, kas iemīt zemi Garu Kunga priekšā."

64. NODAĻA

1. Un citas formas es redzēju paslēptas tajā vietā.
2. Es dzirdēju eņģeļa balsi sakām: "Šie ir eņģeļi, kas nolaidās uz zemi un atklāja to, kas bija apslēpts cilvēku bērniem, un pavedināja cilvēku bērnus grēkot."

65. NODAĻA

1. Un tanīs dienās Noa redzēja zemi, ka tā bija nogrimusi un tās bojāeja bija tuvu.
2. Un viņš cēlās no turienes un devās uz zemes malu un skaļi sauca savu vectēvu Ēnohu; un Noa trīs reizes sarūgtinātā balsī sacīja: "Klausi mani, klausi mani, klausi mani!"
3. Un es viņam teicu: "Saki man, kas notiek uz zemes, ka zeme ir tādā bēdīgā stāvoklī un dreb, lai es kopā ar to neietu bojā?"
4. Un tad virs zemes notika liela nemiers, un no debesīm atskanēja balss, un es nokritu uz sava vaiga.
5. Un Ēnohs, mans vectēvs, atnāca un nostājās man blakus un sacīja man: "Kāpēc tu esi mani saucis ar rūgtu raudāšanu un raudāšanu?"
6. Un no Tā Kunga klātbūtnes ir iznākusi pavēle tiem, kas dzīvo virs zemes, ka viņu bojāeja ir pabeigta, jo viņi ir apguvuši visus eņģeļu noslēpumus un visu sātanu vardarbību, un visas viņu spējas – visslepenākās – un visu to spēku, kas praktizē burvestības, un burvestību spēku, un to spēku, kas veido liejamus attēlus visai zemei:
7. Un kā no zemes pīšļiem rodas sudrabs un kā zemē rodas mīksts metāls.
8. Jo svins un alva netiek iegūti no zemes kā pirmā: tos rada avots, un tajā stāv eņģelis, un šis eņģelis ir izcils.
9. Un pēc tam mans vectēvs Ēnohs satvēra mani aiz rokas, piecēla mani un sacīja man: "Ej, jo esmu lūdzis Garu Kungu par šo nemieru virs zemes."
10. Un Viņš man sacīja: "Viņu netaisnības dēļ viņu tiesa ir noteikta, un Es to neatturēšu mūžīgi. Viņu pētīto un apgūto burvestību dēļ zeme un tie, kas uz tās dzīvo, tiks iznīcināti."
11. Un šiem — viņiem nekad nebūs vietas grēku nožēlai, jo viņi tiem ir atklājuši to, kas bija apslēpts, un viņi ir nolādētie: bet kas attiecas uz tevi, mans dēls, Garu Kungs zina, ka tu esi tīrs un nevainīgs šajā pārmetumā attiecībā uz noslēpumiem.
12. Un Viņš ir nolēmis tavu vārdu būt starp svētajiem, Un Viņš tevi pasargās starp tiem, kas dzīvo virs zemes, Un ir nolēmis tavus taisnīgos pēcnācējus gan ķēniņam, gan lielam godam, Un no taviem pēcnācējiem plūdīs taisnīgo un svēto avots bez skaita mūžīgi.

66. NODAĻA

1. Un pēc tam viņš man parādīja soda eņģeļus, kas ir gatavi nākt un atbrīvot visus ūdeņu spēkus, kas ir zem zemes, lai nestu sodu un iznīcību visiem, kas dzīvo un dzīvo uz zemes.
2. Un Garu Kungs deva pavēli eņģeļiem, kas devās ceļā, lai tie neizraisa ūdeņu celšanos, bet lai tos ierobežo, jo šie eņģeļi bija pār ūdeņu spēkiem.
3. Un es aizgāju no Ēnoha klātbūtnes.

67. NODAĻA

1. Un tanīs dienās Dieva vārds nāca pie manis, un Viņš man sacīja: "Noa, tavs liktenis ir nācis Manā priekšā, nevainojams liktenis, daudz mīlestības un taisnīguma."
2. Un tagad eņģeļi būvē koka ēku, un, kad viņi būs pabeiguši šo darbu, Es uzlikšu tai Savu roku un to pasargāšu, un no tās izaugs dzīvības sēkla, un iestāsies pārmaiņas, tā ka zeme nepaliks bez apdzīvotājas.
3. Un Es nostiprināšu tavus pēcnācējus Savā priekšā mūžīgi mūžos un izkaisīšu tos, kas dzīvos pie tevis; tie nebūs neauglīgi virs zemes, bet tie tiks svētīti un vairosies virs zemes Tā Kunga vārdā.

4. Un Viņš ieslodzīs tos eņģeļus, kas ir parādījuši netaisnību, tajā degošajā ielejā, ko mans vectēvs Ēnohs man agrāk bija rādījis rietumos starp zelta, sudraba, dzelzs, mīksta metāla un alvas kalniem.
5. Un es redzēju to ieleju, kurā bija liela trīce un ūdeņu satricinājums.
6. Un, kad tas viss notika, no šī ugunīgā izkausētā metāla un tā satricinājumiem tajā vietā radās sēra smaka, un tā bija saistīta ar šiem ūdeņiem, un tā eņģeļu ieleja, kas bija maldinājusi cilvēci, dega zem šīs zemes.
7. Un caur tās ielejām plūst uguns straumes, kur tiek sodīti šie eņģeļi, kas maldināja tos, kas dzīvo uz zemes.
8. Bet šie ūdeņi tanīs dienās kalpos ķēniņiem, varenajiem un paaugstinātajiem, un tiem, kas dzīvo uz zemes, ķermeņa dziedināšanai, bet gara sodīšanai; tagad viņu gars ir pilns iekāres, lai viņi varētu tikt sodīti savā ķermenī, jo viņi ir nolieguši Garu Kungu un redz savu sodu katru dienu, un tomēr netic Viņa vārdam.
9. Un proporcionāli tam, cik spēcīga kļūs viņu ķermeņu dedzināšana, atbilstošas pārmaiņas notiks arī viņu garā mūžīgi mūžos; jo Garu Kunga priekšā neviens neizteiks nevienu tukšu vārdu.
10. Jo pār tiem nāks tiesa, jo tie tic savas miesas kārībām un noliedz Tā Kunga Garu.
11. Un šie paši ūdeņi tajos laikos mainīsies; jo, kad šie eņģeļi tiks sodīti šajos ūdeņos, šo ūdens avotu temperatūra mainīsies, un, kad eņģeļi pacelsies augšup, šī avotu ūdens mainīsies un kļūs auksts.
12. Un es dzirdēju Miķeli atbildam un sakām: "Šī tiesa, ar kuru tiek tiesāti eņģeļi, ir liecība ķēniņiem un varenajiem, kam pieder zeme."
13. Jo šie tiesas ūdeņi kalpo ķēniņu ķermeņu dziedināšanai un viņu ķermeņu kārībām; tāpēc viņi neredzēs un neticēs, ka šie ūdeņi mainīsies un kļūs par uguni, kas deg mūžīgi.

68. NODAĻA

1. Un pēc tam mans vectēvs Ēnohs man deva mācību par visiem noslēpumiem, kas bija atrodami Līdzību grāmatā, kas viņam bija dota, un viņš tos man apkopoja Līdzību grāmatas vārdos.
2. Un tanī dienā Mihaēls atbildēja Rafaēlam un sacīja: "Gara spēks mani aizrauj un liek man drebēt noslēpumu sprieduma bardzības, eņģeļu sprieduma dēļ: kas gan var izturēt bargo spriedumu, kas ir izpildīts un kura priekšā tie izkūst?"
3. Un Mihaēls atkal atbildēja un sacīja Rafaēlam: "Kas ir tas, kura sirds nav mīkstināta par to un kura gurnus nav satraucis šis sprieduma vārds, kas pār viņiem ir iznācis to dēļ, kas viņus šādi ir izveduši?"
4. Un notika, kad viņš nostājās Garu Kunga priekšā, Mihaēls sacīja Rafaēlam šādi: "Es neieņemšu viņu daļu Tā Kunga priekšā; jo Garu Kungs ir sadusmojies uz viņiem, jo viņi rīkojas tā, it kā viņi būtu Tas Kungs. Tāpēc viss, kas ir apslēpts, nāks pār viņiem mūžīgi mūžos; jo ne eņģeļiem, ne cilvēkiem tajā nebūs savas daļas, bet vienīgi viņi ir saņēmuši savu spriedumu mūžīgi mūžos."

69. NODAĻA

1. Un pēc šī sprieduma tie šausminās un liks tiem drebēt, jo viņi to ir parādījuši tiem, kas dzīvo virs zemes.
2. Un lūk, šo eņģeļu vārdi, un šie ir viņu vārdi: pirmais no tiem ir Samjâzâ, otrais Artâqîfâ un trešais Armên, ceturtais Kôkabêl, piektais Tûrâêl, sestais Rûmêl, septītais Dânjâl, astotais Nêqâl, devītais Barâqêl, desmitais Azâzêl, vienpadsmitais Armârôs, divpadsmitais Batarjâl, trīspadsmitais Busasêjal, četrpadsmitais Hanânêl, piecpadsmitais Tûrêl un sešpadsmitais Sîmâpêsîêl, septiņpadsmitais Jetrêl, astoņpadsmitais Tûmâêl, deviņpadsmitais Tûrêl, divdesmitais Rumâêl, divdesmit pirmais Azâzêl.
3. Un šie ir viņu eņģeļu vadītāji un viņu vārdi, un viņu vadītāji pār simtiem un pār piecdesmit un pār desmitiem.
4. Pirmā Jekona vārds: tas ir, tas, kas maldināja visus Dieva dēlus un noveda tos zemē un maldināja tos caur cilvēku meitām.
5. Un otrais tika saukts par Asbeēlu: viņš deva ļaunus padomus Dieva svētajiem dēliem un maldināja tos, tā ka tie apgānīja savas miesas ar cilvēku meitām.
6. Un trešo sauca Gādreēls: viņš ir tas, kas cilvēku bērniem parādīja visus nāves sitienus un maldināja Ievu, un parādīja cilvēku dēliem nāves ieročus – vairogu un bruņu tērpu, un kaujas zobenu, un visus nāves ieročus cilvēku bērniem.
7. Un no Viņa rokas tie ir nākuši pret tiem, kas dzīvo virs zemes no tās dienas un mūžīgi.
8. Un ceturto sauca Pēnēme: viņš mācīja cilvēku bērniem rūgto un saldo, un viņš tiem mācīja visus viņu gudrības noslēpumus.
9. Un viņš mācīja cilvēci rakstīt ar tinti un papīru, un tādējādi daudzi grēkoja no mūžības uz mūžību un līdz pat šai dienai.
10. Jo cilvēki nav radīti tādam nolūkam, lai ar tinti un pildspalvu apliecinātu savu labo ticību.
11. Jo cilvēki tika radīti tieši tāpat kā eņģeļi, ar nolūku, lai viņi paliktu šķīsti un taisnīgi, un nāve, kas visu iznīcina, nevarēja viņus pārņemt, bet šīs atziņas dēļ viņi iet bojā, un šī spēka dēļ tā mani aprīj.
12. Un piekto sauca Kāsdeja: šis ir tas, kas cilvēku bērniem parādīja visus ļaunos garu un dēmonu sitienus un embrija sitienus dzemdē, lai tas pazustu, un dvēseles sitienus, čūskas kodumus un sitienus, kas notiek pusdienas karstumā, čūskas dēls vārdā Tabāēt.
13. Un šis ir Kāsbēla, galvenā zvēresta, uzdevums, ko viņš deva svētajiem, kad dzīvoja augstu debesīs godībā, un tā vārds ir Bīka.
14. Šis eņģelis lūdza Miķeli parādīt viņam apslēpto vārdu, lai viņš to varētu izteikt zvērestā, lai tie, kas atklāja visu slepeno cilvēku bērniem, drebētu šī vārda un zvēresta priekšā.
15. Un šis ir šī zvēresta spēks, jo tas ir spēcīgs un stiprs, un viņš nodeva šo zvērestu Akāe Miķeļa rokā.
16. Un šie ir šī zvēresta noslēpumi... Un tie ir stipri, pateicoties viņa zvērestam: Un debesis bija apturētas, pirms pasaule tika radīta, Un mūžīgi.
17. Un caur to zeme tika dibināta uz ūdens, Un no kalnu slepenajām dziļumu dzīlēm iztek skaisti ūdeņi, No pasaules radīšanas līdz mūžībai.

18. Un ar šo zvērestu jūra tika radīta, un par tās pamatu Viņš lika smiltis pret tās dusmu laiku, un tā neuzdrošinās pārkāpt to no pasaules radīšanas līdz mūžībai.
19. Un ar šo zvērestu tiek nostiprināti dziļumi, Un tie paliek un nekustas no savas vietas no mūžības uz mūžību.
20. Un caur šo zvērestu saule un mēness pabeidz savu gājienu, Un neatkāpjas no sava noteikuma no mūžības uz mūžību.
21. Un caur šo zvērestu zvaigznes pabeidz savu gājienu, Un Viņš tās sauc vārdos, Un tās Viņam atbild no mūžības uz mūžību.
22. Un tāpat ūdens, vēju un visu zefīru gari un to ceļi no visām vēju pusēm.
23. Un tur ir saglabātas pērkona balsis un zibeņu gaisma: un tur ir saglabātas krusas kambari un sarmas kambari, un miglas kambari, un lietus un rasas kambari.
24. Un visi šie tic un pateicas Garu Kunga priekšā un godina Viņu ar visu savu spēku, un viņu barība ir katrā pateicības aktā: viņi pateicas, godina un cildina Garu Kunga vārdu mūžīgi mūžos.
25. Un šis zvērests ir varens pār viņiem, un caur to viņi tiek pasargāti un viņu ceļi tiek pasargāti, un viņu gaita netiek iznīcināta.
26. Un liels prieks valdīja viņu vidū, un viņi svētīja, slavēja un cildināja, ka Cilvēka Dēla vārds bija tiem atklāts.
27. Un Viņš apsēdās Savā godības tronī, un tiesas gals tika dots Cilvēka Dēlam, un Viņš lika grēciniekiem pazust un tikt iznīcinātiem no zemes virsas, un tiem, kas maldināja pasauli.
28. Viņus sasaistīs ķēdēs, un viņus ieslodzīs savā iznīcības pulcēšanās vietā, un visi viņu darbi izzudīs no zemes virsas.
29. Un no šī brīža nekas nebūs iznīcīgs; jo Cilvēka Dēls ir parādījies un apsēdies savas godības tronī, un viss ļaunums zudīs viņa vaiga priekšā, un Cilvēka Dēla vārds izies un būs stiprs Garu Kunga priekšā.

70. NODAĻA

1. Un pēc tam notika, ka viņa dzīves laikā viņa vārds tika paaugstināts par godu Cilvēka Dēlam un Garu Kungam no tiem, kas dzīvo virs zemes.
2. Un viņš tika pacelts gara ratos, un viņa vārds pazuda to vidū.
3. Un no tās dienas es vairs netikšu pieskaitīts pie viņiem; un Viņš mani novietoja starp diviem vējiem, starp ziemeļiem un rietumiem, kur eņģeļi ņēma auklas, lai man izmērītu vietu izredzētajiem un taisnīgajiem.
4. Un tur es redzēju pirmos tēvus un taisnīgos, kas no paša sākuma dzīvoja tanī vietā.

71. NODAĻA

1. Un pēc tam notika, ka mans gars tika pārnests, un tas pacēlās debesīs. Un es redzēju Dieva svētos dēlus. Viņi kāpja uguns liesmās. Viņu drēbes bija baltas un viņu apģērbs, un viņu sejas mirdzēja kā sniegs.
2. Un es redzēju divas uguns straumes, Un šīs uguns gaisma mirdzēja kā hiacinte, Un es nokritu uz sava vaiga Garu Kunga priekšā.
3. Un eņģelis Miķelis, viens no erceņģeļiem, satvēra mani aiz labās rokas, pacēla mani un ieveda visos noslēpumos, un viņš man parādīja visus taisnības noslēpumus.
4. Un viņš man parādīja visus debesu galu noslēpumus un visu zvaigžņu un visu spīdekļu visas telpas, no kurienes tie iziet svēto vaiga priekšā.
5. Un viņš pārnesa manu garu debesu debesīs, un es tur redzēju it kā no kristāliem celtu celtni, un starp šiem kristāliem dzīvas uguns mēles.
6. Un mans gars redzēja jostu, kas apjoza to uguns namu, un tās četrās pusēs bija straumes, pilnas dzīvas uguns, un tās apjoza to namu.
7. Un visapkārt bija Serafīns, Kerubs un Ofanīns: Un šie ir tie, kas neguļ un sargā Viņa godības troni.
8. Un es redzēju eņģeļus, kurus nevarēja saskaitīt, tūkstoš tūkstošus un desmit tūkstoš reiz desmit tūkstošus, kas apjoza šo namu. Un Miķeli, un Rafaēlu, un Gabriēlu, un Fanuēlu, un svētos eņģeļus, kas ir virs debesīm, tie ieiet un iziet no šī nama.
9. Un tie izgāja no tā nama, un Miķelis un Gabriēls, Rafaēls un Fanuēls, un daudzi svētie eņģeļi bez skaita.
10. Un kopā ar viņiem Dienu Pirmdzimtais, Viņa galva balta un tīra kā vilna, un Viņa drēbes neaprakstāmas.
11. Un es nokritu uz sava vaiga, un viss mans ķermenis atslāba, un mans gars tika pārveidots; un es iesaucos skaļā balsī, ...ar spēka garu, un svētīts, un godināts, un cildināts.
12. Un šīs svētības, kas nāca no manas mutes, bija ļoti patīkamas tā Dienu sākuma priekšā.
13. Un tas Dienu Pirmdzimtais nāca kopā ar Miķeli un Gabriēlu, Rafaēlu un Fanuēlu, tūkstošiem un desmitiem tūkstošu eņģeļu bez skaita.
14. Un Viņš atnāca pie manis un sveicināja mani ar Savu balsi un sacīja man: “Šis ir Cilvēka Dēls, kas dzimis taisnībai; un taisnība paliek pār Viņu, un Dienu Pirmo taisnība Viņu neatstāj.”
15. Un viņš man sacīja: “Viņš sludina tev mieru nākamās pasaules vārdā; jo no šejienes miers ir radies kopš pasaules radīšanas, un tā tas būs tev mūžīgi mūžos.”
16. Un visi staigās Viņa ceļos, jo taisnība Viņu nekad neatstāj. Pie Viņa būs viņu mājvietas un pie Viņa viņu mantojums, un tie netiks no Viņa šķirti mūžīgi mūžos.
17. Un tā būs ilgas dienas ar Cilvēka Dēlu, un taisnīgajiem būs miers un taisns ceļš Garu Kunga vārdā mūžīgi mūžos.

72. NODAĻA

1. Debesu spīdekļu kursu grāmata, katra saistība atbilstoši to klasēm, valdīšanai un gadalaikiem, atbilstoši to vārdiem un izcelsmes vietām, un atbilstoši to mēnešiem, ko man parādīja svētais eņģelis Uriēls, kas bija ar mani un ir to vadītājs; un viņš man parādīja visus to likumus tieši tādus, kādi tie ir, un kā tas ir attiecībā uz visiem pasaules gadiem un līdz mūžībai, līdz tiek pabeigta jaunā radīšana, kas pastāv līdz mūžībai.
2. Un šis ir pirmais spīdekļu likums: spīdeklis Saule uzlec debesu austrumu vārtos un riet debesu rietumu vārtos.
3. Un es redzēju sešus portālus, caur kuriem lec saule, un sešus portālus, caur kuriem saule riet un mēness lec un riet šajos portālos, un zvaigžņu vadītājus un tos, kurus tās vada: sešus austrumos un sešus rietumos, un visi sekoja viens

otram precīzi atbilstošā secībā: arī daudzus logus pa labi un pa kreisi no šiem portāliem.
4. Un vispirāk iziet lielais spīdeklis, vārdā Saule, un tā apkārtmērs ir kā debesu apkārtmērs, un tas ir pilnībā piepildīts ar apgaismojošu un sildošu uguni.
5. Ratus, kuros viņš uzkāpj, vējš dzen, un saule noriet no debesīm un atgriežas caur ziemeļiem, lai sasniegtu austrumus, un tiek tā vadīta, ka viņš nonāk pie atbilstošajiem vārtiem un spīd debesu sejā.
6. Tādā veidā viņš pirmajā mēnesī ceļas lielajā portālā, kas ir ceturtais no šiem sešiem portāliem.
7. Un tajos ceturtajos portālos, pa kuriem saule uzlec pirmajā mēnesī, ir divpadsmit logu atveres, no kurām izplūst liesma, kad tās tiek atvērtas savā laikā.
8. Kad saule debesīs lec, tā iznāk caur ceturtajiem vārtiem trīsdesmit rītus pēc kārtas un precīzi noriet ceturtajos vārtos debesu rietumos.
9. Un šajā periodā diena kļūst katru dienu garāka, un nakts ar katru nakti īsāka līdz trīsdesmitajam rītam.
10. Tajā dienā diena ir par vienu devītdaļu garāka nekā nakts, un diena ilgst tieši desmit daļas, bet nakts — astoņas daļas.
11. Un saule uzlec no šī ceturtā portāla un noriet ceturtajā un atgriežas pie piektā austrumu portāla trīsdesmit rītos, un no tā uzlec un noriet piektajā portālā.
12. Un tad diena kļūst par divām daļām garāka un sastāv no vienpadsmit daļām, un nakts kļūst īsāka un sastāv no septiņām daļām.
13. Un tas atgriežas austrumos un ieiet sestajā portālā, un uzlec un noriet sestajā portālā trīsdesmit vienā rītā savas zīmes dēļ.
14. Tanī dienā diena kļūst garāka par nakti, un diena kļūst divreiz garāka par nakti, un diena kļūst divpadsmit daļās, un nakts saīsinās un kļūst par sešām daļām.
15. Un saule paceļas, lai dienu padarītu īsāku un nakti garāku, un saule atgriežas austrumos un ieiet sestajā portālā, un no tā uzlec un noriet trīsdesmit rītos.
16. Un, kad ir pagājušas trīsdesmit rīti, diena saīsinās tieši par vienu daļu un kļūst par vienpadsmit daļām, bet nakts - par septiņām.
17. Un saule iziet no sestā portāla rietumos un iet uz austrumiem un uzlec piektajā portālā trīsdesmit rītus un atkal noriet rietumos piektajā rietumu portālā.
18. Tajā dienā diena saīsinās par divām daļām un sastāda desmit daļas, bet nakts — astoņas daļas.
19. Un saule iziet no piektā portāla un noriet piektajā rietumu portālā, un uzlec ceturtajā portālā trīsdesmit vienu rītu savas zīmes dēļ un noriet rietumos.
20. Tajā dienā diena pielīdzinās naktij un kļūst vienāda garuma, un nakts sastāv no deviņām daļām, un diena sastāv no deviņām daļām.
21. Un saule uzlec no šī portāla un noriet rietumos, un atgriežas austrumos un uzlec trīsdesmit rītos trešajā portālā un noriet rietumos trešajā portālā.
22. Un tanī dienā nakts kļūst garāka par dienu, un nakts kļūst garāka par nakti, un diena īsāka par dienu līdz trīsdesmitajam rītam, un nakts ilgst tieši desmit daļas, un diena – astoņas daļas.
23. Un saule uzlec no šī trešā portāla un noriet trešajā portālā rietumos un atgriežas austrumos, un trīsdesmit rītus tā uzlec otrajā portālā austrumos un tādā pašā veidā noriet otrajā portālā debesu rietumos.
24. Un tanī dienā nakts sastāv no vienpadsmit daļām, bet diena — no septiņām daļām.
25. Un saule tanī dienā uzlec no šī otrā portāla un noriet rietumos otrajā portālā, un atgriežas austrumos pirmajā portālā uz trīsdesmit vienu rītu un noriet pirmajā portālā debesu rietumos.
26. Un tanī dienā nakts kļūst garāka un ilgst divreiz vairāk nekā diena: un nakts ilgst tieši divpadsmit daļas, bet diena – sešas.
27. Un ar to saule ir šķērsojusi savas orbītas iecirkņus un atkal apgriežas pa šiem savas orbītas iecirkņiem, ieiet šajos vārtos trīsdesmit rītos un arī noriet rietumos pretī tiem.
28. Un tanī naktī nakts ir saīsinājusies par vienu devīto daļu, un nakts ir kļuvusi par vienpadsmit daļām, bet diena - par septiņām daļām.
29. Un saule ir atgriezusies un iegājusi otrajā portālā austrumos, un atgriežas pa šīm savām orbītas daļām trīsdesmit rītus, lēktus un rietot.
30. Un tanī dienā nakts saīsinās, un nakts ilgst desmit daļas, bet diena - astoņas.
31. Un tanī dienā saule uzlec no šī portāla un noriet rietumos, un atgriežas austrumos, un uzlec trešajā portālā trīsdesmit vienā rītā un noriet debesu rietumos.
32. Tanī dienā nakts saīsinās un sadalās deviņās daļās, un diena līdz deviņām daļām, un nakts ir vienāda ar dienu, un gads ir tieši tikpat ilgs kā tā dienas - trīs simti sešdesmit četras.
33. Un dienas un nakts garums, un dienas un nakts īsums rodas – šīs atšķirības tiek veidotas caur saules ritējumu.
34. Tā nu sanāk, ka tā gaita kļūst ik dienas garāka, un ik nakti īsāka.
35. Un šis ir saules likums un gaita, un tās atgriešanās ikreiz, kad tā atgriežas sešdesmit reizes un uzlec, tas ir, lielais spīdeklis, ko sauc par sauli, mūžīgi mūžos.
36. Un tas, kas tā paceļas, ir lielais spīdeklis, un tā tas ir nosaukts atbilstoši tā izskatam, kā Tas Kungs pavēlējis.
37. Kā viņš ceļas, tā viņš noriet un nedilst, un neapstājas, bet skrien dienu un nakti, un viņa gaisma ir septiņas reizes spožāka nekā mēness gaisma; bet pēc lieluma tie abi ir vienādi.

73. NODAĻA

1. Un pēc šī likuma es redzēju vēl vienu likumu, kas attiecās uz mazāko spīdekli, ko sauc par Mēnesi.
2. Un viņas apkārtmērs ir kā debesu apkārtmērs, un viņas ratus, kuros viņa brauc, dzen vējš, un gaisma viņai tiek dota noteiktā mērā.
3. Un viņas lēkts un rietums mainās ik mēnesi, un viņas dienas ir kā saules dienas, un, kad viņas gaisma ir vienmērīga, tā ir kā septītā daļa no saules gaismas.
4. Un tā viņa uzlec. Un viņas pirmā fāze austrumos parādās trīsdesmitajā rītā: un tajā dienā viņa kļūst redzama un veido jums pirmo mēness fāzi trīsdesmitajā dienā kopā ar sauli portālā, kur saule uzlec.
5. Un viena viņas puse sniedzas uz septīto daļu, un viss viņas apkārtmērs ir tukšs, bez gaismas, izņemot vienu septīto daļu un četrpadsmito daļu no viņas gaismas.

6. Un, kad viņa saņem vienu septīto daļu no puses savas gaismas, viņas gaisma ir viena septīto daļu un puse no tās.
7. Un viņa noriet kopā ar sauli, un, kad saule uzlec, mēness uzlec kopā ar viņu un saņem pusi no vienas gaismas daļas, un tajā naktī, rīta sākumā, mēness dienas sākumā, mēness noriet kopā ar sauli un tajā naktī ir neredzams ar četrpadsmit daļām un pusi no vienas no tām.
8. Un viņa uzlec tajā dienā ar tieši septīto daļu, un iznāk un atkāpjas no saules lēkta, un savās atlikušajās dienās viņa kļūst spoža atlikušajās trīspadsmit daļās.

74. NODAĻA

1. Un es redzēju citu gaitu, likumu viņai, un kā saskaņā ar šo likumu viņa veic savu ikmēneša apgriezienu.
2. Un visus šos Uriēls, svētais eņģelis, kas ir viņu visu vadītājs, man parādīja, kā arī viņu atrašanās vietas, un es pierakstīju viņu atrašanās vietas, kā viņš man tās parādīja, un es pierakstīju viņu mēnešus, kādi tie bija, un viņu gaismu izskatu, līdz piecpadsmit dienas bija pagājušas.
3. Vienā septītdaļā viņa īsteno visu savu gaismu austrumos un vienā septītdaļā visu savu tumsu rietumos.
4. Un noteiktos mēnešos viņa maina savus iestatījumus, un noteiktos mēnešos viņa iet savu īpatnējo ceļu.
5. Pēc diviem mēnešiem mēness norietēs kopā ar sauli: šajos divos vidējos portālos — trešais un ceturtais.
6. Viņa iziet septiņas dienas, tad apgriežas un atgriežas atkal caur vārtiem, pa kuriem lec saule, un piepilda visu savu gaismu: un viņa attālinās no saules, un astoņās dienās ieiet sestajos vārtos, pa kuriem izlec saule.
7. Un, kad saule iziet no ceturtā portāla, tā iziet septiņas dienas, līdz tā iziet no piektā un pēc septiņām dienām atkal atgriežas ceturtajā portālā un pabeidz visu savu gaismu: un pēc astoņām dienām tā atkāpjas un ieiet pirmajā portālā.
8. Un pēc septiņām dienām viņa atkal atgriežas ceturtajā portālā, pa kuru izlec saule.
9. Tā es redzēju viņu atrašanās vietu — kā tajos laikos lēkāja un rietēja mēneši.
10. Un, ja saskaita piecus gadus kopā, saulei ir trīsdesmit dienu pārpalikums, un visas dienas, kas tai uzkrājas vienā no šiem pieciem gadiem, kad tie ir pilni, veido 364 dienas.
11. Un saules un zvaigžņu pārpalikums sastāda sešas dienas: piecos gados 6 dienas katru gadu sanāk 30 dienas; un mēness atpaliek no saules un zvaigznēm par 30 dienām.
12. Un saule un zvaigznes precīzi aprēķina visus gadus, tā ka tās ne par vienu dienu nepārvirza vai neaizkavē savu stāvokli uz mūžību, bet gan pabeidz gadus ar pilnīgu taisnīgumu 364 dienās.
13. 3 gados ir 1092 dienas, bet 5 gados — 1820 dienas, tātad 8 gados ir 2912 dienas.
14. Vienīgi mēnesim dienas 3 gados sasniedz 1062 dienas, un 5 gados tas atpaliek par 50 dienām: [t.i., summai (1770) jāpieskaita (1000 un) 62 dienas].
15. Un 5 gados ir 1770 dienas, tātad mēnesim dienas 8 gados ir 2832 dienas.
16. [Jo 8 gadu laikā viņa atpaliek par 80 dienām], visas dienas, ko viņa atpaliek 8 gadu laikā, ir 80.
17. Un gads tiek precīzi pabeigts atbilstoši viņu pasaules stacijām un saules stacijām, kas paceļas no portāliem, caur kuriem tā (saule) uzlec un noriet 30 dienas.

75. NODAĻA

1. Un tūkstošu galvu vadītājiem, kas ir novietoti pār visu radību un pār visām zvaigznēm, ir arī darīšana ar četrām starpkalāru dienām, kas ir neatdalāmas no viņu amata, saskaņā ar gada skaitīšanu, un šie pilda kalpošanu četrās dienās, kas netiek ieskaitītas gada skaitīšanā.
2. Un to dēļ cilvēki tajos kļūdās, jo šie spīdekļi patiesi kalpo pasaules stacijās, viens pirmajā portālā, viens trešajā debesu portālā, viens ceturtajā portālā un viens sestajā portālā, un gada precizitāte tiek panākta, izmantojot tā atsevišķās trīs simti sešdesmit četras stacijas.
3. Par zīmēm, laikiem, gadiem un dienām, ko man rādīja eņģelis Uriēls, kuru godības Kungs uz mūžīgiem laikiem ir nolicis pār visiem debesu spīdekļiem debesīs un pasaulē, lai tie valdītu pār debesu virsu un būtu redzami virs zemes, un būtu vadītāji dienai un naktij, proti, saulei, mēnesim un zvaigznēm, un visām kalpojošajām radībām, kas veic savu riņķojumu visos debesu ratos.
4. Līdzīgā veidā Uriēls man parādīja divpadsmit durvis, atvērtas saules ratu apkārtmērā debesīs, caur kurām izlaužas saules stari: un no tām siltums izplatās pa zemi, kad tās tiek atvērtas noteiktajos laikos.
5. Un vējiem un rasas garam, kad tie ir atvērti, stāvot atvērti debesīs galos.
6. Kas attiecas uz divpadsmit vārtiem debesīs, zemes malās, no kuriem iziet saule, mēness un zvaigznes, un visi debesu darbi austrumos un rietumos.
7. Pa kreisi un pa labi no tiem ir atvērti daudzi logi, un viens logs savā noteiktajā laikā rada siltumu, līdzīgi kā šīs durvis, pa kurām iznāk zvaigznes, kā Viņš tām ir pavēlējis, un kurās tās atrodas atbilstoši savam skaitam.
8. Un es redzēju debesīs ratus, kas brauca pa pasauli, virs tiem vārtiem, kuros riņķo zvaigznes, kas nekad nenoriet.
9. Un viens ir lielāks par visiem pārējiem, un tas ir tas, kas veic savu ceļu cauri visai pasaulei.

76. NODAĻA

1. Un zemes malās es redzēju divpadsmit vārtus, kas bija atvērti uz visām debesu pusēm, no kuriem izpūš vēji un pūš pār zemi.
2. Trīs no tiem ir atvērti debesu virspusē, trīs rietumos, trīs debesu labajā pusē un trīs kreisajā pusē.
3. Un trīs pirmie ir tie, kas ir no austrumiem, un trīs ir no ziemeļiem, un trīs pēc tiem, kas ir pa kreisi no dienvidiem, un trīs no rietumiem.
4. Caur četriem no tiem nāk svētības un labklājības vēji, un no šiem astoņiem nāk kaitīgi vēji: kad tie tiek sūtīti, tie nes iznīcību visai zemei un ūdeņiem, kas uz tās, un visiem, kas uz tās dzīvo, un visam, kas ir ūdenī un uz sauszemes.
5. Un pirmais vējš no šiem vārtiem, ko sauc par austrumu vēju, iznāk caur pirmajiem vārtiem, kas atrodas austrumos, griežoties uz dienvidiem: no tā nāk posts, sausums, karstums un iznīcība.
6. Un caur otro portālu vidū nāk tas, kas ir piemērots, un no tā nāk lietus, auglība, labklājība un rasa; un caur trešo portālu, kas atrodas ziemeļu virzienā, nāk aukstums un sausums.

7. Un pēc tiem iznāk dienvidu vēji caur trim portāliem; caur pirmo no tiem, kas vērsts uz austrumiem, iznāk karsts vējš.
8. Un caur vidējo portālu blakus tam izplūst smaržīgas smaržas, rasa un lietus, labklājība un veselība.
9. Un caur trešajiem vārtiem, kas atrodas rietumos, iznāk rasa un lietus, siseņi un postaža.
10. Un pēc tam ziemeļu vēji: no septītajiem vārtiem austrumos nāk rasa un lietus, siseņi un postaža.
11. Un no vidējā portāla tiešā virzienā nāk veselība, lietus, rasa un labklājība; un caur trešo portālu rietumos nāk mākoņi, salna, sniegs, lietus, rasa un siseņi.
12. Un pēc šiem [četriem] ir rietumu vēji: caur pirmajiem vārtiem, kas robežojas ar ziemeļiem, iznāk rasa un salna, un aukstums, un sniegs, un salna.
13. Un no vidējiem vārtiem iznāk rasa un lietus, labklājība un svētība; un caur pēdējo vārtiem, kas savienojas ar dienvidiem, iznāk sausums un postaža, dedzināšana un iznīcība.
14. Un līdz ar to ir pabeigti divpadsmit vārti uz četrām debesu pusēm, un visus to likumus, visas to mocības un visas to svētības es tev esmu parādījis, mans dēls Metuzāls.

77. NODAĻA

1. Un pirmo ceturtdaļu sauc par austrumiem, jo tā ir pirmā: un otro par dienvidiem, jo tur nolaidīsies Visaugstākais, jā, tur pavisam īpašā nozīmē nolaidīsies Tas, kurš ir mūžīgi svētīts.
2. Un rietumu puse tiek saukta par sarūkošo, jo tur visi debesu spīdekļi sarūk un noriet.
3. Un ceturtā ceturtdaļa, saukta par ziemeļiem, ir sadalīta trīs daļās: pirmā no tām ir paredzēta cilvēku mājoklim, otrā ietver ūdens jūras, bezdibeņus, mežus, upes, tumsu un mākoņus, un trešā daļa ietver taisnības dārzu.
4. Es redzēju septiņus augstus kalnus, augstākus nekā visi kalni, kas ir virs zemes; un no turienes nāk sarma, un dienas, gadalaiki un gadi paiet.
5. Es redzēju septiņas upes virs zemes, lielākas par visām upēm; viena no tām, izplūstot no rietumiem, ietek Lielajā jūrā.
6. Un šie divi nāk no ziemeļiem uz jūru un ielej savus ūdeņus Eritrejas jūrā austrumos.
7. Un atlikušie četri iziet ziemeļu pusē uz savu jūru, divi no tiem uz Eritrejas jūru un divi Lielajā jūrā un tur ieplūst, un daži saka: tuksnesī.
8. Es redzēju septiņas lielas salas jūrā un cietzemē: divas cietzemē un piecas Lielajā jūrā.

78. NODAĻA

1. Un saules vārdi ir šādi: pirmā — Orjârês un otrā — Tômâs.
2. Un mēnesim ir četri vārdi: pirmais vārds ir Asônjâ, otrais Eblâ, trešais Benâsê un ceturtais Erâe.
3. Šie ir divi lielie spīdekļi: to apkārtmērs ir kā debesu apkārtmērs, un abu apkārtmēra izmērs ir vienāds.
4. Saules apkārtmērā ir septiņas gaismas porcijas, kas tai tiek pievienotas vairāk nekā mēnesim, un noteiktā mērā tā tiek pārnesta, līdz septītā Saules daļa ir izsmelta.
5. Un tie uzsāk darbību un ieiet rietumu vārtos, veic savu apgriezienu ziemeļos un iziet caur austrumu vārtiem debesu virspusē.
6. Un, kad mēness lec, debesīs parādās viena četrpadsmitā daļa: gaisma tajā kļūst pilnīga: četrpadsmitajā dienā tā pabeidz savu gaismu.
7. Un piecpadsmit gaismas daļas tiek nodotas viņai līdz piecpadsmitajai dienai, kad viņas gaisma ir pilnībā izgaismota, saskaņā ar gada zīmi, un viņa kļūst par piecpadsmit daļām, un mēness pieaug, pievienojot četrpadsmit daļas.
8. Un dilstošā mēness pirmajā dienā samazinās līdz četrpadsmit gaismas daļām, otrajā līdz trīspadsmit gaismas daļām, trešajā līdz divpadsmit, ceturtajā līdz vienpadsmit, piektajā līdz desmit, sestajā līdz deviņām, septītajā līdz astoņām, astotajā līdz septiņām, devītajā līdz sešām, desmitajā līdz piecām, vienpadsmitajā līdz četrām, divpadsmitajā līdz trim, trīspadsmitajā līdz divām, četrpadsmitajā līdz pusei septītdaļas, un visa tā atlikušā gaisma pilnībā izzūd piecpadsmitajā.
9. Un dažos mēnešos mēnesī ir divdesmit deviņas dienas un vienreiz divdesmit astoņas.
10. Un Uriēls man parādīja vēl vienu likumu: kad gaisma tiek pārnesta uz mēnesi, un kurā pusē to uz viņu pārnes saule.
11. Visā periodā, kurā mēness aug savā gaismā, tas to pārnes uz sevi, kad četrpadsmit dienu laikā pretī saulei tās gaisma debesīs ir pabeigta, un, kad tas ir viscaur apgaismots, tā gaisma debesīs ir pabeigta pilnībā.
12. Un pirmajā dienā viņu sauc par jauno mēnesi, jo tanī dienā gaisma uzlēks pār viņu.
13. Viņa kļūst par pilnmēnesi tieši tajā dienā, kad saule riet rietumos, un naktī tā uzlec no austrumiem, un mēness spīd visu nakti, līdz saule uzlec pretī viņai un mēness ir redzams pretī saulei.
14. Tajā pusē, no kuras nāk mēness gaisma, tā atkal mazinās, līdz visa gaisma izzūd un visas mēneša dienas beidzas, un tās apkārtmērs ir tukšs, bez gaismas.
15. Un trīs mēnešus viņa veido trīsdesmit dienas, un savā laikā viņa veido trīs mēnešus ar divdesmit deviņām dienām katrā, kuros viņa pabeidz savu norietu pirmajā laika periodā un pirmajā portālā simt septiņdesmit septiņas dienas.
16. Un savas aiziešanas laikā viņa parādās trīs mēnešus, katru trīsdesmit dienas, un trīs mēnešus, katru mēnesi, viņa parādās divdesmit deviņas dienas.
17. Naktī viņa izskatās kā cilvēks divdesmit dienas katru reizi, bet dienā viņa izskatās kā debesis, un viņā nav nekā cita kā vien gaisma.

79. NODAĻA

1. Un tagad, mans dēls, es tev visu esmu parādījis, un visu debesu zvaigžņu likums ir pabeigts.
2. Un viņš man parādīja visus šos likumus katrai dienai un katram valdīšanas laikam, un katram gadam, un tā iziešanai, un kārtībai, kas tai noteikta katru mēnesi un katru nedēļu.
3. Un mēness dilstošā fāze, kas notiek sestajā portālā: jo šajā sestajā portālā tās gaisma ir pabeigta, un pēc tam ir dilstošās fāzes sākums:

4. Un noriets, kas notiek pirmajos vārtos savā laikā, līdz ir pagājušas simt septiņdesmit septiņas dienas: skaitot pēc nedēļām, divdesmit piecas nedēļas un divas dienas.
5. Viņa atpaliek no saules un zvaigžņu kārtības tieši piecas dienas viena perioda laikā, un tad, kad šī vieta, ko tu redzi, ir šķērsota.
6. Tāds ir katra spīdekļa attēls un skice, ko man parādīja erceņģelis Uriēls, kas ir viņu vadītājs.

80. NODAĻA

1. Un tanīs dienās eņģelis Uriēls atbildēja un sacīja man: "Redzi, Es tev visu esmu parādījis, Ēnoh, un Es tev visu esmu atklājis, lai tu redzētu šo sauli un šo mēnesi, un debesu zvaigžņu vadītājus un visus tos, kas tās griež, viņu uzdevumus, laikus un aiziešanas."
2. Un grēcinieku dienās gadi tiks saīsināti, un viņu sēkla kavēsies viņu zemēs un laukos, un viss uz zemes mainīsies un neparādīsies savā laikā: un lietus tiks aizturēts, un debesis to aizturēs.
3. Un tajos laikos zemes augļi būs atpakaļ, un tie neaugs savā laikā, un koku augļi tiks aizturēti savā laikā.
4. Un mēness mainīs savu secību un neparādīsies savā laikā.
5. Un tanīs dienās saule būs redzama, un vakarā viņš ceļos lielo ratu galā rietumos, un spīdēs spožāk, nekā tas atbilst gaismas kārtībai.
6. Un daudzi zvaigžņu vadītāji pārkāps noteikto kārtību. Un šie mainīs savas orbītas un uzdevumus, Un neparādīsies tiem noteiktajos gadalaikos.
7. Un visa zvaigžņu kārtība tiks apslēpta no grēciniekiem, un to domas, kas dzīvo uz zemes, maldīsies par tām, un viņi mainīs visus savus ceļus, jā, viņi maldīsies un uzskatīs tās par dieviem.
8. Un ļaunums vairosies pār tiem, un sods nāks pār tiem, lai visus iznīcinātu.

81. NODAĻA

1. Un viņš man sacīja: "Apskati, Ēnoh, šīs debesu plāksnes un izlasi, kas uz tām rakstīts, un atzīmē katru atsevišķo faktu."
2. Un es novēroju debesu plāksnes un lasīju visu, kas uz tām bija rakstīts, un visu sapratu, un lasīju grāmatu par visiem cilvēces darbiem un visiem miesas bērniem, kas būs uz zemes, līdz pat senākajām paaudzēm.
3. Un es tūdaļ slavēju lielo Kungu, mūžīgās godības Ķēniņu, jo Viņš ir radījis visus pasaules darbus, un es cildināju To Kungu Viņa pacietības dēļ un svētīju Viņu cilvēku bērnu dēļ.
4. Un pēc tam es teicu: "Svētīgs ir tas cilvēks, kas mirst taisnībā un labestībā, par kuru nav rakstīta netaisnības grāmata, un pret kuru netiks atrasta tiesas diena."
5. Un šie septiņi svētie mani atveda un nolika zemē manas mājas durvju priekšā un sacīja man: "Pastāsti visu savam dēlam Metuzālam un parādi visiem saviem bērniem, ka neviena miesa nav taisnīga Tā Kunga acīs, jo Viņš ir viņu Radītājs."
6. Vienu gadu mēs tevi atstāsim pie tava dēla, līdz tu dosi savas pēdējās pavēles, lai tu varētu mācīt savus bērnus un pierakstīt to viņiem, un liecināt visiem saviem bērniem; un otrajā gadā viņi tevi paņems no sava vidus.
7. Lai tava sirds ir stipra, jo labie sludina taisnību labajiem; taisnie priecāsies kopā ar taisnajiem un viens otru sveicinās.
8. Bet grēcinieki mirs kopā ar grēciniekiem, un atkritējs ies bojā kopā ar atkritēju.
9. Un tie, kas dara taisnību, mirs cilvēku darbu dēļ un tiks aizvesti prom bezdievīgo rīcības dēļ.
10. Un tanīs dienās viņi pārstāja ar mani runāt, un es nācu pie savas tautas, svētīdams pasaules Kungu.

82. NODAĻA

1. Un tagad, mans dēls Metuzāls, visas šīs lietas es tev atstāstu un pierakstu, un es tev visu esmu atklājis un devis tev grāmatas par visu šo: tāpēc, mans dēls Metuzāls, saglabā grāmatas no sava tēva rokām un pārliecinies, ka tu tās nodod pasaules paaudzēm.
2. Es esmu devis Gudrību tev un taviem bērniem, un taviem bērniem, kas tev būs, lai viņi to nodotu saviem bērniem paaudžu paaudzēs, tieši šo gudrību, kas pārsniedz viņu prātu.
3. Un tie, kas to saprot, negulēs, bet klausīsies ar ausīm, lai varētu mācīties šo gudrību, un tā patiks tiem, kas to ēd, labāk nekā labs ēdiens.
4. Svētīgi visi taisnīgie, svētīgi visi tie, kas staigā taisnības ceļā un negrēko kā grēcinieki, skaitot visas savas dienas, kurās saule šķērso debesis, ieejot un izejot no vārtiem trīsdesmit dienas kopā ar tūkstošiem zvaigžņu kārtas galvām, kopā ar četrām, kas ir starp tām un sadala četras gada daļas, kas tās vada un ieej kopā ar tām četras dienas.
5. To dēļ vīri būs vainīgi un tos neieskaitīs gada aprēķinā; jā, vīri būs vainīgi un tos precīzi neatzīs.
6. Jo tie pieder gada skaitīšanai un patiesi ir tajā ierakstīti uz visiem laikiem, viens pirmajā portālā un viens trešajā, un viens ceturtajā un viens sestajā, un gads noslēdzas trīs simti sešdesmit četrās dienās.
7. Un tā apraksts ir precīzs, un pierakstītā aprēķināšana ir precīza; jo gaismas avotus, mēnešus, svētkus, gadus un dienas man ir parādījis un atklājis Uriēls, kuram visas pasaules radības Kungs ir pakļāvis debesu pulkus.
8. Un viņam ir vara pār nakti un dienu debesīs, lai liktu gaismai dot gaismu cilvēkiem – saulei, mēnesim un zvaigznēm, un visiem debesu spēkiem, kas riņķo savos apļveida ratos.
9. Un šīs ir zvaigžņu kārtas, kas atrodas savās vietās, savos gadalaikos, svētkos un mēnešos.
10. Un šie ir to vārdi, kas tos vada, kas uzrauga, lai tie ienāktu savos laikos, savās kārtās, savos gadalaikos, savos mēnešos, savos valdīšanas periodos un savos amatos.
11. Vispirms ienāk viņu četri vadītāji, kas sadala četras gada daļas; un pēc viņiem divpadsmit kārtas vadītāji, kas sadala mēnešus; un trīs simti sešdesmit dienām ir vadītāji pār tūkstošiem, kas sadala dienas; un četrām starpkalnu dienām ir vadītāji, kas sadala četras gada daļas.
12. Un šie vadītāji pār tūkstošiem ir iestarpināti starp vadītāju un vadītāju, katrs aiz sava ranga, bet viņu vadītāji veido dalījumu. Un šie ir to vadītāju vārdi, kas sadala četras noteiktās gada daļas: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal un Nârêl.
13. Un to vadītāju vārdi: Adnār'ēls, Îjâsûsa'êl un 'Elômê'êl — šie trīs seko ordeņu vadītājiem,

14. un ir viens, kas seko trim ordeņu vadītājiem, kuri seko to staciju vadītājiem, kas sadala četras gada daļas.
15. Gada sākumā pirmais ceļas un valda Melkedžals, kuru sauc par Tam'āinī un Sauli, un visas viņa valdīšanas dienas, kamēr viņš valda, ir deviņdesmit viena diena.
16. Un šīs ir to dienu zīmes, kas būs redzamas virs zemes Viņa valdīšanas dienās: sviedri, karstums un klusums; un visi koki nes augļus, un visiem kokiem veidojas lapas, un kviešu raža, un rožu ziedi, un visi ziedi, kas uzplaukst laukā, bet ziemas sezonas koki novīst.
17. Un šie ir to vadītāju vārdi, kas ir viņu pakļautībā: Berka'ēls, Zēlebs'ēls un vēl viens, kam pievienojas tūkstoš virsaitis, saukts par Hīlūdžāsefu; un šī vadītāja valdīšanas dienas ir beigušās.
18. Nākamais vadonis pēc viņa ir Hēlemleks, kuru sauc par spīdošo sauli, un visas viņa gaismas dienas ir deviņdesmit viena diena.
19. Un šīs ir Viņa dienu zīmes virs zemes: karstums un sausums, un koki nogatavojas un dod visus savus augļus gatavus un gatavus, un avis pārojas un kļūst grūsnas, un visi zemes augļi tiek savākti, un viss, kas ir laukos, un vīna spiede. Tas viss notiek Viņa valdīšanas dienās.
20. Šie ir šo tūkstošu vadītāju vārdi, kārtas un vadītāji: Gīdā'īdžals, Kēls un Hēls, un tūkstoš vadītāja vārds, kas tiem pievienots, ir Asfā'ēls: un viņa valdīšanas dienas ir beigušās.

83. NODAĻA

1. Un tagad, mans dēls Metuzāls, es tev parādīšu visas savas vīzijas, ko esmu redzējis, atstāstīšu tās tavā priekšā.
2. Divas vīzijas, ko redzēju, pirms apprecējos, un viena bija pavisam citāda nekā otra: pirmo, kad mācījos rakstīt; otro, pirms apprecēju tavu māti, kad redzēju briesmīgu vīziju. Un par tām es lūdzu To Kungu.
3. Es biju apgūlies sava vectēva Mahalaleēla mājā, kad vīzijā redzēju, kā debesis sabruka, tika aiznestas un nokrita zemē.
4. Un, kad tas nokrita zemē, es redzēju, kā zeme tika aprīta lielā bezdibenī, un kalni karājās kalnos, un pakalni nogrima pakalnos, un augsti koki tika norauti no saviem stumbriem un gāzti lejā un nogrima bezdibenī.
5. Un tad man mutē iekrita vārds, un es pacēlu balsi, lai skaļi kliegtu, un teicu: "Zeme ir iznīcināta!"
6. Un mans vectēvs Mahalaleēls mani pamodināja, kad es gulēju viņam blakus, un sacīja man: "Kāpēc tu tā raudi, mans dēls, un kāpēc tu tā vaimanā?"
7. Un es viņam atstāstīju visu vīziju, ko biju redzējis, un viņš man teica: "Tu esi redzējis briesmīgu lietu, mans dēls, un tava sapņa vīzija par visu zemes grēku noslēpumiem ir ļoti nopietna: tai ir jānogrimst bezdibenī un jātiek iznīcinātai ar lielu postu."
8. Un tagad, mans dēls, celies un lūdz godības Kungu, tā kā tu esi ticīgais, lai virs zemes paliktu atlikums un lai Viņš neiznīcinātu visu zemi.
9. Mans dēls, tas viss nāks no debesīm uz zemi, un virs zemes notiks liela iznīcība.
10. Pēc tam es piecēlos un lūdzu Dievu, lūdzu Dievu un pierakstīju savu lūgšanu pasaules paaudzēm, un es visu tev parādīšu, mans dēls Metuzāls.
11. Un, kad es biju nokāpis lejā un ieraudzījis debesis, sauli lecam austrumos un mēnesi rietam rietumos, un dažas zvaigznes, un visu zemi, un visu, kā Viņš to bija pazinis sākumā, tad es slavēju tiesas Kungu un cildināju Viņu, jo Viņš bija licis saulei iziet no austrumu logiem, un Viņš uzkāpa un pacēlās debesu virsū, un devās ceļā un turpināja iet pa Viņam parādīto ceļu.

84. NODAĻA

1. Un es pacēlu savas rokas taisnībā un svētīju Svēto un Lielo, un runāju ar savas mutes dvašu un ar miesas mēli, ko Dievs ir radījis cilvēku miesas bērniem, lai viņi ar to runātu, un Viņš deva tiem dvašu, mēli un muti, lai viņi ar to runātu:
2. "Slavēts esi Tu, Kungs, Ķēniņ, liels un varens Savā diženumā, visas debesu radības Kungs, ķēniņu Ķēniņš un visas pasaules Dievs. Un Tava vara, valstība un diženums paliek mūžīgi mūžos, un Tava valdīšana visās paaudzēs; un visas debesis ir Tavs tronis mūžīgi, un visa zeme ir Tavs kāju pamesls mūžīgi mūžos."
3. Jo Tu esi radījis un Tu valdi pār visu, un nekas nav Tev par grūtu, Gudrība neatkāpjas no Tava troņa vietas, nedz novēršas no Tava klātbūtnes. Un Tu zini, redzi un dzirdi visu, un no Tevis nekas nav apslēpts, jo Tu redzi visu.
4. Un tagad Tavu debesu eņģeļi ir vainīgi pārkāpumā, un uz cilvēku miesām paliek Tavas dusmas līdz lielajai tiesas dienai.
5. Un tagad, ak Dievs un Kungs, un Diženais Ķēniņ, es lūdzu un lūdzu Tevi, piepildi manu lūgšanu, atstāj man pēcnācējus virs zemes, Un neiznīcini visu cilvēka miesu, Un nepadari zemi bez iedzīvotājiem, Lai iestātos mūžīga pazušana.
6. Un tagad, mans Kungs, iznīcini no zemes miesu, kas izraisījusi Tavas dusmas, bet taisnības un godīguma miesu stādi kā mūžīgās sēklas stādu, un neapslēp Savu vaigu no Sava kalpa lūgšanas, ak Kungs.

85. NODAĻA

1. Un pēc tam es redzēju vēl vienu sapni, un es tev parādīšu visu sapni, mans dēls.
2. Un Ēnohs pacēla balsi un sacīja savam dēlam Metuzālam: "Ar tevi, mans dēls, es runāšu; uzklausi manus vārdus – pievērs savu ausi sava tēva sapņa vīzijai."
3. Pirms es paņēmu tavu māti Ednu, es savā gultā redzēju vīzijā, un lūk, no zemes iznāca vērsis, un šis vērsis bija balts; un pēc tā iznāca govs, un kopā ar to iznāca divi vērši, viens no tiem melns un otrs ruds.
4. Un tas melnais bullis sadūra sarkano un vajāja to pa zemi, un pēc tam es vairs nevarēju redzēt to sarkano bulli.
5. Bet tas melnais bullis auga, un tā tele gāja viņam līdzi, un es redzēju, ka no viņa izgāja daudzi vērši, kas viņam līdzinājās un sekoja.
6. Un tā govs, tā pirmā, aizgāja no pirmā vērša klātbūtnes, lai meklētu to sarkano, bet to neatrada un lielā žēlabā par to vaimanāja un meklēja to.
7. Un es noskatījos, līdz pie viņas pienāca pirmais bullis un viņu nomierināja, un no tā brīža viņa vairs neraudāja.
8. Un pēc tam viņa dzemdēja vēl vienu baltu vērsi, un pēc tā viņa dzemdēja daudzus vēršus un melnas govis.

9. Un es miegā redzēju, kā tas baltais bullis tāpat izauga un kļuva par lielu baltu bulli, un no Viņa nāca daudzi balti buļļi, un tie viņam līdzinājās. Un tie sāka radīt daudz baltu buļļu, kas viņiem līdzinājās, viens pēc otra, pat daudzi.

86. NODAĻA

1. Un atkal es redzēju ar savām acīm, kamēr gulēju, un es redzēju debesis augšā, un lūk, zvaigzne nokrita no debesīm, un tā pacēlās un ēda un ganījās starp šiem vēršiem.
2. Un pēc tam es redzēju lielos un melnos vēršus, un lūk, tie visi mainīja savas stalli, ganības un lopus un sāka dzīvot viens pie otra.
3. Un atkal es redzēju vīzijā un paskatījos uz debesīm, un, lūk, es redzēju daudzas zvaigznes nolaižamies un metas no debesīm uz to pirmo zvaigzni, un tās kļuva par vēršiem starp šiem lopiem un ganījās kopā ar tiem starp tiem.
4. Un es uz tiem paskatījos un redzēju, un lūk, tie visi izlaida savus dīgstus kā zirgi un sāka apsegt vēršu govis, un tie visi kļuva grūsni un dzemdēja ziloņus, kamieļus un ēzeļus.
5. Un visi vērši no tiem baidījās un izbijās no tiem, un sāka kost ar zobiem, rijēt un badīt ar saviem ragiem.
6. Un tie sāka vēl vairāk rijt šos vēršus; un redzi, visi zemes bērni sāka drebēt un drebēt viņu priekšā un bēgt no viņiem.

87. NODAĻA

1. Un atkal es redzēju, kā viņi sāka viens otru badīt un viens otru rijt, un zeme sāka skaļi kliegt.
2. Un es atkal pacēlu savas acis uz debesīm un redzēju vīzijā, un lūk, no debesīm nāca būtnes, kas bija līdzīgas baltiem cilvēkiem: un četras izgāja no tās vietas un trīs kopā ar tām.
3. Un tie trīs, kas bija pēdējie nākuši, satvēra mani aiz rokas un pacēla mani prom no zemes paaudzēm un pacēla mani augstā vietā un parādīja man torni, kas bija augstu virs zemes, un visi kalni bija zemāki.
4. Un viens man teica: “Paliec šeit, līdz redzēsi visu, kas notiek ar šiem ziloņiem, kamieļiem un ēzeļiem, un zvaigznēm un vēršiem, un visiem pārējiem.”

88. NODAĻA

1. Un es redzēju vienu no tiem četriem, kas bija iznākuši pirmie, un viņš satvēra pirmo zvaigzni, kas bija nokritusi no debesīm, sasēja to ar rokām un kājām un iemeta bezdibenī: šis bezdibenis bija šaurs un dziļš, un briesmīgs un tumšs.
2. Un viens no tiem izvilka zobenu un deva to tiem ziloņiem, kamieļiem un ēzeļiem; tad tie sāka viens otru sist, un visa zeme drebēja viņu dēļ.
3. Un, kad es redzēju vīzijā, lūk, viens no tiem četriem, kas bija iznākuši, no debesīm nomētāja tos ar akmeņiem un savāca un ņēma visas lielās zvaigznes, kuru ķermeņi bija kā zirgiem, un sasēja tās visas ar rokām un kājām un iemeta zemes bezdibenī.

89. NODAĻA

1. Un viens no šiem četriem devās pie tā baltā vērša un pamācīja viņu noslēpumā, nebaidoties: viņš piedzima par vērsi un kļuva par cilvēku, un uzbūvēja sev lielu kuģi un dzīvoja uz tā; un trīs vērši dzīvoja kopā ar viņu šajā kuģī, un tie bija pārklāti ar.
2. Un atkal es pacēlu acis pret debesīm un ieraudzīju augstu jumtu ar septiņām ūdens straumēm uz tā, un šīs straumes ar lielu ūdens daudzumu plūda norobežojošā iežogotā vietā.
3. Un es atkal redzēju, un lūk, avoti atvērās uz tā lielā iežogojuma virsmas, un ūdens sāka brist un celties pa virsmu, un es redzēju šo iežogojumu, līdz visa tā virsma bija pārklāta ar ūdeni.
4. Un ūdens, tumsa un migla pār to pieauga; un, kad es skatījos uz šī ūdens augstumu, tas ūdens bija pacēlies virs šī iežogojuma augstuma un straumēm plūda pāri šim iežogojumam, un tas nostājās uz zemes.
5. Un visi tā aploka lopi tika sapulcināti kopā, līdz es redzēju, kā tie nogrima, tika aprīti un gāja bojā tajā ūdenī.
6. Bet tas kuģis peldēja pa ūdeni, kamēr visi vērši, ziloņi, kamieļi un ēzeļi nogrima dibenā kopā ar visiem dzīvniekiem, tā ka es tos vairs nevarēju redzēt, un tie nespēja izbēgt, bet gāja bojā un nogrima dzelmē.
7. Un atkal es redzēju vīzijā, līdz tās ūdens straumes tika noņemtas no tā augstā jumta, un zemes aizas tika izlīdzinātas un atvērās citas bezdibenis.
8. Tad ūdens sāka tecēt lejup tajos, līdz zeme kļuva redzama; bet trauks nosēdās uz zemes, un tumsa atkāpās un parādījās gaisma.
9. Bet no tā kuģa iznāca baltais bullis, kas bija kļuvis par cilvēku, un trīs buļļi kopā ar viņu, un viens no šiem trim bija balts kā tas bullis, un viens no tiem bija sarkans kā asinis, un viens bija melns: un baltais bullis aizgāja no tiem.

10.–27. No Noasa nāves līdz iziešanai no Ēģiptes.

10. Un tie sāka radīt lauku zvērus un putnus, tā ka radās dažādas ģintis: lauvas, tīģeri, vilki, suņi, hiēnas, mežacūkas, lapsas, vāveres, cūkas, piekūni, grifi, pūķi, ērgļi un kraukļi; un starp tiem piedzima balts bullis.
11. Un tie sāka kost viens otru; bet tas baltais bullis, kas bija dzimis viņu vidū, dzemdēja meža ēzeli un līdz ar to baltu bulli, un meža ēzeļi vairojās.
12. Bet tas vērsis, kas no viņa piedzima, dzemdēja melnu mežacūku un baltu aitu; un pirmais dzemdināja daudzus mežacūkas, bet šī aita dzemdēja divpadsmit aitas.
13. Un, kad tās divpadsmit avis bija izaugušas, tad vienu no tām atdeva ēzeļiem, un tie ēzeļi atkal atdeva šo avi vilkiem, un tā aita uzauga vilku vidū.
14. Un Tas Kungs atveda tās vienpadsmit avis, lai tās dzīvotu pie tā un ganītos pie tā starp vilkiem; un tās vairojās un kļuva par daudziem avju ganāmpulkiem.
15. Un vilki sāka tos baidīties un apspieda, līdz iznīcināja viņu mazos, un viņi iemeta viņu mazuļus blāvā upē; bet šīs avis sāka skaļi kliegt savu mazo dēļ un žēloties savam Kungam.
16. Un aita, kas bija izglābta no vilkiem, aizbēga pie meža ēzeļiem; un es redzēju aitas, kā tās vaimanāja un raudāja, un lūdza savu Kungu no visa spēka, līdz avju Kungs

nolaidās no augstās mājvietas, dzirdot avju balsi, un nāca pie tām un ganīja tās.
17. Un Viņš pasauca to avi, kas bija izbēgusi no vilkiem, un runāja ar to par vilkiem, lai tā tos brīdina neaiztikt avis.
18. Un aitas devās pie vilkiem pēc Tā Kunga vārda, un cita aita to sastapa un gāja tai līdzi, un abas devās un kopā iegāja to vilku barā un runāja ar tiem un pamācīja tos turpmāk neaiztikt aitas.
19. Un tad es redzēju vilkus un to, kā tie ārkārtīgi apspieda aitas ar visu savu spēku; un aitas skaļi kliedza.
20. Un Tas Kungs nāca pie aitām, un tās sāka sist šos vilkus; un vilki sāka vaimanāt; bet avis apklusa un tūlīt pārstāja kliegt.
21. Un es redzēju aitas, līdz tās aizgāja no vilku vidus; bet vilku acis bija apžilbinātas, un šie vilki aizgāja, dzenoties pakaļ aitām ar visu savu spēku.
22. Un avju Kungs gāja tiem līdzi kā viņu vadonis, un visas Viņa avis sekoja Viņam; un Viņa seja bija žilbinoša un godības pilna, un briesmīga skatam.
23. Bet vilki sāka vajāt šīs avis, līdz tās sasniedza ūdens jūru.
24. Un šī jūra tika sadalīta, un ūdens stāvēja abās pusēs viņu priekšā, un viņu Kungs tos vadīja un nostājās starp viņiem un vilkiem.
25. Un tā kā tie vilki vēl neredzēja aitas, tie devās jūras vidū, un vilki sekoja aitām, un tie vilki skrēja tām pakaļ tajā jūrā.
26. Un, kad tie ieraudzīja avju Kungu, tie pagriezās, lai bēgtu Viņa vaiga priekšā, bet jūra saplūda kopā un kļuva tāda, kāda tā bija radīta, un ūdens uzbriedās un pacēlās, līdz apklāja šos vilkus.
27. Un es redzēju, kā visi vilki, kas vajāja šīs avis, gāja bojā un noslīka.

28.–40. Izraēla tuksnesī, likuma došana, ieiešana Palestīnā.

28. Bet avis izbēga no tā ūdens un devās uz tuksnesi, kur nebija ne ūdens, ne zāles; un tās sāka atvērt acis un redzēt; un es redzēju avju Kungu tās ganām un dodam tām ūdeni un zāli, un avis gāja un tās veda.
29. Un šī avs uzkāpa tās augstās klints virsotnē, un avju Kungs to sūtīja pie viņām.
30. Un pēc tam es redzēju avju Kungu, kas stāvēja viņu priekšā, un Viņa izskats bija liels, briesmīgs un majestātisks, un visas šīs avis Viņu redzēja un izbijās Viņa vaiga priekšā.
31. Un tie visi Viņa dēļ baidījās un drebēja, un tie sauca tai avij, kas bija starp viņiem: "Mēs nespējam pastāvēt sava Kunga priekšā vai Viņu uzlūkot."
32. Un tā aita, kas tos veda, atkal uzkāpa tās klints virsotnē, bet aita sāka apžilbt un nomaldīties no ceļa, ko viņš tām bija rādījis, bet šī aita to nezināja.
33. Un avju Kungs bija ārkārtīgi dusmīgs pret tām, un avs to atklāja un nokāpa no klints virsotnes un piegāja pie avīm un atrada lielāko daļu no tām aklas un nokritušas.
34. Un, kad tie to ieraudzīja, tie nobijās un drebēja tā klātbūtnes dēļ un vēlējās atgriezties savās ganībās.
35. Un tā avs paņēma sev līdzi citas avis un nāca pie tām aitām, kas bija atkritušas, un sāka tās kaujēt; un avs baidījās tās klātbūtnes, un tā tā avs atveda atpakaļ tās avis, kas bija atkritušas, un tās atgriezās savās ganībās.
36. Un es redzēju šajā vīzijā, līdz tā aita kļuva par vīru un uzcēla māju avju Kungam, un ievietoja visas aitas šajā mājā.
37. Un es redzēju, kā šī aita, kas bija satikusi to aitu, kas tās veda, aizmiga; un es redzēju, kā visas lielās aitas aizgāja bojā, un mazās piecēlās to vietā, un tās nonāca ganībās un tuvojās ūdens strautam.
38. Tad tā aita, viņu vadonis, kas bija kļuvis par vīrieti, atkāpās no tām un aizmiga, un visas aitas to meklēja un skaļi raudāja par to.
39. Un es redzēju, kā viņas beidza raudāt pēc tās avis un šķērsoja to ūdens straumi, un tur abas avis piecēlās kā vadoņi to vietā, kas viņas bija vadījušas un aizmigusi.
40. Un es vēroju, līdz avis nonāca labā vietā, patīkamā un krāšņā zemē, un es vēroju, līdz šīs avis bija paēdušas; un šī māja stāvēja starp tām patīkamajā zemē.

41.–50. No soģu laikiem līdz Tempļa celtniecībai.

41. Un reizēm viņu acis atvērās, un reizēm tās kļuva aklas, līdz piecēlās cita avs, veda tos un atveda visus atpakaļ, un viņu acis atvērās.
42. Un suņi, lapsas un mežacūkas sāka rijt šīs avis, līdz avju Kungs no viņu vidus pacēla citu avi – aunu, kas tos vadīja.
43. Un tas auns sāka badīt no abām pusēm tos suņus, lapsas un mežacūkas, līdz visus bija iznīcinājis.
44. Un tā avs, kuras acis bija atvērtas, ieraudzīja to aunu, kas bija starp avīm, līdz tas atstāja savu godību un sāka stumt tās avis, samīdīt tās un uzvesties nepieklājīgi.
45. Un avju Kungs sūtīja jēru pie cita jēra un izaudzināja to par aunu un avju vadītāju tā auna vietā, kas bija atstājis savu godību.
46. Un tas piegāja pie tā un runāja ar to vienu pašu, un pacēla to par aunu un padarīja to par avju princi un vadoni; bet visu šo laiku šie suņi apspieda avis.
47. Un pirmais auns vajāja otro aunu, un otrais auns piecēlās un bēga tā priekšā; un es redzēju, līdz tie suņi norāva pirmo aunu.
48. Un otrais auns piecēlās un veda mazās aitiņas.
49. Un šīs avis auga un vairojās; bet visi suņi, lapsas un mežacūkas nobijās un bēga no tās, un šis auns dūra un nogalināja meža zvērus, un šiem meža zvēriem vairs nebija varas pār aitām un tie vairs neko tām nelaupīja. Un šis auns dzemdināja daudzas avis un aizmiga; un maza aitiņa kļuva par aunu tās vietā un kļuva par princi un šo aitu vadoni.
50. Un šis nams tapa liels un plašs, un tas tika uzcelts šīm avīm. Un uz nama tika uzcelts augsts un liels tornis avju Kungam. Un šis nams bija zems, bet tornis bija paaugstināts un varens, un avju Kungs stāvēja uz šī torņa, un tie Viņa priekšā lika klāt pilnu galdu.

51.–67. lpp. Divas Izraēlas un Jūdejas karaļvalstis līdz Jeruzalemes iznīcināšanai.

51. Un atkal es redzēju tās avis, ka tās atkal maldījās un aizgāja daudzos ceļos, un pameta savu māju, un avju Kungs pasauca dažas no aitu vidus un sūtīja tās pie aitām, bet avis sāka tās nokaut.
52. Un viens no tiem tika izglābts un netika nogalināts, un tas aiztraucās prom un skaļi brēca pār aitu; un tie centās to

nonāvēt, bet avju Kungs to izglāba no aitām un atveda pie manis, un lika tam tur dzīvot.
53. Un daudzas citas avis Viņš sūtīja pie šīm avīm, lai tās liecinātu par tām un sērotu par tām.
54. Un pēc tam es redzēju, ka, pametot Tā Kunga namu un Viņa torni, viņi pilnībā atkrita, un viņu acis kļuva aklas; un es redzēju avju Kungu, kā Viņš veica daudz slaktiņu viņu ganāmpulkos, līdz šīs avis paši uzaicināja uz šo slaktiņu un nodeva Viņa vietu.
55. Un Viņš tos nodeva lauvu un tīģeru, vilku un hiēnu rokās, lapsu rokās un visu savvaļas zvēru rokās, un šie savvaļas zvēri sāka plosīt šīs aitas.
56. Un es redzēju, ka Viņš pameta viņu namu un viņu torni un nodeva tos visus lauvu rokās, lai tie tos saplosītu un aprītu, visu savvaļas zvēru rokās.
57. Un es sāku skaļi kliegt no visa sava spēka un vērsties pie avju Kunga, un Viņam apgalvot attiecībā uz avīm, ka tās ir aprījuši visi savvaļas zvēri.
58. Bet Viņš palika nekustīgs, lai gan Viņš to redzēja, un priecājās, ka tie tika aprīti, norīti un aplaupīti, un atstāja tos aprīšanai visu zvēru rokās.
59. Un Viņš aicināja septiņdesmit ganus un ļāva šīm avīm ganīties, un Viņš sacīja ganiem un viņu pavadoņiem: "Lai no šī brīža ganās gani katrs atsevišķi, un dariet visu, ko Es jums pavēlēšu.
60. Un Es jums nodošu tos pienācīgi saskaitītus un pateikšu, kuri no tiem ir jāiznīcina – un iznīciniet tos jūs." Un Viņš nodeva tiem šīs avis.
61. Un Viņš pasauca citu un sacīja tam: "Novēro un ievēro visu, ko gani darīs ar šīm avīm, jo viņi nogalinās vairāk no tām, nekā Es tiem esmu pavēlējis.
62. Un par katru pārmērību un postu, ko gani nodarīs, pierakstiet, cik daudz viņi iznīcina pēc manas pavēles un cik daudz pēc savas iegribas: pierakstiet par katru atsevišķu ganu visus postījumus, ko viņš nodara.
63. Un nolasi man priekšā skaitļus, cik daudz viņi iznīcina un cik daudz viņi nodod iznīcināšanai, lai man tas būtu kā liecība pret viņiem un lai es zinātu katru ganu darbu, lai es varētu saprast un redzēt, ko viņi dara, vai viņi ievēro manu pavēli, ko es viņiem esmu pavēlējis.
64. Bet viņi to nezinās, un tu viņiem to nestāstīsi, nedz arī viņus pamācīsi, bet tikai pieraksti katram atsevišķi visu postu, ko gani nodara katrs savā laikā, un visu to noliec Man priekšā."
65. Un es redzēju, kā šie gani ganījās savā laikā, un viņi sāka nogalināt un iznīcināt vairāk, nekā viņiem bija pavēlēts, un viņi nodeva šīs avis lauvu rokās.
66. Un lauvas un tīģeri apēda un aprija lielāko daļu šo aitu, un mežacūkas ēda kopā ar tām; un viņi nodedzināja to torni un nojauca to māju.
67. Un es kļuvu ārkārtīgi noskumis par to torni, jo aitu māja tika nojaukta, un pēc tam es nevarēju redzēt, vai tās avis iegāja tajā mājā.

68.–71. lpp. Pirmais eņģeļu valdnieku periods — no Jeruzalemes iznīcināšanas līdz atgriešanās no gūsta.

68. Un gani un viņu biedri nodeva šīs avis visiem meža zvēriem, lai tās aprītu, un katrs no viņiem savā laikā saņēma noteiktu skaitu: katrs savā grāmatā pierakstīja, cik daudz no tām katrs iznīcināja.
69. Un katrs no tiem nogalināja un iznīcināja daudz vairāk, nekā bija noteikts; un es sāku raudāt un sērot par šīm avīm.
70. Un tā vīzijā es redzēju to, kurš rakstīja, kā viņš pierakstīja katru, ko šie gani bija iznīcinājuši, dienu no dienas, un aiznesa un nolika un parādīja visu grāmatu avju Kungam – pat visu, ko viņi bija darījuši, un visu, ko katrs no viņiem bija iznīcinājis, un visu, ko viņi bija nodevuši iznīcināšanai.
71. Un grāmata tika lasīta avju Kunga priekšā, un Viņš paņēma grāmatu no viņa rokas, lasīja to, aizzīmogoja to un nolika to zemē.

72.–77. lpp. Otrais periods — no Kīra laikiem līdz Aleksandra Lielā laikiem.

72. Un tūdaļ es redzēju, kā gani ganījās divpadsmit stundas, un, lūk, trīs no šīm aitām pagriezās atpakaļ un atgriezās, iegāja un sāka atjaunot visu, kas bija sabrucis no tās mājas; bet mežacūkas mēģināja viņus apturēt, bet viņiem tas neizdevās.
73. Un viņi atkal sāka celt kā iepriekš, un viņi uzcēla to torni, un to nosauca par Augsto torni; un viņi atkal sāka novietot galdu torņa priekšā, bet visa maize uz tā bija nešķīsta un nešķīsta.
74. Un, pieskaroties visam tam, šo avju acis tika apžilbinātas, tā ka tās neredzēja, un tāpat arī viņu ganu acis; un viņi tās lielā skaitā nodeva iznīcināšanai saviem ganiem, un tie samina avis ar savām kājām un tās aprija.
75. Un avju Kungs palika nekustīgs, līdz visas aitas bija izklīdinātas pa lauku un sajaucās ar tām, un viņi tās neglāba no zvēru rokām.
76. Un šis, kurš sarakstīja grāmatu, to aiznesa, parādīja un lasīja avju Kunga priekšā un lūdza Viņu viņu dēļ, un lūdza Viņu viņu dēļ, kad Viņš Viņam parādīja visus ganu darbus un deva liecību Viņa priekšā pret visiem ganiem.
77. Un viņš paņēma pašu grāmatu, nolika to sev blakus un aizgāja.

90. NODAĻA

1.–5. Trešais periods — no Aleksandra Lielā līdz grieķu-sīriešu kundzībai.

1. Un es redzēju, ka šādā veidā trīsdesmit pieci gani uzņēmās aitu ganīšanu, un katrs no viņiem pabeidza savus termiņus, tāpat kā pirmais; un citi ņēma tās savās rokās, lai ganītu tās uz savu laiku, katrs gans savā laikā.
2. Un pēc tam es savā vīzijā redzēju visus debesu putnus nākam, ērgļus, grifus, pūķus, kraukļus; bet ērgļi vadīja visus putnus; un tie sāka rijt šīs avis, izdurt tām acis un rijt to miesu.
3. Un aitas kliedza, jo putni ēda to miesu, bet es miegā skatījos un sēroju par to ganu, kas ganīja aitas.
4. Un es redzēju, kā šīs avis aprija suņi, ērgļi un pūķi, un tie neatstāja uz tām ne miesu, ne ādu, ne cīpslas, līdz palika tikai kauli; un arī viņu kauli nokrita zemē, un avju kļuva maz.
5. Un es redzēju, līdz divdesmit trīs bija uzņēmušies ganīšanu un pabeiguši to savos periodos piecdesmit astoņas reizes.

6.–12. Ceturtais periods — no grieķu-sīriešu kundzības līdz Makabiešu sacelšanās.

6. Bet lūk, tās baltās avis dzemdēja jērus, un tās sāka atvērt acis un redzēt, un kliegt uz avīm.
7. Jā, viņi sauca uz tiem, bet tie neklausījās, ko tie tiem teica, bet bija pilnīgi kurli, un viņu acis bija pilnīgi aklas.
8. Un es redzēju vīzijā, kā kraukļi uzlidoja tiem jēriem un sagrāba vienu no tiem jēriem, satrieca avis gabalos un tās aprija.
9. Un es redzēju, līdz šiem jēriem izauga ragi, un kraukļi nometa savus ragus; un es redzēju, līdz vienai no šīm avīm izauga liels rags, un to acis atvērās.
10. Un tas uz tiem paskatījās, un to acis atvērās, un tas sauca avis, un auni to ieraudzīja un visi skrēja pie tās.
11. Un neskatoties uz visu to, tie ērgļi, grifi, kraukļi un pūķi joprojām plosīja aitas, uzbruka tām un aprija tās. Avis joprojām klusēja, bet auni vaimanāja un brēca.
12. Un tie kraukļi cīnījās un kaujās ar to un centās nolaist tā ragu, bet tiem nebija varas pār to.

13.–19. Pēdējais cittautiešu uzbrukums ebrejiem (kur 13.–15. un 16.–18. attēli ir dubultnieki).

13. Un es redzēju, kā atnāca gani un ērgļi, un tie grifi, un pūķi, un tie sauca kraukļiem, lai tie nolauž tā auna ragu, un tie cīnījās un karoja ar to, un tas cīnījās ar tiem un sauca, lai nāk tā palīdzība.
14. Un es redzēju, līdz atnāca tas vīrs, kurš pierakstīja ganu vārdus un aiznesa tos avju Kunga klātbūtnē, un palīdzēja tam un parādīja tam visu: viņš bija nonācis lejā pēc palīdzības tam aunam.
15. Un es redzēju, kā avju Kungs nāca pie tiem dusmās, un visi, kas Viņu redzēja, bēga, un visi krita Viņa ēnā, prom no Viņa vaiga.
16. Visi ērgļi, grifi, kraukļi un pūķi bija sapulcējušies kopā, un tur nāca līdzi visas lauka avis, jā, tie visi sanāca kopā un palīdzēja viens otram nolauzt auna ragu.
17. Un es redzēju to vīru, kurš rakstīja grāmatu pēc Tā Kunga pavēles, līdz viņš atvēra šo grāmatu par postījumiem, ko bija nodarījuši šie divpadsmit pēdējie gani, un parādīja, ka viņi bija iznīcinājuši daudz vairāk nekā viņu priekšgājēji avju Tā Kunga priekšā.
18. Un es redzēju, kā avju Kungs nāca pie tām un ņēma Savā rokā Savas dusmu zizli un sita zemi, un zeme sašķēlās, un visi zvēri un visi debesu putni nokrita no šo avju vidus, un zeme tos aprija, un tā tos apklāja.
19. Un es redzēju, kā aitām tika dots liels zobens, un avis devās pretī visiem lauka zvēriem, lai tos nokautu, un visi zvēri un putni gaisā bēga viņu priekšā.

20.–27. Kritušo eņģeļu, ganu un atkritēju tiesa.

20. Un es redzēju, līdz jaukā zemē tika uzcelts tronis, un avju Kungs pats apsēdās uz tā, un otrs ņēma aizzīmogotās grāmatas un atvēra tās avju Kunga priekšā.
21. Un Tas Kungs aicināja šos vīrus, septiņus pirmos baltos, un pavēlēja, lai viņi atvestu Viņa priekšā, sākot ar pirmo zvaigzni, kas rādīja ceļu, visas zvaigznes, kuru ķermeņi bija līdzīgi zirgiem, un viņi tās visas atveda Viņa priekšā.
22. Un Viņš sacīja tam vīram, kas rakstīja Viņa priekšā, vienam no tiem septiņiem baltajiem, un sacīja viņam: "Ņem tos septiņdesmit ganus, kuriem Es nodevu avis un kuri, paši tās paņēmuši, nogalināja vairāk, nekā Es viņiem pavēlēju."
23. Un lūk, es redzēju, ka viņi visi bija sasieti, un viņi visi stāvēja Viņa priekšā.
24. Un tiesa vispirms tika noturēta pār zvaigznēm, un tās tika tiesātas un atzītas par vainīgām, un nonāca nosodījuma vietā, un tās tika iemestas bezdibenī, pilnā uguns un liesmu, un pilnā uguns stabiem.
25. Un šie septiņdesmit gani tika tiesāti un atzīti par vainīgiem, un viņi tika iemesti tajā ugunīgajā bezdibenī.
26. Un tanī laikā es redzēju, kā zemes vidū atvērās līdzīgs bezdibenis, pilns uguns, un viņi atveda tās aklas avis, un tās visas tika tiesātas un atzītas par vainīgām un iemestas šajā ugunīgajā bezdibenī, un tās dega; tagad šis bezdibenis atradās pa labi no šīs mājas.
27. Un es redzēju, kā tās avis deg un viņu kauli deg.

28.–38. Jaunā Jeruzaleme, izdzīvojušo pagānu atgriešanās, taisnīgo augšāmcelšanās, Mesija.

28. Un es piecēlos, lai vērotu, kā viņi salocīja to veco māju; un aiznesa visus stabus, un visas mājas sijas un rotājumi tika vienlaikus salocīti kopā ar to, un viņi to aiznesa un novietoja kādā vietā zemes dienvidos.
29. Un es vēroju, līdz avju Kungs atnesa jaunu namu, lielāku un augstāku nekā pirmais, un uzcēla to pirmā vietā, kurā bija salocīts alus: visi tā stabi bija jauni, un tā rotājumi bija jauni un lielāki nekā pirmajai, vecajai, ko Viņš bija aiznesis, un visas avis bija tajā.
30. Un es redzēju visas atlikušās avis un visus zvērus virs zemes, un visus putnus gaisā, kas metās zemē un pielūdza šīs avis, lūdza un paklausīja tām visā.
31. Un pēc tam tie trīs, kas bija tērpti baltā un bija satvēruši mani aiz rokas, tie paši, kas mani iepriekš bija pacēluši, un arī tā auna roka mani satvēra, viņi mani pacēla un nolika starp tām avīm, pirms notika tiesa.
32. Un šīs aitas visas bija baltas, un to vilna bija bagātīga un tīra.
33. Un visi, kas bija iznīcināti un izklīdināti, un visi lauka zvēri, un visi debesu putni sapulcējās tanī namā, un avju Kungs priecājās ar lielu prieku, jo tie visi bija labi un bija atgriezušies Viņa namā.
34. Un es redzēju, līdz viņi nolika to zobenu, kas bija dots aitām, un ienesa to atpakaļ mājā, un tas tika aizzīmogots Tā Kunga klātbūtnē, un visas avis tika ieaicinātas tajā mājā, bet tas tās neturēja.
35. Un visu acis atvērās, un tie redzēja labo, un nebija neviena viņu vidū, kas to neredzētu.
36. Un es redzēju, ka tā māja bija liela, plaša un ļoti pilna.
37. Un es redzēju, ka piedzima balts vērsis ar lieliem ragiem, un visi lauka zvēri un visi debesu putni no viņa bijās un visu laiku lūdza viņu.
38. Un es redzēju, kā visas viņu paaudzes tika pārveidotas, un viņi visi kļuva par baltiem buļļiem; un pirmais starp tiem kļuva par jēru, un šis jērs kļuva par lielu dzīvnieku un tam bija lieli melni ragi uz galvas; un avju Kungs priecājās par to un par visiem vēršiem. 39. Un es gulēju viņu vidū; un es pamodos un redzēju visu.

40. Šī ir tā vīzija, ko es redzēju, kamēr gulēju, un es pamodos un slavēju taisnības To Kungu un devu Viņam godu.
41. Tad es raudāju skaļi, un manas asaras neapstājās, līdz vairs nevarēju tās izturēt; kad es redzēju, tās plūda tā dēļ, ko biju redzējis; jo viss notiks un piepildīsies, un visi cilvēku darbi savā secībā man tika parādīti.
42. Tanī naktī es atcerējos pirmo sapni, un tā dēļ es raudāju un biju satraukts, jo es biju redzējis šo vīziju.

91. NODAĻA

1. "Un tagad, mans dēls Metuzāls, sasauc pie manis visus savus brāļus un sapulcini pie manis visus savas mātes dēlus; jo vārds mani sauc, un gars ir izliets pār mani, lai es tev varētu parādīt visu, kas tevi mūžīgi gaida."
2. Un tur Metuzāls devās un sasauca visus savus brāļus un sapulcināja savus radiniekus.
3. Un viņš runāja uz visiem taisnības bērniem un sacīja: "Klausieties, jūs, Ēnoha dēli, visus sava tēva vārdus un uzmanīgi ieklausieties manas mutes balsī; jo es jūs mudinu un saku jums, mīļie: mīliet taisnīgumu un staigājiet tajā."
4. Un netuvojieties taisnīgumam ar divējādu sirdi, Un nesatiecieties ar tiem, kam ir divējāda sirds, Bet staigājiet taisnīgumā, mani dēli. Un tas jūs vadīs pa labiem ceļiem, Un taisnība būs jūsu pavadonis.
5. Jo Es zinu, ka vardarbībai jāpieaug virs zemes, Un liela sodība tiks izpildīta virs zemes, Un visai netaisnībai pienāks gals. Jā, tā tiks nocirsta no saknēm, Un visa tās celtne tiks iznīcināta.
6. Un netaisnība atkal tiks pabeigta virs zemes, un visi netaisnības un vardarbības darbi, un pārkāpumi gūs virsroku divkāršā pakāpē.
7. Un, kad grēks, netaisnība un zaimošana, un vardarbība visādos darbos pieaugs, un atkrišana, pārkāpumi un nešķīstība pieaugs, no debesīm pār visiem šiem nāks liels sods, un svētais Tas Kungs nāks ar dusmām un sodu, lai izpildītu tiesu virs zemes.
8. Tanīs dienās vardarbība tiks izcirsta no saknēm, un netaisnības saknes kopā ar viltu, un tās tiks iznīcinātas no debesīm.
9. Un visi pagānu elki tiks pamesti, Un tempļi tiks sadedzināti ugunī, Un tie tiks aizvākti no visas zemes, Un tie tiks iemesti uguns tiesā, Un ies bojā dusmās un bargā tiesā uz mūžīgiem laikiem.
10. Un taisnie celsies no sava miega, un gudrība celsies un tiks tiem dota.
11. Un pēc tam netaisnības saknes tiks izcirstas, un grēcinieki tiks iznīcināti ar zobenu... tiks izcirsti no zaimotājiem visās vietās, un tie, kas plāno vardarbību, un tie, kas izdara zaimošanu, ies bojā no zobena.
12. Un pēc tam būs vēl viena, astotā nedēļa, taisnības nedēļa, un tai tiks dots zobens, lai pār apspiedējiem tiktu izpildīts taisnīgs spriedums, un grēcinieki tiks nodoti taisnīgo rokās.
13. Un tā noslēgumā viņi iegūs namus caur savu taisnību, un Lielajam Ķēniņam tiks uzcelts nams mūžīgā godībā,
14. Un visa cilvēce raudzīsies uz taisnības ceļu. Un pēc tam, devītajā nedēļā, taisnīgā tiesa tiks atklāta visai pasaulei, un visi bezdievīgo darbi izzudīs no visas zemes, un pasaule tiks ierakstīta iznīcināšanai.
15. Un pēc tam, desmitajā nedēļā septītajā daļā, notiks lielā mūžīgā tiesa, kurā Viņš īstenos atriebību eņģeļu starpā.
16. Un pirmās debesis zudīs un zudīs, un parādīsies jaunas debesis, un visi debesu spēki dos septiņkārtīgu gaismu.
17. Un pēc tam būs daudzas nedēļas bez skaita mūžīgi, un visi būs labestībā un taisnībā, un grēks vairs netiks pieminēts mūžīgi.
18. Un tagad Es jums saku, mani dēli, un parādu jums taisnības ceļus un varmācības ceļus. Jā, Es tos jums atkal parādīšu, lai jūs zinātu, kas notiks.
19. Un tagad uzklausiet mani, mani dēli, un staigājiet taisnības ceļos, un nestaigājiet varmācības ceļos, jo visi, kas staigā netaisnības ceļos, ies bojā uz mūžiem.

92. NODAĻA

1. Ēnoha sarakstītā grāmata — Ēnohs patiesi uzrakstīja šo pilnīgo gudrības doktrīnu, ko slavē visi cilvēki un kas ir visas zemes tiesnesis visiem maniem bērniem, kas dzīvos virs zemes. Un nākamajām paaudzēm, kas ievēros taisnīgumu un mieru.
2. Lai jūsu gars nebīstas laiku dēļ; jo Svētais un Lielais visam ir nolicis dienas.
3. Un taisnais celsies no miega, Celsies un staigās taisnības ceļos, Un visa viņa gaita un dzīves gaitas būs mūžīgā labestībā un žēlastībā.
4. Viņš būs žēlīgs taisnajiem un dos tiem mūžīgu taisnību, un Viņš dos tiem spēku, lai tie būtu apveltīti ar labestību un taisnību, un tie staigās mūžīgā gaismā.
5. Un grēks ies bojā tumsā uz mūžīgiem laikiem, un no tās dienas tas vairs nebūs redzams ne mūžam.

93. NODAĻA

1. Un pēc tam Ēnohs gan deva, gan sāka stāstīt no grāmatām. Un Ēnohs sacīja: "Attiecībā uz taisnības bērniem un attiecībā uz pasaules izredzētajiem, un attiecībā uz taisnīguma stādu, es runāšu šīs lietas, jā, es, Ēnohs, tās jums pasludināšu, mani dēli:
2. Saskaņā ar to, kas man parādījās debesu vīzijā, un ko esmu uzzinājis caur svēto eņģeļu vārdiem, un esmu mācījies no debesu plāksnēm.
3. Un Ēnohs sāka stāstīt no grāmatām un sacīja: "Es piedzimu septītais pirmajā nedēļā, kamēr vēl pastāvēja tiesa un taisnība."
4. Un pēc manis otrajā nedēļā celsies liela ļaunprātība, un uzplauks viltība; un tajā būs pirmais gals. Un tajā cilvēks tiks izglābts; un pēc tam, kad tas būs beidzies, augs netaisnība, un grēciniekiem tiks noteikts likums.
5. Un pēc tam trešajā nedēļā, tās noslēgumā, cilvēks tiks ievēlēts par taisnīgās tiesas stādu, un viņa pēcnācēji kļūs par taisnības stādu uz mūžīgiem laikiem.
6. Un pēc tam ceturtajā nedēļā, tās noslēgumā, tiks redzētas svēto un taisnīgo vīzijas, un tiem tiks izveidots likums visām paaudzēm un ierobežojums.
7. Un pēc tam piektajā nedēļā, tās noslēgumā, Godības un valdīšanas nams tiks uzcelts uz mūžīgiem laikiem.
8. Un pēc tam sestajā nedēļā visi, kas tajā dzīvos, tiks apžilbināti, Un visu viņu sirdis bezdievīgi atmetīs gudrību. Un tajā uzkāps cilvēks; Un tā noslēgumā valdīšanas nams

tiks sadedzināts ugunī, Un visa izvēlētās saknes rase tiks izkliedēta.
9. Un pēc tam septītajā nedēļā celsies atkritusi paaudze, un daudzi būs tās darbi, un visi tās darbi būs atkritēji.
10. Un tā noslēgumā tiks ievēlēti, Izredzētie taisnīgie no mūžīgā taisnības stāda, Lai saņemtu septiņkārtīgu pamācību par visu Viņa radību.
11. Jo kurš gan no visiem cilvēku bērniem spēj dzirdēt Svētā balsi, nejūtoties satraukts? Un kurš gan var domāt Viņa domas? Un kurš gan var redzēt visus debesu darbus?
12. Un kā gan varētu būt kāds, kurš varētu skatīt debesis, un kurš gan varētu saprast debesu lietas un redzēt dvēseli vai garu, un varētu par tām pastāstīt, vai pacelties un redzēt visus to galus un domāt par tiem vai rīkoties līdzīgi tiem?
13. Un kurš gan no visiem cilvēkiem varētu zināt, kāds ir zemes platums un garums, un kam ir parādīts visu to mērs?
14. Vai ir kāds, kas spētu izprast debesu garumu un to augstumu, uz kā tās ir balstītas, cik liels ir zvaigžņu skaits un kur atrodas visi spīdekļi?

94. NODAĻA

1. Un tagad Es jums saku, mani dēli, mīliet taisnību un staigājiet pa to; Jo taisnības ceļi ir pieņemami, bet netaisnības ceļi pēkšņi tiks iznīcināti un izzudīs.
2. Un atsevišķām paaudzes vīriem tiks atklāti vardarbības un nāves ceļi, un viņi turēsies no tiem pa gabalu un nesekos tiem.
3. Un tagad Es saku jums, taisnīgajiem: Nestaigājiet pa ļaunuma ceļiem, nedz nāves ceļiem, un netuvojieties tiem, lai jūs netiktu iznīcināti.
4. Bet meklējiet un izvēlieties sev taisnību un izredzētu dzīvi, un staigājiet miera ceļos, tad jūs dzīvosiet un labi klāsieties.
5. Un cieši paturiet manus vārdus savās sirdīs un neļaujiet tiem tikt izdzēstiem no jūsu sirdīm; jo es zinu, ka grēcinieki kārdinās cilvēkus ļaunprātīgi lūgt gudrību, lai tai nebūtu vietas un nekāda kārdināšana nemazinātos.
6. Bēdas tiem, kas ceļ netaisnību un apspiešanu, un liek viltu par pamatu, jo viņi tiks piepeši gāzti, un viņiem nebūs miera.
7. Bēdas tiem, kas savas mājas ceļ ar grēku! Jo viņi tiks sagrauti no visiem saviem pamatiem, un no zobena viņi kritīs. Un tie, kas tiesā iegūst zeltu un sudrabu, pēkšņi ies bojā.
8. Bēdas jums, bagātnieki, jo jūs paļāvāties uz savu bagātību un no savas bagātības jūs aiziesiet, tāpēc ka jūs neatcerējāties Visaugstāko savās bagātības dienās.
9. Jūs esat zaimojuši Dievu un darījuši netaisnību, un esat sagatavojušies kaušanas dienai, tumsas dienai un lielās tiesas dienai.
10. Tā Es jums saku un pasludinu: Tas, kas jūs radījis, jūs gāzīs, un jūsu kritiena dēļ nebūs līdzjūtības, un jūsu Radītājs priecāsies par jūsu bojāeju.
11. Un tavi taisnīgie tanīs dienās būs par apsmieklu grēciniekiem un bezdievīgajiem.

95. NODAĻA

1. Ak, kaut manas acis būtu kā ūdens mākonis, lai es varētu par tevi raudāt un līt savas asaras kā ūdens mākonis, lai es varētu atpūsties no savas sirds bēdām!
2. Kas jums ir atļāvis darīt nievāšanu un netaisnību? Tāpēc jūs, grēciniekus, piemeklēs tiesa.
3. Nebīstieties grēcinieku, jūs taisnīgie, jo Tas Kungs tos atkal nodos jūsu rokās, lai jūs varētu tos tiesāt pēc savas vēlēšanās.
4. Bēdas jums, kas izrunājat neatgriezeniskus lāstus! Dziedināšana būs tālu no jums jūsu grēku dēļ.
5. Bēdas jums, kas savam tuvākam atriebjat ļaunu, jo jums tiks atlīdzināts pēc jūsu darbiem.
6. Bēdas jums, melīgie liecinieki, un tiem, kas sver netaisnību, jo jūs pēkšņi iesiet bojā.
7. Bēdas jums, grēcinieki, jo jūs vajājat taisnīgos! Jo jūs tiksiet nodoti un vajāti netaisnības dēļ, un tās jūgs būs smags uz jums.

96. NODAĻA

1. Ceriet, jūs, taisnīgie, jo grēcinieki pēkšņi ies bojā jūsu priekšā, un jūs valdīsiet pār viņiem pēc savas vēlēšanās.
2. Un grēcinieku bēdu dienā jūsu bērni celsies kā ērgļi, un jūsu ligzda būs augstāka par grifiem, un jūs uzkāpsit un ieiesit zemes plaisās un klinšu aizās mūžīgi kā konusi netaisnīgo priekšā, un sirēnas vaidēs jūsu dēļ un raudās.
3. Tāpēc nebīstieties, jūs, kas esat cietuši; Jo dziedināšana būs jūsu daļa, Un spoža gaisma jūs apgaismos, Un miera balsi jūs dzirdēsiet no debesīm.
4. Bēdas jums, grēcinieki, jo jūsu bagātība liek jums izskatīties pēc taisnajiem, bet jūsu sirdis jūs pārliecina, ka esat grēcinieki, un šis fakts būs liecība pret jums, piemiņa par jūsu ļaunajiem darbiem.
5. Bēdas jums, kas jūs ēdat labākos kviešus un dzerat vīnu lielos kausiņos un ar savu spēku minat pazemīgos!
6. Bēdas jums, kas dzerat ūdeni no katra avota, jo pēkšņi jūs tiksiet izdeldēti un novītīsiet, tāpēc ka esat atstājuši dzīvības avotu.
7. Bēdas jums, kas darāt netaisnību, viltu un zaimošanu! Tas būs piemiņa pret jums par ļaunumu.
8. Bēdas jums, jūs varenie, kas ar varu apspiežat taisnos! Jo tuvojas jūsu pazušanas diena! Tanīs dienās taisnajiem pienāks daudz labu dienu – jūsu tiesas dienā.

97. NODAĻA

1. Ticiet, jūs taisnīgie, ka grēcinieki kļūs par kaunu un ies bojā netaisnības dienā.
2. Lai jums, grēcinieki, ir zināms, ka Visaugstākais atceras jūsu bojāeju, un debesu eņģeļi priecājas par jūsu bojāeju.
3. Ko jūs darīsiet, grēcinieki, un kurp jūs bēgsiet tiesas dienā, kad dzirdēsiet taisnīgo lūgšanas balsi?
4. Jā, jums klāsies tāpat kā tiem, pret kuriem liecība būs šis vārds: "Jūs esat bijuši grēcinieku biedri."
5. Un tanīs dienās taisnīgo lūgšanas nonāks pie Tā Kunga, un jums pienāks jūsu tiesas dienas.
6. Un visi jūsu netaisnības vārdi tiks nolasīti Lielā Svētā priekšā, un jūsu sejas būs apkaunotas, un Viņš noraidīs katru darbu, kas balstīts uz netaisnību.

7. Bēdas jums, grēcinieki, kas dzīvojat okeāna vidū un uz sauszemes, kuru piemiņa ir ļauna pret jums.
8. Bēdas jums, kas netaisnībā iegūstat sudrabu un zeltu un sakāt: "Mēs esam kļuvuši bagāti ar bagātību un mums ir manta, un esam ieguvuši visu, ko esam kārojuši."
9. Un tagad darīsim to, ko esam apņēmušies: Jo mēs esam sakrājuši sudrabu, un mūsu mājās ir daudz zemkopju." Un mūsu klētis ir pilnas līdz malām kā ar ūdeni,
10. Jā, un jūsu meli aizplūdīs kā ūdens; jo jūsu bagātība nepaliks, bet ātri aizies prom no jums; jo jūs to visu esat ieguvuši netaisnībā, un jūs tiksiet nodoti lielam lāstam.

98. NODAĻA

1. Un tagad es zvērēju jums, gudrajiem un neprātīgajiem, jo jums būs dažāda pieredze virs zemes.
2. Jo vīri uzvilks vairāk rotu nekā sievietes un krāsainas drēbes vairāk nekā jaunavas: karalistē, varenībā un varenībā, sudrabā, zeltā un purpurā, un godā un ēdienā tie tiks izlieti kā ūdens.
3. Tāpēc viņiem trūks mācības un gudrības, un viņi ies bojā kopā ar savu mantu; un ar visu savu godību un spožumu, un kaunā, kaujā un lielā postā, viņu gari tiks iemesti uguns krāsnī.
4. Es jums, grēcinieki, esmu zvērējis, ka kalns nekļuva par vergu un pakalns nenekļuva par sievietes kalponi, tāpat grēks netika sūtīts pār zemi, bet cilvēks pats to radīja, un zem liela lāsta kritīs tie, kas to dara.
5. Un neauglība sievietei nav dota, bet savu roku darbu dēļ viņa mirst, neatstājot bērnus.
6. Es jums, grēcinieki, esmu zvērējis pie Svētā Lielā, ka visi jūsu ļaunie darbi tiks atklāti debesīs un neviens no jūsu apspiešanas darbiem netiks apslēpts un noslēpts.
7. Un nedomājiet savā garā un nesakiet savā sirdī, ka jūs nezināt un ka jūs neredzat, ka katrs grēks katru dienu tiek pierakstīts debesīs Visaugstākā klātbūtnē.
8. No šī brīža jūs zināt, ka visa jūsu apspiešana, ar ko jūs jūs apspiežat, tiek pierakstīta katru dienu līdz jūsu tiesas dienai.
9. Bēdas jums, jūs muļķi, jo savas muļķības dēļ jūs iesiet bojā! Jūs pārkāpjat gudros, un jūsu daļa nebūs laba.
10. Un tagad ziniet, ka jūs esat sagatavojušies iznīcības dienai: tāpēc neceriet dzīvot, jūs grēcinieki, bet jūs aiziesiet un mirsiet; jo jūs nepazīstat izpirkuma maksu; jo jūs esat sagatavojušies lielās tiesas dienai, bēdu un liela kauna dienai jūsu gariem.
11. Bēdas jums, jūs stūrgalvīgie, kas darāt ļaunumu un ēdat asinis! No kurienes jums ir labs ēdiens, ko ēst un dzert un paēst? No visa tā labuma, ko Tas Kungs, Visaugstākais, pārpilnībā devis virs zemes; tāpēc jums nebūs miera.
12. Bēdas jums, kas mīlat netaisnus darbus! Kāpēc jūs cerat uz labu sev? Ziniet, ka jūs tiksiet nodoti taisnīgo rokās, un viņi nogriezīs jums kaklus un nonāvēs jūs, un neapžēlos jūs.
13. Bēdas jums, kas priecājaties par taisno bēdām, jo jums kaps netiks izrakts.
14. Bēdas jums, kas nicināt taisno vārdus, jo jums nebūs nekādas cerības uz dzīvību.
15. Bēdas jums, kas pierakstāt melīgus un bezdievīgus vārdus! Jo jūs pierakstāt savus melus, lai ļaudis tos dzirdētu un rīkotos bezdievīgi pret savu tuvāko.
16. Tāpēc viņiem nebūs miera, bet gan viņi mirs pēkšņā nāvē.

99. NODAĻA

1. Bēdas jums, kas darāt bezdievību un lepojaties ar meliem un tos slavējat! Jūs iesiet bojā, un jums nebūs laimīgas dzīves.
2. Bēdas tiem, kas sagroza taisnības vārdus un pārkāpj mūžīgo likumu, un pārveidojas par to, kas viņi nebija, grēciniekiem! Viņi tiks samīti kājām pa zemi.
3. Tanīs dienās sagatavojieties, jūs, taisnīgie, pacelt savas lūgšanas kā piemiņu, Un nolieciet tās kā liecību eņģeļu priekšā, Lai viņi grēcinieku grēkus varētu nolikt kā piemiņu Visaugstākā priekšā.
4. Tanīs dienās tautas sacelsies, un tautu ciltis celsies iznīcināšanas dienā.
5. Un tanīs dienās trūkumcietēji izies un aiznesīs savus bērnus, un viņi tos pametīs, ka viņu bērni viņu dēļ aizies bojā; jā, viņi pametīs savus bērnus, kas vēl ir zīdaini, un neatgriezīsies pie tiem, un neapžēlos savus mīļotos.
6. Un vēlreiz es zvērēju jums, jūs grēcinieki, ka grēks ir sagatavots nepārtrauktas asinsizliešanas dienai.
7. Un tie, kas pielūdz akmeņus un zelta, sudraba, koka, akmens un māla elkus, un tie, kas pielūdz nešķīstus garus un dēmonus, un visādus elkus, kas nav saskaņā ar zināšanām, nesaņems no tiem nekādu palīdzību.
8. Un viņi kļūs bezdievīgi savas sirds muļķības dēļ, un viņu acis aptumšosies viņu sirds baiļu un vīziju dēļ savos sapņos.
9. Tā dēļ viņi kļūs bezdievīgi un bailīgi; jo visu savu darbu viņi būs darījuši melos un pielūgs akmeni; tāpēc viņi acumirklī ies bojā.
10. Bet tanīs dienās svētīgi ir visi tie, kas pieņem gudrības vārdus un tos saprot, Un ievēro Visaugstākā ceļus un staigā Viņa taisnības ceļā, Un nekļūst bezdievīgi kopā ar bezdievīgiem, Jo tie tiks izglābti.
11. Bēdas tiem, kas izplata ļaunumu saviem kaimiņiem, jo jūs tiksiet nogalināti ellē.
12. Bēdas jums, kas pieļaujat viltus un nepatiesus lēmumus, un tiem, kas ceļ rūgtumu virs zemes, jo viņi tādējādi tiks pilnībā iznīcināti.
13. Bēdas jums, kas savas mājas ceļat ar citu grūto darbu, Un visi viņu celtniecības materiāli ir grēka ķieģeļi un akmeņi! Es jums saku, ka jums nebūs miera.
14. Bēdas tiem, kas noraida savu tēvu mēru un mūžīgo mantojumu, un kuru dvēseles seko elkiem, jo tiem nebūs miera.
15. Bēdas tiem, kas dara netaisnību un palīdz apspiest, un nonāvē savus tuvākos līdz lielās tiesas dienai!
16. Jo Viņš nogāzīs jūsu godību un sūtīs jūsu sirdīs ciešanas, un pamodinās Savu bargo dusmu un jūs visus nonāvēs ar zobenu; un visi svētie un taisnīgie atcerēsies jūsu grēkus.

100. NODAĻA

1. Un tanīs dienās vienuviet tēvi kopā ar saviem dēliem tiks sisti, un brāļi viens ar otru kritīs nāvē, līdz straumes plūdīs no viņu asinīm.

2. Jo vīrs neliedz sev roku nokaut savus dēlus un savu dēlu dēlus, un grēcinieks neliedz sev roku savam godājamajam brālim: no rītausmas līdz saulrietam viņi viens otru nokaus.
3. Un zirgs ies grēcinieku asinīs līdz krūtīm, un rati tiks iegremdēti līdz savam augstumam.
4. Tanīs dienās eņģeļi nolaidīsies slepenajās vietās un sapulcinās vienuviet visus tos, kas nogāza grēku, un Visaugstākais celsies tiesas dienā, lai izpildītu lielu spriedumu grēcinieku vidū.
5. Un pār visiem taisnīgajiem un svētajiem Viņš iecels sargus no svēto eņģeļu vidus, Lai tie tos sargātu kā acuraugu, Līdz Viņš darīs galu visai ļaunprātībai un visiem grēkiem, Un, lai gan taisnīgie guļ ilgu miegu, viņiem nav no kā baidīties.
6. Un tad zemes bērni redzēs gudros drošībā un sapratīs visus šīs grāmatas vārdus un atzīs, ka viņu bagātība nespēs viņus glābt viņu grēku iznīcināšanā.
7. Bēdas jums, grēcinieki, stipras bēdu dienā, jūs, kas mokat taisnīgos un sadedzināt viņus ugunī! Jums tiks atmaksāts pēc jūsu darbiem.
8. Bēdas jums, jūs stūrgalvīgie, kas modri izdomāt ļaunumu! Tāpēc pār jums nāks bailes, un nebūs neviena, kas jums palīdzētu.
9. Bēdas jums, grēcinieki, jūsu mutes vārdu dēļ un jūsu roku darbu dēļ, ko jūsu bezdievība ir darījusi, jūs degsiet liesmojošās liesmās, kas deg spēcīgāk par uguni.
10. Un tagad ziniet, ka Viņš debesīs jautās eņģeļiem par jūsu darbiem, saulei, mēness un zvaigznēm par jūsu grēkiem, jo jūs virs zemes tiesājat taisnīgos.
11. Un Viņš pasauks lieciniekiem pret jums visus mākoņus, miglu, rasu un lietu, jo tie visi tiks atturēti jūsu dēļ un neļaus jums nākt, un tie pieminēs jūsu grēkus.
12. Un tagad dodiet dāvanas lietum, lai tas netiktu liegts pār jums līt, nedz arī rasai, kad tā būs saņēmusi no jums zeltu un sudrabu, lai tā varētu līt.
13. Kad jūs uznāks salna un sniegs ar savu aukstumu, un visas sniega vētras ar visām to mocībām, tanīs dienās jūs nevarēsiet tām pretoties.

101. NODAĻA

1. Vērojiet debesis, jūs, debesu bērni, un katru Visaugstākā darbu, un bīstieties Viņu un nedariet ļaunu Viņa vaigā.
2. Ja Viņš jūsu dēļ aizver debesu logus un aiztur lietu un rasu no zemes, ko tad jūs darīsiet?
3. Un, ja Viņš sūtīs Savas dusmas pār jums jūsu darbu dēļ, jūs nevarēsiet Viņu lūgt, jo jūs runājāt lepnus un nekaunīgus vārdus pret Viņa taisnību, tāpēc jums nebūs miera.
4. Un vai jūs neredzat kuģu jūrniekus, kā viņu kuģus šurpu turpu mētā viļņi un šūpo vēji, un kā tie ir lielās bēdās?
5. Un tāpēc viņi baidās, jo visas viņu labās mantas dodas viņiem līdzi jūrā, un viņu sirdīs ir ļaunas priekšnojautas, ka jūra viņus aprīs un viņi tajā ies bojā.
6. Vai visa jūra un visi tās ūdeņi un visas tās kustības nav Visaugstākā darbs? Vai Viņš nav noteicis robežas tās darbiem un ierobežojis to viscaur ar smiltīm?
7. Un Viņa pamācības dēļ tā izbīstas un izkalst, un visas tās zivis un viss, kas tajā ir, mirst; bet jūs, grēcinieki, kas esat virs zemes, Viņa nebīstieties.
8. Vai Viņš nav radījis debesis un zemi un visu, kas tanī ir? Kas ir devis saprātu un gudrību visam, kas kustas virs zemes un jūrā?
9. Vai kuģu jūrnieki nebīstas jūras? Tomēr grēcinieki nebīstas Visaugstākā.

102. NODAĻA

1. Tanīs dienās, kad Viņš pār jums sūtīs niknu uguni, kurp jūs bēgsiet un kur jūs atradīsiet glābšanu? Un, kad Viņš pret jums raidīs Savu Vārdu, vai jūs nebīstīsieties un nebaidīsieties?
2. Un visi spīdekļi lielās bailēs pārņemti, un visa zeme izbīsies, drebēs un satrauksies.
3. Un visi eņģeļi izpildīs savas pavēles un centīsies paslēpties no Lielās Godības klātbūtnes, un zemes bērni drebēs un drebēs; un jūs, grēcinieki, tiksiet nolādēti uz mūžīgiem laikiem, un jums nebūs miera.
4. Nebīstieties, jūs, taisnīgo dvēseles, un ceriet, jūs, kas esat miruši taisnīgumā.
5. Un neskumsti, ja tava dvēsele bēdās ir nolaidusies ellē, un ja tavai dzīvei tavai miesai nav klājies atbilstoši tavai labestībai, bet gaidi grēcinieku tiesas dienu un lāsta un sodīšanas dienu.
6. Un tomēr, kad jūs mirstat, grēcinieki runā par jums: "Tāpat kā mēs mirstam, tā mirst arī taisnīgie, un kādu labumu viņi gūst no saviem darbiem?"
7. Redziet, tāpat kā mēs, tāpat arī viņi mirst bēdās un tumsā, un kas viņiem ir vairāk nekā mums? No šī brīža mēs esam vienlīdzīgi.
8. Un ko viņi saņems un ko viņi redzēs mūžīgi? Redzi, arī viņi ir miruši, un no šī brīža viņi neredzēs gaismu mūžīgi.
9. Es jums saku, jūs grēcinieki, ka jums patīk ēst un dzert, laupīt un grēkot, izģērbt vīrus, iegūt bagātību un redzēt labas dienas.
10. Vai tu esi redzējis taisnajiem, kāds ir viņu gals, ka viņos nav atrodama nekāda vardarbība līdz pat viņu nāvei?
11. "Tomēr tie gāja bojā un kļuva tā, it kā to nebūtu bijis, un viņu gari nogrima Šeolā bēdās."

103. NODAĻA

1. Tāpēc es zvēru jums, taisnīgie, pie Lielā, Godājamā un Varenā valdnieka godības un pie Viņa diženuma es jums zvēru:
2. Es zinu noslēpumu, Un esmu lasījis debesu plāksnes, Un esmu redzējis svētās grāmatas, Un esmu tajās atradis rakstītu un iegravētu par tām:
3. Ka viņiem ir sagatavots viss labais, prieks un godība, Un pierakstīts to gariem, kas miruši taisnīgumā, Un ka jums tiks dots daudzveidīgs labums kā atlīdzība par jūsu pūlēm, Un ka jūsu liktenis ir bagātīgāks par dzīvo likteni.
4. Un jūsu gari, kas miruši taisnīgumā, dzīvos un priecāsies, un viņu gari nezudīs, un viņu piemiņa neizzudīs no Lielā vaiga līdz visām pasaules paaudzēm: tāpēc vairs nebaidieties no viņu nievāšanas.
5. Bēdas jums, grēcinieki, kad jūs nomirsiet, ja jūs mirsiet savu grēku bagātībā, un tie, kas ir līdzīgi jums, par jums saka: “Svētīgi grēcinieki: viņi ir redzējuši visas savas dienas.”

6. Un kā viņi ir miruši labklājībā un bagātībā, Un savā dzīvē nav redzējuši ne bēdas, ne slepkavību; Un viņi ir miruši godā, Un tiesas spriedums pār viņiem nav izpildīts viņu dzīves laikā.
7. Ziniet, ka viņu dvēseles tiks nolaistas Šeolā, un viņi būs nelaimīgi savās lielajās bēdās.
8. Un jūsu gari nonāks tumsā, važās un degošā liesmā, kur ir barga tiesa; un lielā tiesa būs visām pasaules paaudzēm. Bēdas jums, jo jums nebūs miera.
9. Nesakiet par taisnīgajiem un labajiem, kas ir dzīvē: "Savās grūtajās dienās mēs esam smagi strādājuši un piedzīvojuši visādas bēdas, saskārušies ar daudz ļaunuma un tikuši iznīcināti, un esam kļuvuši mazi un mūsu gars mazs."
10. Un mēs esam iznīcināti un neesam atraduši nevienu, kas mums palīdzētu pat ar vārdu. Mūs ir mocījuši un iznīcinājuši, un mums nav cerības redzēt dzīvi dienu no dienas.
11. Mēs cerējām būt galva, bet kļuvām par asti. Mēs smagi strādājām un neatradām gandarījumu savā darbā. Mēs kļuvām par grēcinieku un netaisnīgo barību, un viņi mums smagi uzkrāva savu jūgu.
12. Pār mums valdīja tie, kas mūs ienīda un sita; un tiem, kas mūs ienīda, mēs esam noliecuši savu kaklu, bet viņi mums nav žēlojušies.
13. Mēs vēlējāmies no tiem tikt prom, lai varētu izbēgt un rast mieru, bet neatradām nevienu vietu, kurp bēgt un būt drošībā no tiem.
14. Un mēs žēlojamies valdniekiem mūsu bēdās un brēcam pret tiem, kas mūs aprija, bet viņi neklausījās mūsu saucieniem un neklausījās mūsu balsī.
15. Un viņi palīdzēja tiem, kas mūs aplaupīja un aprija, un tiem, kas mūs padarīja mazu; un viņi slēpa savu apspiešanu, un viņi neatņēma no mums to jūgu, kas mūs aprija, izklīdināja un nogalināja, un viņi slēpa savu slepkavību un neatcerējās, ka viņi bija pacēluši savas rokas pret mums.

104. NODAĻA

1. Es jums zvērēju, ka debesīs eņģeļi jūs atceras par labu Lielā godības priekšā: un jūsu vārdi ir ierakstīti Lielā godības priekšā.
2. Ceriet, jo agrāk jūs bijāt kaunā slimību un bēdu dēļ, bet tagad jūs spīdēsiet kā debesu gaismas, jūs spīdēsiet un jūs tiksiet redzēti, un debesu vārti jums tiks atvērti.
3. Un savā vaimanā piesauc tiesu, tad tā tev parādīsies, jo visas tavas bēdas tiks piemeklētas valdniekiem un visiem, kas palīdzēja tiem, kas tevi aplaupīja.
4. Ceriet un neatmetiet savas cerības, jo jums būs liels prieks kā debesu eņģeļiem.
5. Kas jums būs jādara? Jums nebūs jāslēpjas lielās tiesas dienā, un jūs netiksiet atzīti par grēciniekiem, un mūžīgā tiesa būs tālu no jums visās pasaules paaudzēs.
6. Un tagad nebīstieties, jūs taisnīgie, kad redzēsiet grēciniekus augam stipri un gūstam panākumus savos ceļos: neesiet viņu biedri, bet turieties pa gabalu no viņu varmācības, jo jūs kļūsiet debesu pulku biedri.
7. Un, lai gan jūs, grēcinieki, sakāt: "Visi mūsu grēki netiks meklēti un pierakstīti," tomēr viņi katru dienu pierakstīs visus jūsu grēkus.
8. Un tagad es jums rādu, ka gaisma un tumsa, diena un nakts redz visus jūsu grēkus.
9. Neesiet bezdievīgi savās sirdīs, nemelojiet un nepārmainiet taisnīgos vārdus, neapmelojiet Svētā Lielā vārdus par meliem, neņemiet vērā savus elkus, jo visi jūsu meli un visa jūsu bezdievība neizriet taisnībā, bet gan lielos grēkos.
10. Un tagad es zinu šo noslēpumu, ka grēcinieki daudzējādā ziņā sagrozīs un sagrozīs taisnības vārdus, runās ļaunus vārdus, melos un praktizēs lielas viltības un rakstīs grāmatas par saviem vārdiem.
11. Bet, kad viņi patiesi pieraksta visus manus vārdus savās valodās un neko nemaina un neatņem no maniem vārdiem, bet tos visus patiesi pieraksta – visu, ko es sākotnēji par viņiem liecināju.
12. Tad es zinu vēl vienu noslēpumu, ka grāmatas tiks dotas taisnīgajiem un gudrajiem, lai tās kļūtu par prieka, taisnīguma un lielas gudrības cēloni.
13. Un viņiem tiks dotas grāmatas, un viņi tām ticēs un priecāsies par tām, un tad visi taisnīgie, kas no tām ir mācījušies visus taisnības ceļus, tiks atalgoti.

105. NODAĻA

1. Tanīs dienās Tas Kungs pavēlēja viņiem sasaukt un liecināt zemes bērniem par viņu gudrību: Parādiet to viņiem, jo jūs esat viņu vadoņi un atlīdzība pār visu zemi.
2. Jo Es un Mans dēls mūžīgi būsim vienoti ar viņiem taisnības ceļos viņu dzīvēs; un jums būs miers. Priecājieties, jūs taisnības bērni. Āmen.

106. NODAĻA

1. Un pēc dažām dienām mans dēls Metuzāls ņēma sievu savam dēlam Lameham, un tā palika stāvoklī no viņa un dzemdēja dēlu.
2. Un viņa ķermenis bija balts kā sniegs un sarkans kā rozes zieds, un viņa galvas mati un viņa garās lokas bija balti kā vilna, un viņa acis bija skaistas. Un, kad viņš atvēra acis, viņš apgaismoja visu māju kā saule, un visa māja bija ļoti gaiša.
3. Un tad viņš piecēlās vecmātes rokās, atvēra muti un sarunājās ar taisnības Kungu.
4. Un viņa tēvs Lamehs no viņa nobijās un bēga un nāca pie sava tēva Metuzāla.
5. Un viņš tam sacīja: “Esmu dzemdinājis dīvainu dēlu, atšķirīgu no cilvēka un nelīdzīgu tam, līdzīgu debesu Dieva dēliem; un viņa daba ir citāda, un viņš nav tāds kā mēs, un viņa acis ir kā saules stari, un viņa seja ir godības pilna.”
6. Un man šķiet, ka viņš nav cēlies no manis, bet gan no eņģeļiem, un es baidos, ka viņa dienās virs zemes varētu notikt brīnums.
7. Un tagad, mans tēvs, esmu šeit, lai tevi lūgtu un lūgtu, lai tu dotos pie Ēnoha, mūsu tēva, un mācītos no viņa patiesību, jo viņa mājvieta ir starp eņģeļiem.
8. Un, kad Metuzāls dzirdēja sava dēla vārdus, viņš nāca pie manis līdz zemes malai; jo viņš bija dzirdējis, ka es tur esmu, un viņš skaļi iesaucās, un es dzirdēju viņa balsi un nācu pie viņa. Un es viņam teicu: “Redzi, še es esmu, mans dēls, kāpēc tu esi nācis pie manis?”

9. Un viņš atbildēja un sacīja: “Liela satraukuma dēļ esmu nācis pie tevis un satraucošas vīzijas dēļ esmu tuvojies.”
10. Un tagad, mans tēvs, uzklausi mani: manam dēlam Lameham ir dzimis dēls, kuram nav neviena līdzīga, un viņa daba nav līdzīga cilvēka dabai, un viņa ķermeņa krāsa ir baltāka par sniegu un sarkanāka par rozes ziedu, un viņa galvas mati ir baltāki par baltu vilnu, un viņa acis ir kā saules stari, un viņš atvēra savas acis un tad apgaismoja visu māju.
11. Un viņš piecēlās vecmātes rokās, atvēra savu muti un slavēja debesu Kungu.
12. Un viņa tēvs Lamehs nobijās un aizbēga pie manis, un neticēja, ka viņš ir no viņa cēlies, bet ka viņš ir debesu eņģeļu līdzībā; un lūk, es esmu atnācis pie tevis, lai tu man darītu zināmu patiesību.
13. Un es, Ēnohs, atbildēju un teicu viņam: “Tas Kungs darīs ko jaunu virs zemes, un to es jau esmu redzējis vīzijā un daru tev zināmu, ka mana tēva Jareda paaudzē daži no debesu eņģeļiem pārkāpa Tā Kunga vārdu.”
14. Un lūk, viņi grēko un pārkāpj likumu, un ir savienojušies ar sievietēm un grēko kopā ar viņām, un ir apprecējuši dažas no viņām un ar viņām ir dzemdinājuši bērnus.
15. Un tie radīs virs zemes milžus nevis pēc gara, bet pēc miesas, un virs zemes būs liels sods, un zeme tiks attīrīta no visa nešķīstības.
16. Jā, pār visu zemi nāks liela iznīcība, un būs plūdi un liela iznīcība vienu gadu.
17. Un šis dēls, kas tev dzimis, tiks atstāts virs zemes, un viņa trīs bērni tiks izglābti kopā ar viņu; kad visa cilvēce, kas ir virs zemes, nomirs, viņš un viņa dēli tiks izglābti.
18. Un tagad dari zināmu savam dēlam Lameham, ka tas, kas ir dzimis, patiesi ir viņa dēls, un nosauc viņa vārdu Noa; jo viņš tiks atstāts jums, un viņš un viņa dēli tiks izglābti no iznīcības, kas nāks pār zemi visa grēka un visas netaisnības dēļ, kas tiks pabeigta uz zemes viņa dienās.
19. Un pēc tam būs vēl vairāk netaisnības nekā tā, kas pirmo reizi tika pabeigta virs zemes; jo es zinu svēto noslēpumus; jo Viņš, Tas Kungs, man ir parādījis un mani informējis, un es esmu tos lasījis debesu plāksnēs.

107. NODAĻA

1. Un es redzēju uz tiem rakstītu, ka paaudze pēc paaudzes pārkāps, līdz radīsies taisnības paaudze un pārkāpums tiks iznīcināts un grēks pazudīs no zemes, un uz tās nāks viss labais.
2. Un tagad, mans dēls, ej un dari savam dēlam Lameham zināmu, ka šis dēls, kas ir dzimis, patiesi ir viņa dēls un ka tie nav meli.”
3. Un, kad Metuzāls bija dzirdējis sava tēva Ēnoha vārdus – jo tas viņam visu slepenībā bija atklājis –, viņš atgriezās un tos viņam parādīja un nosauca tā dēla vārdu Noa; jo viņš mierinās zemi pēc visas iznīcības.

108. NODAĻA

1. Vēl viena grāmata, ko Ēnohs sarakstīja savam dēlam Metuzālam un tiem, kas nāks pēc viņa un ievēros likumu pēdējās dienās.
2. Jūs, kas darījāt labu, gaidīsiet tās dienas, līdz pienāks gals tiem, kas dara ļaunu, un gals pāridarītāju varai.
3. Un gaidiet, līdz grēks būs pagājis, jo viņu vārdi tiks izdzēsti no dzīvības grāmatas un no svētajām grāmatām, un viņu pēcnācēji tiks iznīcināti uz visiem laikiem, un viņu gari tiks nogalināti, un viņi kliegs un vaimanās haotiskas tuksneša vietā, un viņi degs ugunī, jo tur nav zemes.
4. Un es tur ieraudzīju kaut ko līdzīgu neredzamam mākonim; jo tā dziļuma dēļ es nevarēju pāri paskatīties, un es redzēju spoži kvēlojošu uguns liesmu un kaut ko līdzīgu mirdzošiem kalniem, kas riņķoja un šļācās šurpu turpu.
5. Un es jautāju vienam no svētajiem eņģeļiem, kas bija ar mani, un teicu viņam: “Kas ir šī spīdošā lieta? Jo tā nav debesis, bet tikai liesmojošas uguns liesma un raudāšanas, vaimanu, žēlabu un spēcīgu sāpju balss.”
6. Un viņš man sacīja: “Šajā vietā, ko tu redzi, ir izmesti grēcinieku un zaimotāju gari, to, kas dara ļaunu un sagroza visu, ko Tas Kungs ir runājis caur praviešu muti, pat to, kas notiks.”
7. Jo daži no tiem ir rakstīti un ierakstīti debesīs, lai eņģeļi tos varētu lasīt un zinātu, kas notiks ar grēciniekiem un pazemīgo gariem, un tiem, kas ir mocījuši savas miesas un saņēmuši Dieva atmaksu; un tiem, ko ļauni cilvēki ir apkaunojuši:
8. Kas mīlēja Dievu un nemīlēja ne zeltu, ne sudrabu, ne jebko citu no pasaules labuma, bet nodeva savus ķermeņus mokām.
9. Kuri kopš savas radīšanas nav ilgojušies pēc zemes barības, bet visu uztvēra kā īslaicīgu elpas vilcienu un dzīvoja atbilstoši, un Tas Kungs viņus ļoti pārbaudīja, un viņu gari tika atzīti par tīriem, lai tie svētītu Viņa vārdu.
10. Un visas svētības, kas viņiem bija paredzētas, Es esmu pierakstījis grāmatās. Un Viņš ir tiem noteicis viņu atlīdzību, jo ir izrādījies, ka viņi debesis mīl vairāk nekā savu dzīvību pasaulē, un, lai gan ļauni cilvēki viņus samina, un viņi piedzīvo no viņiem zaimus un nievāšanu un tika apkaunoti, tomēr viņi Mani svētīja.
11. Un tagad Es piesaukšu labo garu, kas pieder gaismas paaudzei, un Es pārveidošu tos, kas dzimuši tumsā, kas miesā netika atalgoti ar tādu godu, kādu bija pelnījuši viņu uzticība.
12. Un Es atvedīšu spožā gaismā tos, kas mīlējuši Manu svēto vārdu, un Es ikvienu nosēdināšu viņa godības tronī.
13. Un tie mirdzēs neskaitāmus laikus, jo taisnība ir Dieva tiesa, jo uzticīgajiem Viņš dos uzticību taisnu teku mājoklī.
14. Un viņi redzēs, ka tie, kas dzimuši tumsā, tiek ievesti tumsā, kamēr taisnīgie mirdzēs.
15. Un grēcinieki skaļi kliegs un redzēs tos spožus, un viņi patiesi dosies tur, kur viņiem ir noteiktas dienas un laiki.